

Box 83 a
~~F. 114.~~
1890

Ristrahwa

Äratamise-pasun

ehk

armsad waimulikud laulud Siioni teekäijatele.

„Ärta üles, ärta üles, Siion.
Wõta oma rammu enese peale,
ehita ennast oma ilusa riietega,
Jerusaleml, sa püha linn! Sest
sinu sisse ei pea mitte enam tulema,
kes ümberõitamate ja roojane.“
Jes. 52, 1.

Tallinnas.

Trükitud M. Meinwaldt'i kooluga.

kirjandus

Ajaloo-ajaloo

kirjandus

Печатать дозволяется духовною цензурою.

№ 7. Рига, 11. Марта 1890 года.

Цензорь Протоіерей І. Линденбергъ.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

32148

Gestkõne.

Armjad risti= wennad ja õed!

See laulu=raamat, mis selle nime all ilmunud: „Risti=rahwa äratamise=pasun,“ on kuidagi ta nimi juba tunnistab, ristirahwale patu=unest äratamiseks soowitud. Kui keegi selle raamatu kätte wõtab ja neid laulusid loeb ehk laulab, siis mõtelgu, et pühad inglid taewas laulawad ka õndsja hingedega, ja waesed patused laulawad siin maa peal, ja ka mina waene ussikene tahan oma Loojale ja Üralunastajale ja werise ohwri Tallele oma armsa wendade ja õdedega Kolgata mäel Tema risti all leina=laulu nuttes silma=weega, ja ülestõusmise pühäl magusat armastuse rõõmu=laulu laulda. Et Kristus on minu ja meie kõikide eest surnud, ülestõusnud, ja jälle taewa läinud ja walmistab meile asemeid, kuhu Ta meid kõige püha inglite ja pühadega wotab koju tulewad. „Ja need seitse inglit, kellel need seitse pasunat oliwad, walmistasiwad endid, et nemad pidiwad pasunaid puhuma.“ (Ilm. 8, 6.) „Ja kõik inglid seisiwad auujärje, ja wanemate ja nelja elajate ümber=ringi, ja heitsiwad auujärje ette filmili maha, ja kummardasiwad Jumalat.“ (Ilm. 7, 11.) „Ja ma kuulsin ühe heale taewast otsegu palju wete kohisemine ja kui suure pikse mürisemine ja ma kuulsin kandlilõbjate heale, kes omad kandlid lõid. Ja nemad laulsiwad otsegu ühe uue laulu selle auujärje ees, ja nende nelja elaja, ja nende wanemate ees; ja ükski ei wõinud seda laulu õppida, kui aga need neli wiietkümmend tuhat

peale saja tuhande, kes maa pealt on äraõstetud." (Hlm. 14, 2. 3.) Need seisivad see klaasmere ääres, ja Jumala kandlel olivad nende käes. Ja nemad laulsivad Jumala sulase Moosese laulu, ja Talle laulu ja ütlesivad: Suured ja imelikud on Sinu teud, Issand Jumal, Sa kõigewägewam! õiged ja tõsised on Sinu teed; Sa pühade kuningas!" (Hlm. 15, 2. 3.) Paulus ütleb (Kolossf. 3, 16.): „Kristuse sõna elagu rohkestest teie sees kõige tarkusega; õpetage ja maanitsege iseennast mängi ja kiituse lauludega ja muu waimulikkude lauludega, laulge kauniste Issandale omas südames. Ja rääkige ijekstes laulude ja kiituse lugudega, ja waimulikkude lauludega; laulge ja laulge mängides Issandale omas südames." (Ewef. 5, 19.) „Laulge Jehowale uut laulu, laulge Jehowale kõik maailm. Laulge Jehowale, kiitke Tema nime, kuulutage rõõmsaste päew päewalt Tema õnnistusi." (Taw. laul 96, 1. 2.) Nõnda laulge siis, armsad wennad ja õed, kui Jumala sõna õpetab; laulge kaunid ja armsaid waimulikuid laulusid südame äratamiseks, hinge finnituseks ja usu rõõmuks. Aga paluge ka lõpmata Jumalat, siis põgeneb kurat oma wäega, sest ta kardab palwet ja laulu. Aga Kristuse were wägi olgu alati südames elawalt tunda, kui meie laulame, et meie mitte ei laula kerglase liha-meelega, et see laulmine ei ole muud, kui paljas heale kärin, nõnda kui prohwet Amos ütleb omas raamatus 5. peat. 23. salmis: „Saada ära mu eest oma laulude kärin, ja su nablimängide hüüdmist ei taha ma mitte kuulda." — Seesama prohwet ütleb 6-ma peatükis 5. ja 6. salmis: „Kes ilusaste laulate nablimängi keelte järele; teie olete enestele laulumängisid äramõtelnud, nõnda kui Tawet. Kes joote suurte karikate seest wiina, ja wõiate endid kõigeparema eliga; aga Josepi wigast ei tunne teie mitte haiget. Babeli jõgede kaldas, seal istusime meie, meie nüttime ka, kui mõtlesime Siioni peale. Meie panime rippuma omad

kandlid remmalte külge, mis sealsamas. Seft seal küsi-
fiwad need, kes meid wangi wiinud, meie käest laulu
õnu, ja kes meid äraraiskasiwad, rõõmulaulu: laulge
meile üks laul Siionist. Kuida wõiksime laulda Jehowa
laulu wõera rahwa maal?" (Taw. I. 137, 1—4.)

„Ma laulan Sulle, Jumal, uut laulu, ma laulan Sind
kiites kümnekeelse nablimgiga.“ (Taw I. 144, 9.)

„Ja kui nemad kiituse laulu saiwad laulnud, läksiwad
nemad wälja elimäele.“ (Matt. 26, 30.)

Kui teie, mu armsad wennad ja õed neid laulusid
laulate, siis mõtelge, et üks waene Siioni teekäija on
neid laulusid laulnud waimus Kolgata mäel Jესuse meie
armaja õnnistegija ristil all põlwele peal kummardates
ja nuttes silmapisaratega oma pattu tundes, aga siiski
rõõmsa usu julgusega Jესuse were armu peale kindlaste
lootes, et kui nutu-laulud ja külw lõpeb, siis rõõmu
laulu-aeg ja õnnis lõikus peale hakkab, kusa kõik wõit-
lejad paradisis wõidu-krooniga saawad ehitatud ja püha!
püha! püha! ja Halleluja! laulwad taewa paradisis ja
uues Jerusalemmas, kuldses taewa linnas. Mine siis,
armas raamatuke, kui wiimse päewa ingel pasunat puhu-
des, ja ärata ristirahwast üles patu-uneft, et kõik hak-
kasiwad Siionisse ruttama.

Neid laulusi olen ma waene, kes see kõigewähem
Jესuse armastajate seas olen, kirjutanud, küll põllu
peal tööd tehes ja teed käies wantri peal ja heinamaal
põesaste ääres, kodu wilja harides ja wäikeses kambri
õõseti ülel olles ja ka mitmes muus kohas waeste,
haigete ja hädaliste hingede juures. Jumala Waim
on neid mu waese südame sisse oma püha Waimu sõr-
mega kirjutanud ja neid laulusi olen ma kui mesilane
korjanud Jumala armu õite seest. Küll see waim, mis
mu südames on, on kõik need kohad läbi käinud, mis
aga iial laulude seest leiate; küll on nad wist mitmele
wihad ja kibedad, aga ka mitmele magusad ja armsad.

Sumala Waim ise lehwitagu oma tiwadega neid laulu-lehti, pangu kuld kandli peale hõbe keeled ja lauljad, laulge inglitega mängides. Kuule, armas wend ja õde! kas sul weel aega magada kui teised laulwad ja paluwad. Oh tõuse ruttu üles ja hakka laulma, siis lõpeb ilma mure ja patu kiusatus ja sulle tuleb magus taewa rahu südamesse. Ja kui sulle wiimaks surma tund kätte tuleb, siis lõpetad rõõmu laulu lauldes oma elu ja hing läheb Jesuse juure, paradisi, igawese elusse, Sumala linna, Taewa Jerusalemma.

Mine siis „Ristirahwa äratamise pasun,“ ja hüüa heleda healega igaihe südamesse, kes weel tahawad magada, et wiimne aeg on käes ja et kõik peame ruttama igawese kodu poole. Peaingli wiimse päewa pasun pilwe peal ja Sumala Poja täht näikse taewa all, kes hüüab: „Tulge kokku!“

Issanda arm ja õnnistus olgu minu ja teie kõitidega, kes neid laulusid loewad ja laulawad. Seda soowib kõigest südamest

Teie armastaja wend Issanda sees

M. Meinwaldt.

Kirjutatud

Nisjäs, 20-mal Künla kuul 1890.

Kristuse tulemisest.

Wiisil: Ma tulen taewast illewelt, nr. 38. *)

1. Oh püha taewa Kuningas Ja armas Samaria mees, Oh tule Jerikusse Sa Su waesid lapsi aitama.

2. Su lapsed suure häda sees Siin kisedatwad rööwli käes, Neil riided lõhki kisatud, Ja wara ära riisatud.

3. Pool surmiks peksetud nad seal Weel kisedatwad põrmu peal; Ei ole abi armu neil, Waid wõimus suur on kuradil.

4. Oh tule, tule ohkawad Kõik usklikud, ja paluwad, Nii wanad usu isad ka On Teda wõtnud oodata.

5. Küll käsud tõstwad waljust healt Ja hüüdwad: Parandage meelt! Ei fiski taewa riiki saa Neid oma nõuga aidata.

6. Kõik rahu käsud nutawad, Ja armu rahu otsiwad, Ei käsust tulnud rahu neil, Kes püüdsid kätä kätse teel.

*) Pünsheli wiisi raamatus.

7. Kes käsud annud, nõuab ka, Et neid ka peab peetama, Kes kästudest ei hooli siin, Neil tuleb nuhtlus, surm ja piin.

8. Sest, armas Jeesus, tule Sa, Nüüd appi oma armuga, Sa kõrge taewa kuningas, Su rahwas on Sind ootamas!

9. Oh tule, Issand taewast Sa, Ehk käriseks ka taewas maa. Su ees kui waha tule sees Kõik sulagu Su filma ees.

10. Auu-kuningas on tulemas Seal püha linna wärawas; Kes mõistlik mingu wastu nüüd, Saab kuulda armu sõnumid.

11. Küll hüütaks' üle ilmamaa: Oh pöörge ümber rutuga Kes patu ikkes wedawad Ja pöргу poole lähewad!

12. Nüüd Peastja on ju tulemas, See Rahuwüürst ja Kuningas; Nüüd rahu-pasun hüüab seal Siioni püha kantsi peal.

II.

Jõulu laulud.

Wiisik: Ma tulen taewast illewelt, nr. 30.

2. Oh armas jõulu lapsuke, Sa kallis Issand Jeesuke! Nüüd hingad lautas sõimes seal See kõwa kuiwand põhu peal.

2. Sa oled wäeti lapsuke, Su ema nõder neitsike; Sa jätsid maha taewa auu, Ja täitsid püha Issa nõuu.

3. Kui jeda hakkas mõtlema, Siis süda tahab sulada; Sa maad ja taewad walmistand, Nüüd oled inimeseks saand.

4. Kes kannad taewast öla peal, Nüüd magad lautus sõimes seal; Ja inglid kummardawad Sind, Kus imetab Sind neitsi rind.

5. Sa olid Isa auustuses, Nüüd nutad neitsi rüpe sees; See armastus mind õhutab, Mu kõwa südant sulatab.

6. Sa tulid taewast armuga Su kadund karja otsima; Sa kutsud hüüad: Tulge nüüd, Ja kuulge rõõmsaid sõnumid.

7. Mul teie pärast hale meel, Te' wõite saada õndsaks weel, Kes patu all siin ägate, Ja surma warjus istute.

8. Nii hüüab helde Jesuke, See kallid jõulu lapsuke: Oh armsad kallid wennad õed, Ma sirutan nüüd wälja käed.

9. Ja wõtan wastu patusid, Kes kahetsewad oma süüd; Sest tulge aga rutust nüüd Ja wõtke wastu taewa hüüd!

10. Kes nüüd ei tule, hiljaks jääb, Ja surres wiimselt hukka lääb; Siis ahastus ja häda käes, Kui seiswad wiimse kohtu ees.

11. Sest wõtke armu wastu nüüd, Ja kahetsege omad süüd, Siis wõite õndsaks saada weel, Kes tänini käind patu teel.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage, nr. 208.

3. Oh inimene, ärka ja, Kes patu unes magad!
Miks armu aega wiidad ja, Ja liha tahtmist orjad?
Oh ärka! silmad lahti tee, Sull' peastjaks sün-
dind Jesuke, Sest inglid rõõmsast laulwad.

2. Waat' surma süles istud ja, Oh hing! et
kuule seda. Sind Jesus otsib armuga: — Oh
leiafin ma teda! Nii hüüab jõulu lapse heal
Betlemma lautas sõimes seal, Kus neitsi süles
magab.

3. Seal hingab kaunis lapsuke, Kes waeste
Lunastaja; Ta ema waene neitsike On Looja
imetaja. Ta kannab taewast öla peal — Oh
ise mähkmes kinni teal, Ja magab halwas sõimes.

4. Oh tulge waesed wennad öed, Oh tulge
ligi, laulge; Rüst leiate nii õnnist ööd? — Nüüd
ingli laulu kuulge! Mu süda nuttes sulab sees,
Betlemma lautas sõime ees, Seal kummardan end
maani.

5. Oh armas lapsukene Sa, Ma waatan
Sinu peale, Ja südamest saan rõõmsaks ma, Kui
kuulen Sinu heale Sa oled kaunis roosike, Ja
paradiisi dieke — Nüüd wäeti lapsukene.

6. Kõik meie patud seda teind Sull' armas
lapsukene, Et lauta sõime oled läind, Ja oled
halw ja waene. Ei ole ükski lapsuke, Nii halwalt
sündin'd ilmale, Kui Sina, armas Jesus!

7. Kui sündsid siia ilmale, Sul elupaika polnud;
Sa olid halw ja waesike, Maailm ei armu and-

nud, Kõik kurjad inimesed, need, Siin kuusajid
Sind päewad ööd, Me' patt on seda teinud.

8. Ma nutan filmapijaraid, Kui selle peale
mõtlen; Sa kutjud waesid patusid, Ma nende seast
ka olen; Kui ärkan Sinu armu wäes, End tun-
nen kuradite käes. — Oh aita Jesukene!

9. Sind palun mina patune Sel armsal
jõulu ajal. Oh aita hinge Peiuke, Mul abi 'pole
mujal! Mul 'pole Sulle anda muud Kuid südant
patust waewatud, — Muud anda mul ei ole.

10. Ma annan usus Sulle juud Mu kallis
Jesukene; Ei taha ma siin enam muud Kui Sind,
mu armukene. See jõulu aeg mis praegu käe,
On Sinu sündimise päe, Oh kallis Jesukene!

11. Ma seda päewa pühitsen Su auuks, armas
Jesús, Ja kurja liha talitsen, — Mu hingel on
suur waeusus, See liha nõuab ilma hüüd, Head
maitsta, kallid ehtesid, Ei hinge puudust tunne! —

Wiihil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

4. „Nuu olgu kõrges Jumalal', Ja rahu kõige
ilma peal, Ka inimestest hea meel“ — Kes patust
ümber pöörwad weel.

2. Nii inglid hulgal laulawad, Nuu Juma-
lale annawad, Et Lunastaja sündin'd nüüd, Kes
kannab meie patu süüd.

3. Kui kallis on see õhtu teal Neil karjastel
seal wälja peal, Kes karja hoolhast hoidsiwad —
Siis ingli laulu kuulsiwad.

4. Nad ehmatawad kõhkuwad, Kui taewa wal-

gust nägewad; See ime walguš kuumas seal, Mis paistis nüüd seal wälja peal.

5. Nüüd taewas maaga ühendud, See rõõmus sõnum kuulutud: „Dh ärge kartke, kohfuge, Pet- lemma lauta rutake!“

6. „Seal hingab Snnistegija, Kes Kristus, ilma Peastija,“ Kes wangid lahti peastab nüüd, Kes kahetsewad oma süüd.

7. Dh tulge ligi näljatsed! Dh tulge wae- sed, wigased; Seal inglid laulwad taewa all, Et sündind nüüd see ohwri-Tall.

8. Kõik tapjad, wargad, joodikud, Kes pattu poris pöörlemud, Kel liha juba haiseb süin, Ja hinges põleb põrgu piin.

9. Dh tulge jõulu rõõmule, Ka teile sün- dind Jesuke; Dh laulge inglitega nüüd, Küll Jesus annab andeks süüd.

10. Nüüd laulwad waesed patused, Kes kuul- wad rõõmu sõnumed, Kõik inglid rõõmsast laula- wad, Ja oma Loojat kiidawad.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

5. Kõik taewa ingli hulgad laulsid Petlemma wäljal rõõmuga, Mis waesed karjatsed seal kuul- sid, Ja mis neid pani kohkuma, Suur walguš, mis kõik walgustas, Neid hoopis äraehmatas.

2. Siis taewa kõrgus, ilma waesus Said kofku armust ühendud, Ja käsu õigus, armu sea- dus Seal teine teisel andwad suud; Nüüd wiha waen on lõppemas, Ja armastus on kasvamas.

3. Nüüd laulab taewa ingli wägi Betlemma wäljal rõdmuga, Et Jumal armust imet tegi, Ja Poega ilma saatis Ta. Mis paradiisis efsitud, Dn Betlemmas nüüd lepitud.

4. Jah nüüd on meile peastjaks tulnud See ussi pea rõhuja, Rui paradiisis töotatud, Et naise seemnest tuleb Ta. Ehk kand sai rõhutud T'al ka, Dn süiski wõimust saanud Ta.

Wiisil: Mu armas Jeesus minu rõdm, nr. 202.

6. Nüüd tulge ligi wennad, õed, Ja wõtke elumanna; Sealt jookswad armu elu-jõed, Mis meile käsk ei anna. Dh tulge rutust näljased, Dh tulge waesed, wigased, Dh kuulge, tulge, tulge!

2. Üks ime walguis kuumab seal, Betlemma linna wäljal, Ja kuuluf' ingli laulu heal: „Nüüd Kristus sündind kõikil'! Dh kuulge! ütleb ingel nüüd, Dh ärge kartke ühtigi!“ — Nüüd elu koit ju paistab.

3. Su elu päike paistab nüüd Betlemma lautas sdimēs, Kes katab finni patusüüd, Ja aitab kõit' kes waewas. Kes raskest hädas hāgawad Ja patu walu tunnawad, Need armu, rahu saawad.

4. Kõik tulge ligi, waatke nüüd, Kuis elumanna kaswab; Ja jätke ilma auu ja hüüd, Sest ingli laul nüüd kõlab: „Auu olgu kõrges Jumalal' Ja rahu tulgu ilma peal', Kõik rahwast hea meel olgu!“

5. Kõik maailm āgas patu all, Ja magas surma unēs, Kõik olid wangiks jaatanal, Rui

hirmsas wangihooones. Kõik lahtilaskmist ootasid,
Et wangipõlwest peaseksid — Nüüd kuulutati armu.

6. Oh rahu rõõmu sõnumid, Mis inglid
kuulutavad! Et Jesus tulnud peastma neid, Kes
armu igatsevad. Nüüd töötused täidetud, Mis
juba ammu oodetud: Kõik võivad õndsaks saada.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

7. Oh helde igawene Isa, Sa kallid jõulu lap-
suke! Sa oled minu hinge osa, Eht ma küll nõder
wäetike. Üks põrm ja tuhk siin olen ma, Sult
tulen armu otsima.

2. Sa oled meie õnnetooja, Su sees saab
rõõmsaks hing ja waim; Sa oled maa ja taewa
Looja, Ma süiski ka Su armu taim. Oh aita,
et Su tahtmist teen Sa igawest Su omaks jään!

III.

Uuel aastal.

Wiisil: Oh wõitlejad! et läige peale, nr. 138.

8. Üht' teed Sa, Issand, meile seadnud, Mis
kõigil alles tundmata; Üks tee on meil nüüd ära-
käidud, Mis tuntud, teatud, nähtud ka. Nüüd sei-
same tee-lahkme peal — Meil tarwis juhatajat seal.

2. Kes on need seisjad teede lahkmel, Mis
nõuu nad seal nüüd pidaivad? Nad seisawad seal
kahewahel, Weel ikka aega wiidawad? Neg wii-
maks ära lõpebki, Et süiski käes weel dige tee.

3. See tee, mis nüüd on ära käidud, See on see möödakäinud aast'. Kes meid on selle teele aitnud, See on see taewa Gluwürst. Nüüd kats'ge järel hoolfaste, Kas tee sai käidud diete.

4. Eks teie tea, et See meid näinud. Kel filmad on kui tuleleef? Kas meie head ehk kurja teinud, See Tema ees on selge kõik. Nüüd aasta tee on käidud meil — Oh waatkem tagasi kord weel.

5. See aasta on meil andnud rohkest, Mis meie eluks tartwis läind; Nüüd waata, hing! ehk on sul wahest Su tänu palwed wõlgu jäänd! Sa kõik head saanud rohkeste — Su tänu see eest pisuke!

6. Nüüd pannakse sind wae peale, Ja kaalutakse ülesse, Kas kõlbad weel see uue teele Ja uue aasta reisile? Kui kerge sind nüüd leitakse, Siis wisatakse tulesse.

7. Küll mitu, kes siin hooletuses On eland kadund aasta sees, Nüüd kiskendawad põrgu tules: „Nüüd on meil waew ja walu käes! Et maa peal laisad olime. Sest põrgu walus oleme!“

Wiisil: Nüüd tükki kõigest südamest, nr. 15.

9. Nüüd hakkab meil uus aasta aeg, Ka uue armuga, Sest kiitkem Isa armu kõik, Ja laulge rõõmuga! ;,:

2. Waat' Jumal Isa näitab nüüd Meil' oma armu tööd; Mei' tunneme Ta helbust küll, Et Tema nõud on head. ;,:

3. Mis tahab Jumal teha nüüd Meil oma armuga? Ta püüab õpetada meid Ja südant ärata. :,:

4. Waim annab selget tunnistust Jesuse were wäest; Sest kumardame südamest See suure armu eest. :,:

5. See armu järg ja wahemees On tulnud Jumalast; Sest ootame ka südamest Kõik Ta käest õnnistust. :,:

6. Ta on see were Peigmees tõest, Kes meid nii armastab; Lääs surma oma pruudi eest, Et see sest elu saab. :,:

7. See tõeste üks rõõmu päew, Nii mu waim tunnistab, Kus Jesus end kui elu-kaew Mu hinges awaldab. :,:

8. Ta teeb heal meelel jeda küll, Kui annate Tal' maad, Kui leiab aset enesel, Kus Ta wõib elada. :,:

9. See sündku selgest armu wäest, Mis meile usust saab; See wägi tuleb Tema käest, Mis südant uueks teeb. :,:

10. Ta weri olgu alati Siin usu põhjaks meil End walmistagem hoolfaste, Kui targad neitsid teal. :,:

11. Nüüd rõõmustame südamest Kõik Issa haldusest, Ja täname ka Jesusest Ta suure armu eest. :,:

Wiisil: Oh wõikem Jumalat, nr. 229.

10. Mull' kullast, hõbedast On kallim Jesu nimi, Seeg.: wõin julgest wast Ta Issa ette tulla,

Dh magus nimi Sa Mu südant kosutad; Sust õnnistust saan ma, Mind ikka rõõmustad!

IV.

Kolmekuninga päeval.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage, nr. 201.

11. Mis usklikuid siin rõõmustab, Teeb ilma lastel' hirmu; Et Jesus ennast ilmutab, Teeb Siionile rõõmu. Ei palju küll sest hoolige, Ta tulemist ei usuge — Ei ka Ta armu sõna.

2. Herodes ja Jerusaleml, Need kuulwad kartes seda, Et Jsraelil' tulnud on Üks kuningas — ehk Teda Kõik prohvetid ju ammuge On kuulutanud rahwale Kui õiget õnnetoojat.

3. Seal kirjatundjad ütlewad Küll kuningale seda Kust Jesusst leida, siiski nad Ei otsi ise Teda. Nii teadwad nüüdki paljuge, Mis Jumal käsib, ja ei tee Ta sõna järel mitte.

4. Need targad hoolast otsiwad, See läbi nemad leidwad Seal sõimes Jesusst, keda nad Nii wäga taga nõudwad. Dh et nüüd meie nõnda ka Siin õnnistust wõiks otsida Ja seda kätte saada.

5. Need targad toowad Jesusel' Ka andid armastuses; Dh andkem nüüd ka meie tal' Siin südant ohwriks, anniks! Arm, usk ja sõnakuulmine On armsam Tal' weel tõeste Kui wiituk kuld ja mirri.

6. Dh Jesus, kes Sa paganaid Nii wõtsid walgustada; Su sõna wõib kõik südamid Ka nüüd

weel liigutada, Et Sinu riik nüüd kasvaks teal,
Ja et kõik rahwas ilma peal Võiks Sinu omaks
saada.

7. Su rahwas, Issand, tänatvad See eest,
mis Sa meil' teinud, Et ammu ju mei' wane-
mad On Sinu walgust näinud; Et paganate feast
Sa Meid omaks rahwaks wõtsid ka, Et Sinu lap-
siks saime.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa, nr. 31.

12. Oh armsad wennad, öed ka, Nüüd minge
Jesust waatama, Betlemma lauta rutake, Ja tar-
kabelt seal õppige.

2. Kuis targad tegid Jeesusel', Nii tehkem
Tema wendadel': Nad kallist andi Temal' tõid —
Nii aitkem waesid meie nüüd.

V.

Kristuse kannatamisest ja surmast.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha, nr. 143.

13. Ma ruttan waimus Ketsemane, Ja waa-
tan, seda palujat, Kes kummardab seal maha
maani, Et were higi pisarad Ta tertwest ihust
tilguwad Ja mulla peale langewad.

2. Oh armas were Peiufene, Oh aita mind
ka paluda; Ma wäga wilets, nõdrufene Ja pea
püüan langeda. Oh armas kallis Jeesus Krist,
Mind aitku Sinu waew ja rist.

3. Sa ussi kombel mulla põrmus Seal Kets-
manes palusid; Ma aga aelen patu tolmus, Sa
mu eest waewas ägasid. Mind hüüad, kutsud
patu seest, Ma jooksen, peidan ära eest.

4. Oh tõmba mind Su rinna peale, Ja wa-
juta Su weresse, Siis kuulen Sinu armu heale,
Kui kutsud, hüüad lahkeste. Siis minu süda
pehmeks lööb, Kui Sinu armu wäge näab.

5. Mind Kolgatale aita Sina, Sa kallid
were Peiuke! Ma nuttes astun püha linna, Ja
hüüan härdast': waadake, Kes kõnnib seda rasket
teed, Kell' ihust jookswad were jõed.

6. Ta risti kandes ära-nõrkeb See raske
waewa koorma all; T'al mööda filmi higi jookseb,
Kui wiiaks' Teda Kolgatal'. Seal wotab ju
waenlaste hulk Ja hirmus surm mei' patu palk.

7. Sõjamehed Teda risti lõotwad Maailma
füü eest surema; Kõik rahwa hulk seal seda näe-
wad, Mis sündis selle ohwriga. Suurt imet
sündis taewa all: Kõik loodus kaebas Jumalal'.

Wiisil: Su hing, oh Jesus! tehti mind, nr. 37.

14. Oh Jesus, Sünistegija, Mind peastsid oma
werega Ja meie wõlga maksid Sa, Kõik raske
risti surmaga.

2. Sa lastsid ennast waewata, Et Sa meid
saaksid aidata, Ja patu pimeduse seest Meid wa-
baks teha igawest.

3. Mu hirmust häda nägid Sa, Sest hale-

dust siis tundsid ka, Ja wõtsid oma peale see, Et läksid risti surmasse.

4. Sa Ketsmanes palusid Ja Isa poole õhkasid: „Kui wõimalik peaks olema, See karikas m'ust wõta Sa.“

5. „Ja siiski ärgu sünd'gu see, Mis on siin minu tahtmine, Waid mis, oh Isa, tahad Sa, See üksnes saagu sündima!“

6. Sa palusid seal põlwili, Et Sinu ihust werigi Dn higi wiisil tilkunud Ja mulla peale langenud.

7. Siis olid patu koorma all Kui kannatlik Jumala Tall, Sa ussi wiisil weerlesid, Ja mulla põrmus keerlesid.

8. Siis tundsid hirmust ahastust, Oh Tall! mu patu pärast just, Ja jdid selle karika, Mis minu patt on täitnud ka.

9. Sa surid ristis minu eest, Wind peastsid hirmsa häda seest; See eest Sind kiidan südamest, Siin ja ka taewas igawest.

VI.

Palwe päewal.

Wiisil: Su hing, oh Jesus! tehti mind, nr. 37.

15. Oh armsad risti-ivennad, õed, Müüd pange kokku omad käed, Ja tulge kokku palwele Jesuse püha jalgule.

2. Ja palume kõik hõrdaste: Oh Jumal!

aita heldeste, Meid oma suure armuga Ja ära nuhtle vihaga!

3. Sul õigus oleks nuhelda Meid oma püha vihaga; Sest meie patt on suureks läind, Ei ükski pole õigust teind.

4. Su seadus on meist rikutud, Ja jalga-dega tallatud, Su püha kümme käsku ka Meist kõigist jäänud täitmata.

5. Muud jumalaid me' teeninud, Maailma pattu orjanud, Su nime halvaks pidanud Ja seda kurjast pruukinud.

6. Üks põlgas Sinu armu ä' Ja tegi pattu pühapää, Et tõttas tööle julgeste — Ehk jõi ja prassis rõõmsaste.

7. Muud käsud ka niisamuti Ei täidetud saand iialgi, Oh Jumal, Jumal halasta Ja aita patust pöörata!

VII.

Suurel neljapäeval.

Wiisil: Oh wõitlejad! et käige peale, nr. 138.

16. Mu süda igatseb Su järel, Oh armas kallis Jesuke! Sest et suur wägi Sinu werel, Kes olid tappa-talleke. Mind söödad oma ihuga, Ja joodad oma werega.

2. Mu hing on patust ära nõrkend, Müid Sinu armu igatsen; Ei leia ma siit ilmast õnne, Ta sõprusest ma põgenen. Maailmas pole iial muud kui üksnes kurjus, patu teud.

3. Mu süda kurb on ühtejärke Siin ilma kõrbes kõndides, Ja tunnen waewa walufaste Weel sagedaste efsides. Ma olen siin weel häda sees — Oh Jeesus! ole abimees.

4. Siin ilmas on weel mõnda risti, Mis minu hinge peale käib; Mul pole mingit moodi lusti, Kõik ilma sõprus halwaks jääb. Mu lust on minu Jeesuke, Sest tuleb rõõmu hingele.

5. Mu süda tunneb rasket walu Siin selle peale waadates, Kui näen siin kurjust patu elu Maailmas ja ka eneses. Oh armas Jeesus aita Sa, Kõik patu elu paranda.

6. Ma efsin sagedaste ilmas Weel mitme kurja himuga; Mul ühtepuhku wesi filmas, Et ma ei ela Sinuga. Oh armas Jeesus! Sina näed, Kui nõdrad on mu usu käed.

7. Oh armas Jeesus! anna jõudu Siin ilma kõrbes kõndida; Sest minul on weel palju puudu Ja liha wõtab fundida Siin igapäew mind patule, Oh aita Sa mind heldeste.

Wiisil: Minu süda rõõmustelle, nr. 305.

17. Jeesus maa ja taewa Looja, Minu elu õnnetooja, Tahab mu sees aset teha, Et saan taewa walgust näha Ta mind wõtab juhataada, Glu tee peal kinnitada, Ta mu nõrkend ihu söödab, Ja mu närtsind waimu joodab.

2. Jeesus, minu rõõmustaja, Minu hinge jahutaja, Mulle kallid olled Sina, Sa mu igawene wara. Minu eest Sa elu jätfsid, Ja mind

patust lahti peastfid. Walasid ka oma were Minu patu süü eest ära.

3. Oh mu kallis armastaja! Kuis wõin weel Sind kurwastada? Mu eest oled elu andnud. Ja mind elu kirja pandnud. Wõtad ka mind õpetada Oma püha sõnadega, Armas, kallis oled mulle Jeesus, wõta mind Su sülle.

4. Jeesus minu Lepitaja Minu patu wõla maksja, Sa mind oled ärapeastnud, Kurja waimu küüfist kiskund; Põrgu hauast wälja toonud, Uueks inimeseks loonud, Kustund sütt Sa õhutanud, Armu leegist sütitanud.

5. Jeesus, Sina oled kallis Mulle siin maailma kõrbes; Kui mind kurjad ähwardawad, Minu elu raskeks teewad, Siis Sa jõuad awitada Kõiki kurjust kannatada; Jeesus, Sa mu waewa tead, Ja kõik minu õnneks sead.

6. Jeesus, minu wend ja sõber, Mitad mind, kes ma weel nõder Selle hõela ilma keskel, Kus on lusti ilma lastel, Sa mind hoiad kõiges hädas, Kõiges ihu hinge waewas, Mis siin ilmas peale käiwad, Ja mu elu raskeks teewad.

7. Armas Jeesus, Sina kutsud, Reid, kes patu hädas õht'wad; Mina waene tunnen seda, Et on kuri minu süda, Sest ma Sinu juure ruttan, Patu häda pärast nutan; Sina pühid filmad kuiwaks, Nutu weed teed joodwaks wiinaks.

8. Minu süda rõõmu tunneb, Kui Su armu sõnu kuuleb, mis Su pühast suust on öeldud Siis,

kui oled kannatanud. See mind ärdast nutma paneb, Kui ma mõtlen mis Sa oled Mulle teind kui surma läksid, Ja mind kuradi käest peastsid.

VIII.

Suurel reedel.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha, nr. 143.

18. Oh tulge armsad ded ja wennad, Oh tulge waatke Kolgatal', Mis Jesu waenlased seal teewad, — Seal ristic ripub püha Tall! Käed jalad naeltest uuristud. Rööwlite jekka arwatud.

2. Seal sõjamehed naerwad Teda, Ta köidest saab tentud; Ta weri jookseb, Tal on häda, Selg piitsadega peksetud; Ka hirmus teraw okaskroon Ta pea lõhki kiskund on.

3. Seal poob maailma Lunastaja Ja minu waese hinge arst; Mis prohwetid siin nõudsid taga — Nüüd surmas on see Eluwürst. Ta kannatas kõik meie eest, Meid peasta hukatuse seest.

4. See Tal, mis kaswis tapa tartwis, Nüüd põleb ohwri puude peal; Ta oli Jumalale kallis. Nüüd aga suures walus seal. Ta seisab päewa palawas, Ja oda ripub südames.

5. Seal seisab nüüd see patu-ohwer, Ja rõhub puruks ussi pead; Nüüd ära üttele, et sa nõder, Et suured sinu patu wiad; Nüüd Kolgatale rutta ja Ja ristic alla kummarda.

Wiisil: Ma waene muld kes pattu teinud, nr. 136.

19. Nüüd on meil täna jõudnud kätte See Glutwürsti surma päew; Et mingem nuttes risti ette, Ja waatkem kui suur Tema waew: Seal wditleb Tema surmaga, Ja kõige ilma patuga.

2. Seal on see püha Tallekene Nüüd risti külge naelatud, Ja Tema kaunis palekene Nüüd werest ära määritud; Pea okaskroonist purustud, Käed jalad naeltest uuristud.

3. Ta selg on üles paistetanud Ja hirmsast puruks peksetud, Ta käed wälja wenitatud, Neist naelad läbi tautud. Kõik Tema keha werine — Kõik meie pärast sündis see.

4. Nii ripub ristis hinge Peigmees Seal kaawatand ja werine See äraneetud samba külles Kull teatud ja wigane; See on see were=altar nüüd, Kus Peigmees maksab pruudi süüd.

5. Oh kurwad hinged, waatke seda, Mis meie patt teind Jesusel': Ta meie eest seal tunneb häda; Saab meie nuhtlust enesel'; Sest andkem ihu hingega End Tema omaks lõpmata.

Wiisil: Mis kiitust wõime Jhsand Sulle anda? nr. 1.

20. Oh Tall! oh kallis ohwri Tallekene, Miks oled Sa nüüd wäga waewaline?

2. Su riided seljast ärakäristatud, Ja ihu on Sul hirmsast lõhki löödud.

3. Mis oled Sina armas Jesus teinud, Et kurat on Su peal nii hirmsast käinud?

4. Sull' fibuwitsa kroon on pähe pandud,
Ja pilliroogne kepp ka kätte antud.

5. Sul weri jookseb mööda palgeid maha,
Ja süda sul a sees on nagu waha.

6. Su käed ja jalad wälja wenitatud Ja risti
külge kinni naelutatud.

7. Sul pole aset jala laiust antud Seepärast
on Sind risti külge pandud.

8. See kõwa risti puu on Sinu ase Ja hirmus
okaskroon Su pea ehe.

9. Su surma-woodi ümber sõjamehed, Ja
nende käes on haljad piigid odad.

10. Siis kiskendad Sa suure walu pärast,
Ja leinades jääb päike taewas mustaks.

11. Siis kaljud lõhkewad ja puruks lähwad,
Ja inimesed wastu rindu lööwad.

12. Tefk templis pühas paikas kätisunud,
Pealt otsast alamasse lõhki läinud.

13. Oh inimene! mõtle järel seda: Su pä-
rast tundis Jeesus surma häda!

14. Seft pööra patust, rutta Tema juure,
Ta surma läbi tuleb elu sulle.

Wiisik: Niid olen mina põhja leidnud, nr. 141.

21. Oh kurwastuse mure päewad, Kus wagad
nuttes leinawad; Kui häda, kurbtust sellest tund-
wad, Mis kolgata mäel nägewad, Et Jeesus sureb
meie eest, Et meid wõiks peasta surma seest.

2. Oh waesed wennad, waesed sõbrad, Oh
waesed armu taimed fiin! Oh ilmas põlg'tud

Jesu lapsed, Et waatke püha Talle piin': Ta püha weri jookseb seal See äraneetud risti peal.

3. Nüüd hüüab püha Beiufene Seal Kolgatal Pead nõrgutes: Dh minu armas pruudifene, Ma olen suure janu sees! Bruut haledaste wastab seal: Dh mõtle ka mu waese peal'.

4. Kui tuled oma kuningriiki Ja oma Siionisse Sa, Sa tead, mul on palju süüdi, Dh aita mind sest waewast ka: Waat were-süü on minu peal; Ma olen rööwel tapja teal.

5. Siis hüüdis Lunastaja Jesus: Sind paradisi mina wiin; Ma olen praegu suures walus, Ja kannan sinu muhtlust siin, Sa pead täna minuga Tõest paradisis olema.

6. Siis maa pealt walgus ära kadus — Pääw leinades seal mustaks lääb; Surm, patt kõik alla põrgu waus, — Weel maa ja taewas seda näeb. Siis hüüdis püha ohwri-Tall: „Mu waimu annan Isa Sull'!“

7. Seal wagad naised härdast nutwad Siis seda asja waadates, Muist oma wastu rindu lööwad: — „Ta Jumala Poeg oli tõest!“ Kõik loodus leinab kurvastab, Et Looja ise surma saab.

8. Ja meie lähme täna sinna Nüüd were Peigmeeft waatama, Seal on kõik waesed halwad täna, Ja saatwad Peigmeeft hingama. Nad kurwad on ja leinawad, Kui Teda hauda panewad.

9. Dh Kolgata, sa püha mägi, Küll kallid oled mulle ja! Sealt paistab Jesu were wägi,

Dh wõtkem sinna rutata. Dh waesed wennad, waesed õed, Sealt jookswad wälja elu-jõed.

10. Dh tulge teie neitsikesed, Teid votab ju see were Tall; Kõik waesed lapsed, wäetikesed, Kes ägate siin patu all, Dh tulge, tulge Kolgatal' — Seal ristas ripub Teie Tall.

11. Seal kosib pruuti were=Peiu, Nii teutatud, werine; Dh wilets waewakandja neiu, Kes oled haige tõbine, Ta kosib sind siin walu sees — Pea laulad rõõmsast Tema ees.

Wiisil: Su hing, oh Jesus tehtu mind, nr. 27.

22. Ma häda-orus kõnnin siin, Mul meeles seisab Peastja piin; Mu süda nuttes sulab sees, Ja sagedaste filmad wees.

2. Kui mõtlen noore põlwe peal', Kus tegin pattu patu peal' Ma olin laps, kes wallatu, Ja tühja rääkis minu juu.

3. Seepärast tunnen kahju nüüd, Ja kahetsedes kannan süüd, Mis nuttes Kolgatale wiin, Ja ahastuses küürus käin.

4. Sa püha were=Peiuke Mu pärašt oled nõdruke, Su selg ja filmad paistetand — See meie asemel Sull' saand.

5. Dh wägetw wõitja Gluwürst, Sa minu haige hinge arst, Su juure nuttes tulen nüüd: Dh anna andeks minu süüd!

6. Ma näen Sind, Jesus risti peal, Kui õhkad, ägad, palud seal, Ja haledaste hüüad ka: Dh laps! miks mängid patuga?!

7. Dh waata minu palge peal', Mis were karwa hiilgab teal, See hele were-roofike, See kaswab iluks sinule.

8. Ma kahetsetes nõdraks lään, Ja otse rammutumaks jään, Mul kibe walu südames, Ja ahastuses filmad wees.

9. Mul wõidelda on raske siin, Dh millal lõpeb waetu ja piin; Dh millal taewa riiki saan, Kus oma armast Jesust näen.

10. Siin kuradiga wõitleme, Seal taewas lauldes hõiskame; Siin ilma lapsed naerwad meid, Seal mängime kuld kannelid.

11. Siin liha kiusab kangeste, Ja mõnikord ka wõidabki; Siis kiskendates hüüan ma: Dh Jesus! tule aita Sa.

12. Su were wäega wõidan ma, Kõik ilma pattu, kurjust ka. Su were haawad, surm ja piin Mu hingele on kallid siin.

13. Su were tilgad ilusad Mu hingele on wäga head, Sest et see nälgas, alasti, Ja suures janus alati.

14. Su weri tilgub Kolgatal, Seal kibuwitsa krooni all; Sul käed ja jalad wuristud, Ja naelad läbi peksetud.

15. Selg kõwa risti patu peal, Mis hirmsast löödi, peksti seal; Su surma woodi ülewel, Ei mitte pehme sängi peal.

16. Mu patud, Jesus, seda teind, Et Sa nii wäga halwaks jäid; Ei ma Sind jõua armasta, Et mind mu hädast peastfid Sa.

17. Müüd põlwili ma tänan Sind, Et Sa nii armastanud mind, Et weri Sinu ihu seest On jooksnud minu hinge eest.

IX.

Kristuse ülestõusmisest.

Wiisil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr. 138.

23. Mu hing! oh rutta, rutta kärmest', Oh rutta wara homikul; Ju Gluwürst on tõusnud hauast, Kes reede furi risti peal. Müüd haud on tühi, kuule ja, Kus Jesust pandi hingama.

Wiisil: Müüd ristirahwas laulage, nr. 204.

24. Müüd ruttan kurwalt kärmeste Jesuse hauda waatma; Mu filmad jookswad hädaste Wet palgeid mööda maha, Mu süda sulab minu sees, Mul raske waew ja mure ees; Kes weeretab see kivi?

2. See kivi ränk on haua peal, Mis mind nii kartma paneb; Kül pea hüüab ingel seal: „Oh ära kardada enam! See kivi on ju weeretud, Ja Jesus ülestõusenud; Waat' siin on Tema ase!“

Wiisil: Müüd paistab melle kauniste, nr. 342.

25. Oh hinged! kärmest rutake, Müüd wara Jesu hauale, Ja laulge rõõmu laulu! Ta on müüd tõusnud haua seest, Et reedel kül on surunud tõest, Kui Teda risti löödi, Siis Ta Nõnda Meie wõlga wõttis selga ja wiis risti, Ristist külma haua fisse.

2. Nüüd ülestõusnud haua seest See ära-
peastja Rahuvürst, Kes hinged peastnud surmast;
Ta on see vägetw wõidumees, Ja wõidulip on
Tema käes, — Teind otša põrgu wõimust. Nüüd
Ta Wõib ka Meile anda taewa wara igaweste,
Mis ei riku koi ei rooste.

3. Oh sõbrad! waatke imet seal: See kalju
haud on tühi teal, Kus sisse Jesust pandud; Suur
kivi äraweeretud, Ja haua hoidjad kohkunud Ja
pitser katti kistud. Kui need Naised Seda nägid,
ehmatafid wäga ära — Ja see sündis homit' wara.

4. Kui naesed seda waatasid, Ja imekspannes
kohkusid, Siis nägid nooremehe; See ingel ütles
lahkeste: „Oh naised! miks te' kohkute? Sest
Jesust siin ei ole! Waatke Use, Kuhu nemad Teda
magama on pannud, Kui Ta ristis oli surmid.“

5. Nüüd on Ta tõusnud suures wäes, Ja
taewa woti on Ta käes, Mis elu ust teeb lahti,
Kust hinged sisse lähewad, Ja taewa röömu mait-
sewad, Kui ilmast saanud läbi: Kus nad Saawad
Tallel laulma, kes nüüd ainus tõusnud üles; Seal
nad on siis Tema süles.

6. Nüüd Jesus hauast tõusenud, Pätt, surm
ja kurat wõidetud On Tema surma läbi. Kui
Jesus oleks hauda jäänd, Siis maailm oleks hukka
läind, Ei oleks olnud abi! Oh kui Rõõmus On
mu süda, et ma seda mõistan ära; Jesus annab
taewa wara!

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

26. Kel ial elaw hing on rindus, Sel olgu täna rõõmus meel, Ja andku Jeesusele kiitust Kes hauast ülestõusnud meil'. Ta wõitnud surma kuratid, Sest laulgem rõõmu laulusid.

2. Nüüd igaüks wõib rõõmustada, Et Gluwürst on tõusnud nüüd; Ta läbi wõib nüüd õndsaks saada, Kes tunneb oma patu süüd. Nüüd Jeesus elab, Demaga ka meie saame elama.

Selsamal wiisil.

27. Ma ruttan kärmest' hana poole Nüüd wäga wara homiku, Ja otsin taga kadund Talle, Ei tea, kus Ta on saanud ju. Ta kalju hauda maeti, Kui ristist maha wõeti.

2. Ma filma-weega Jeesust otsin, Ei hauast Teda leia ma; Kül kallid rohud kaasa wõtsin, Ei süiski Teda wõida saa. Ta surnuist ülestõusnud nüüd, Kes surres kandis meie süüd.

3. Ei haud, ei pitser, raske kiwi — Ei ükski Jeesust kinni pea; Ei wahid ka, kes ümberringi, Ei seda ime asja tea, Kuis kiwi weeris hana pealt, Ja Jeesus tuli wälja sealt.

Wiisil: Oh wõitlejad! et läige peale, nr. 141.

28. Oh armsad wennad, armsad sõbrad, Oh waatke imet, mis näen seal; Oh waatke noored, waatke wanad, Seal ingel istub kiwi peal, Mis hana eest on weeretud, Ehk oli küll pitseeritud.

2. Oh kurwad jüngrid, kurwad naised, Mis nutate nüüd enam seal? Nüüd tulge ligi rikkad

waesed, Kel patu koorm on öla peal, Oh tulge kärmest' rutuga, Müüd saate koormast peasema.

3. Mikspäraft on see nõnda sündind, Mu armsad wennad, armsad õed? Kes on siis Jesuft nõnda sündind Siin häda orgus päewad ööd? Kõik meie patt on jeda teind, Kus alla olime kõik jäänd.

X.

Kristuse taewaminemiseft.

(Suurel ristipäewal).

Wiijil: Mu eest tundis Jesus hinge häda. Lija, nr. 31.

29. Jesu jüngrid, nägid Teda pilwes Endest äralahkuvad, Taewa hulgad olid ootmas walnis Teda wastu wõtšiwad, Mahajääjaid täitis rõõm ja kurbtus, Et neist oli äraläinud Jesus, Küll nad wõisid nutta tões', Kui Ta kadus nende eest.

2. Kurbtus neil? Küll jeda wõime mõista; Rõõmsad sest et inglid neid Seega rõõmustasid; Jesus ei saa Sial unustama teid; Saab end oma rahwal' üksford näitma, Nii, kui Tema nüüd on läinud taewa. Issand, jeda ootame: Tule, tule peage!

Wiijil: Müüd Kristus surmasti tõusnud on, nr. 14.

30. Müüd taewasse on läinud tõest' Halle=Halleluja! See auu Issand Jesus Krist, Halle=Halleluja!

2. Ta istub Isa paral käel, Halle= Halleluja!
Suur auu ja wägi Tema käes, Halle= Halleluja!

3. Rõik, mis on Temast kirjutatud, Halle=
Halleluja! See on nüüd täiest' täidetud, Halle=
Halleluja!

4. Sest laulge rõõmsast südamest: Halle= Halle=
luja! Ja kiitke Jesust igawest': Halle= Halleluja!

5. Uuu kiitus olgu Isale, Halle=Halleluja!
Ja Pojal püha Waimule, Halle= Halleluja!

XI.

Nelipühi laulud.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

31. Oh kallis nelipühi Waim! Mu süda on
nii külm ja tuim; Oh süüta seda põlema Su ar=
mastuse tulega.

2. Su armastusest puudu mul, Oh Jesus
püha ohwri-tall'. Ma tunnen waewa südames,
Et süda on nii tuim mul sees.

3. Oh kallis püha elu Waim! Tee elawaks
mind, kes ma tuim, Ja pane elu seemet Sa Mu
südamesse kasvama.

4. See elu-seeme kallis on, Sest tuleb iga=
wene õnn; Kus elu-seeme südames, Seal usk, arm,
lootus asub sees.

5. Kus taewa seeme külwatud, See inime on
uuendud; Rõik eluviisid kumbed ka On ühendatud
palwega.

6. Küll kahju on, et elan ma Siin ilmas
tuima meelega. Ma mötlen selle sõna peal',
Mis Jeesus rääkis rahwal' teal:

7. „Tuim sool saab wälja wisatud, Ja jal-
gadega sõtkutud, Ei ole rammu jõudu t'al, Ei
kõlba ta ka Jumalal.“

8. Ja teises kohas ütleb weel: „Oh oleksid
ja külm ehk keew! Sest saab sind wälja sülitud,
Ja wiimselt pörgu lükatud.

9. Sest kui on elu lõppenud, Hing saab siis
läbi katsutud; Ei aita seal siis enam arm, Kui
tuimalt olles tuleb surm.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

32. Oh ime igawene wägi, Mis ihust hingest
läbi läib, Et see, kes maad ja taewast tegi,
Nüüd seda ka weel teha wõib, Et inimest Ta
uuest' loob, Ja elu waimu fiske toob.

2. Ei ükski inimene leia Ei õnne ega õnnis-
tust, Kui elu Waimu ta ei nõua, Ei palu ka uut
sündimist; Kui wanaks inimeseks jääb, Siis sur-
res pörgu hauda läab.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa, nr. 31.

33. Oh kallid püha elu Waim, Mind kosuta,
kes närtsid taim; Kus Sina elad südames, See
kastwab õitseb igawest.

2. Sa oled elu-wiinapuu, Sind maitseb iga
nälginud suu; Sa kastwab paradiisi sees, Ja õitseb
Isa pale ees.

3. Su külges kasvab elu-roog, Su okstest tilgub kallis jook; Kõik' neid, kes nälgas, söödad Sa, Kel libe janu, joodad ka.

4. Kes alasti, neid katad Sa, Jesuse verekuuega Kõik haiged Sina parandad, Ja rasket koormat kergitad.

5. Sa oled kallis viigipuu, Su all on kõigil rahu ju; Su oksad üle ilmamaa On laial' lautatud ka.

Wiisil: Sind Jeesand Jumal kiidame, nr. 30.

34. Oh Jumal! minu õnnistus, See seisab Sinu Waimu sees; Kui Su Waim mind ei õpeta, Siis suren patust pöörmata.

2. Ei aita tarkus, teadmine Suur püha kirja tundmine, Kui püha Waimu pole sees, Siis oled pime surnud mees.

3. Ei palwed laulud aita siis, Kui südames on ilma wiis, Kui püha Waimu pole mull, Siis olen heliseja kell.

4. Seepärast Jesus palun Sind: Su Waimuga nüüd täida mind, Kõik mis Sa teed siin minu sees, See sünd'gu Sinu Waimu wäes.

5. Su Waimu sees on armastus Ja taewa elu, õnnistus: Su Waim ja weri, wesi ka Need ristitawad tulega.

6. Apostlid ja kõik prohwetid, Need näitwad kõigil elu-teed; Neid Jumala Waim õpetas, Ja taewasse neid juhatas.

7. Kõik nende elu wagadus, Ei olnud üksnes kõnes, juus, Tõe, töö ja püha elu sees Nad käisid palves, silmatvees.

8. Jah kõik need pühad prohvetid Ja ka Jeesuse Apostlid, Nad rääk'sid püha Waimu wäes — Kes oli nende südames.

9. Oh Jeesus, Jeesus! aita mind, Ma palun hõrdast nuttes Sind: Oh anna püha Waimu Sa, Kes õpetab mind elama.

10. Su Waim, see taewa juhatab, Su Waim, see hinge ehitab; Kus Su Waim elab südames, Oh Jeesus! see on õnnis mees.

Homiku laulud.

Wiisil: Ma tänan Sind, et oled mind, nr. 31.

35. Oh Jeesus, minu hinge Peig', Mind oled äratanud; Mu mured, waewad wõta kõik Südamest kautada.

2. Oh walmista mind diete Sind nõnda wastu wõtma, Kui pruuti nõuab peiuks, Kui pulmapäew saab tõtma.

3. Kii lase, Jeesus, täna mind Su auupäewa wota; Ehk saan weel enne näha Sind, Kui kätte jõuab õhtu.

4. Ehk wiimist korda wõib weel päe Mull' täna paista silma; Ehk enne weel, kui õhtu kae, Ma jätan maha ilma.

5. Ka iga tuule-õhuke Wõib mind siit kau-
tada, Ma olen nii kui lillike, Mis külmi wõib
närtšitada.

Wiisil: Armas Jeesus! awita, nr. 169.

36. Sina, armas Jeesuke Wuuda ise minu elu,
Et Sind saaksin armuke Südamesse, Sa mu ilu.
Paista minu südamesse, Nii kui päike ilma sisse.

2. Päike lilli kosutab Oma sooja paistusega
Minu südant ehita Jeesus, taewa andidega. See,
mis ilma ees on jöle, See on, Jeesus kallis Sulle.

3. Sina, armas Jeesuke Oled minu hinge
ehe, Minu närtsind waimule Magus paradüüsi
kaste. Sinuga mu hing on kena, Ja mu waim
on ikka wahwa.

4. Sinu sees on warjupaik, Armas Jeesus,
minu hingel; Sinuga ma wõidan kõik Waenlased,
mis on mu ümber; Ehk küll kangeft peale kaitwad,
Siiski wiimselt häbisj' jääwad.

Wiisil: See päew oh Kristus oled Sa, nr. 30.

37. Ma tänan armas Jeesand Sind, Et oled
armust hoidnud mind, Sel õõsel ilma kahjuta,
Et wõisin rahul hingada.

2. Mu ihu hingas rahuga, Ja hing jäi ilma
kahjuta; Su pühad inglid hoidsid mind Ja kõik
mu armsaid omaksid.

3. Müüd tõusen jälle rõõmsaste Ma une-
woodist ülesse, Ja tänan kõigest südamest Su
suure helde armu eest.

4. Mul tõustes tuleb meele see, Et üksford

hüüad waljuste; See heal käib üle ilmamaa Siis wiimfel päewal forraga.

5. Siis pühad inglid puhuwad Ka wiimse päewa pasunat, See heal käib iga hauasse, Ja furnud tõuswad ülesse.

6. Oh Jeesus! Jeesus ole Sa Siis ka mu hinge kaitseja, Kui kohtusse pean minema Ja kõigest aru tegema.

7. Kõik teud, sõnad, mõtted ka, Mis teen ehk räägin, mõtlen ma, Kõik mõistwad kohut minu peal'. Oh Jeesus! aita ise seal!

Wiisil: Ma tänan Sind et oled mind, nr. 21.

38. Mu hing ja waim see kiidab Sind, Oh armas Jeesukene, Et oled õpsel hoidnud mind, Kes ma üks põrmukene.

2. Müüd wõta mind sel päewal ka Su armu kae peal kanda, Et ma wõiks wagast' elada Ja tänu Sulle anda!

3. Mu hinge wõta walgusta Su armu päewa walgel, Et ma wõin otse kõndida, Oh anna jõudu jalgel'!

4. Mind wõta ehitada Sa Su püha ehetega; Arm, heldus, õigus, rahu ka, Sa nendega mind kata!

Pühapäewa homikul.

Wiisil: Sind Jeesand Jumal kiidame, nr. 30.

39. Müüd unest üles tõusnud ma Sel kallil päewal rõõmuga, See on see kallis pühapäew, Mil seisab argipäewa töö.

2. Sel päewal palun Jesukest Ja tänan kõigest südamest, Et annab patud andeks mull', Ja muud head rohkest armust küll.

Wiisil: Dh wõtkem Jumalat, nr. 229.

40. See kallis pühapäew On jälle kätte jõudnud; Kõik töö nüüd seisma jääb, Mis argipäewal tehtud. Nüüd Jumal palun Sind: Dh wõta õnnista, Sel päewal rohkest' mind Su Waimu anniga.

Wiisil: Dh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

41. Nüüd tõusen unest ülesse, Sind kiidan, tänan Jesuke, Sel rõõmsal kallil homikul, Mis oled annud näha mull'.

2. Päew annab walgust minule, Weel walgem Sa mu hingele; Mu ihu pestud puhastud, Hing saab Su sõnast jahutud.

3. Töö seisab täna rahuga, Ja minu ihu puhkab ka, Ja nõuan rooga hingele, Kui tõttan püha templisse.

4. Seal kuulen püha sõna healt, Kes käsku toob mull' Isamaalt, Ja kitsast teed mind juhatab, Mis taewa uksest sisse lääb.

5. Kus pühitsen uut püha ma Siis püha ingli hulgaga, Seal patust lahti olen ma — Kõik õndsad hinged minuga.

6. Siis laulame uut laulu seal: „Krist Jumal on auujärje peal!“ Siis on see rõõmu püha läe, Mis ootame siin igapäe.

Wiisil: Mu süda, ärta üles, nr. 12.

42. Nüüd walgust toonud meile See armas päike jälle Sest öö on mööda läinud, Kus tööd ei teha wõinud.

2. See ilus päewakene, Mis nii kui peiukene Ta kambriist tuleb ette, Toob ehtid pruudi kätte.

3. Sa elu-päew, oh Jesus, Mu hinge rõõm ja walgus, Ma tulen ka Su ette, Ja annan end Su kätte.

4. Too walgust südamele, Et ma sel päewal jälle Rõik kurja maha jätan Su armu wastu-wõtan.

5. Su juure tahan jääda Nii täna, kui ka ikka; Oh aita ka neid hingi, Mis pat on wõtnud wangi.

6. Su omaksid ka hoia, Su werega neid wõia, Et nende hing ja ihu Wõiks tunda Sinu armu.

7. Mu tutwaid, sugulasi, Ka sõpru ja waenlasi, Neid annan kõik Su kätte, Wii neid Su Issa ette.

8. Ja palu Issa hõrdast, Et annaks andeks armsast Rõik meie patu wõlad, Mis eest Sa were waland.

9. Nüüd tahan kõigest hingest Sind teenida fiin järgest', Senni, kui pärast waewa Mind wõtab üles taewa.

Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja, nr. 174.

43. Minu hing, oh ole rõõmus, Täna on see kallis päe, Kus saad kallis taewa rahus Hinga-

mist su hingele. Anna, hing, end täna ka Jesu-
sele kihlata.

2. Kui ma hüüan Jesu poole Täna kõigest
südamest, Siis Ta kuuleb minu heale, Nitab mind
mu häda seest; Hinge haigust parandab, Ja mu
usku kasvatab.

3. Hing, oh! ruttu täna kärmest' Püha kotta
rõõmuga, Et sa seal võiks võtta rõhkest' Snnis-
tust, mis otsata, Et su hing võiks rõhkest' ka
Jesu armu maitseada.

Õhtu laulud.

Wiisil: Oh Jesus! meie juure jää, nr. 30.

44. Sel õhtul, armas Jesuke, Ma ruttan Sinu
armule: Oh võta weel mind kaitseda, Et jään
sel öösel kahjuta.

2. Oh küll ma palju pattu teind Ja õige tee
pealt kõrwa läind, Oh anna siiski andeks mull,'
Ja aita, et jään omaks Sull'.

3. Su werega mind puhasta, Su Wainuga
mind ehita, Et rahul uinun Sinuga, Su kaendla,
Jesus, hingama.

4. Mu õhtu palwe oled Sa, Kui heidan
woodi hingama, Mull' inglid hoidjaks läkita,
Kes öösel wõtwad kaitseda.

5. Ma õhtu laulu laulan ka Sull', Jesus
Snnistegija; See on mul waesel teadmata, Kas
homikut saan näha ma.

6. Kui langen öösel surmasse — Siis armust Sa mind õndsaks tee, Ja võta taeva elama, Oh Jesus Õnnistegija!

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

45. Oh armas helde Jesuke, Mu waimu filmad lahti tee, Et Sinu armu walgust näen Sel öösel, ja Su juure jään.

2. Nii kui Sa uue päewa weel, Siin oled annud näha meil', Nii, armas Jesus, ehita Mu südant uue armuga.

3. Võib olla, et sel öösel ka Siit ilmast pean lahkuma, Siis aita, Jesus, heldeste, Kui eluforra ots on käe.

4. Eks ole lugu mitmega, Kes õhtul heitsid magama, Ei mõtelndki weel selle peal — Ja öösel juba surid teal.

5. Mind aita, Jesus, walmista, Ja paluda ja walwata, Et surm ei tuleks ootmata, Seks aita ise armust Sa.

Wiisil: Jesus, peastunud oled Sina, nr. 300.

46. Võta meid sel öösel jälle Oma hõlma hingama; Jesus, tule armust meile Jhu, hinge kaitsema. Kui meid kurat tahab neelda, Lase omad inglid keelda, Et me' võime kahjuta Sinu rahus hingada.

2. Müüd on päew ju looja läinud Sinu käsu järele; Oma seatud teed ta käinud, Walgust näitnud kõigile, Müüd ta kadund meie filmast Ja on wal-

gust wiind maailmast, Si nüüd ütski seleta Pi-
medas tööd teha ka.

3. See meid paneb ehmatama, Kui me' see
peal mõtleme: Pime on ka meie süda, Pimeduses
kõnnime. Kui ei paista taetwa walguš, Püha
Waimu tõe selguš, Siis on pime meie tee, Läheb
põrgu hauasse.

Sööma laulud.

a) Enne sööma.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage, nr. 208.

47. Muu kiitus saagu ikka Sull' Oh Issand!
minust toodud; Sa ikka head teinud mull', Kõik on
Su läbi loodud; Sa toidad ihu hingekest Su
arvamata suurest wäest, Muu olgu Jumalale.

Wiisil: Jumal wägew walitseja, nr. 182.

48. Issand, tule wõeraks meile, Istu meie
lauale, Snnista nüüd rooga jälle, Mis Sult
wastu wõtame. Aita meid see eest Sind kiita,
Südamest Sull' tänu anda.

b) Pärast sööma.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

49. Ma tänan armas Issand Sind, Et oled
armust söötanud mind, Sa mulle andsid helbete
Nüüd ihu toidust rohkeste.

Wiisil: Sind Issand Jumal kiidame, nr. 30.

50. Nüüd kiitus olgu Issand Sull', Et and-
sid ihu toidust mull', Ka hingel' roega anna Sa,
Mis järel nälgä tunneb ta.

Kolmainu Jumala kiituseks.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage, nr. 202.

51. Oh kiitke oma Loojat kõik, Ta arm on
suur ja wägetw; Ka tema töö on püha kõik, Ta
käsitwars on tugew. Küll Tema jõuab aidata,
Kõik arad nõdrad finnita, Kes Tema peale lootwad.

2. Kõik lilled Looja ehitand, Ja ilu neile
annud, Kõik taimed, puud Ta kosutand, Ja nende
eest hoolt kannud. Kõik loomi, mis maailm on
täis, Ja kalu meres jõgedes, Neid kõik on Looja
loomud.

3. Et tulgem siis ja astugem Ta püha pale
ette, Ja kõigest hingest tänagem, Ja lauldes kiit-
kem Teda. Kõik on Ta wäga hästi teind, Kõik
Tema nõuu on korda läind, Auu olgu Jumalale!

Wiisil: Auu kiitus olgu igawesti, nr. 299.

52. Mis film näeb Sinist walmistud, See
tunnistab Sind, Jumal; Maa, taewas kaunist'
ehitud, Kõik seisab omal kohal. Kes tegi, et see
päike seal Nii armsast' paistab meie peal'? Kes
kutsus tähed ette?

2. Ka inimene ihuga, Mis Sina, Jumal,
loomud, Ja oled oma õhust ka Tal' hinge sisse

annud, See tunnistab siin Sinu auu, Kui Tema
täidab Sinu nõuu, Mis tarwis Sa ta loonud.

Wiisil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

53. Ma tänan, Issand, kummardates Müüd
Sinu armu järje ees, Et Sa mind oled hoidnud
heldest Siin ilma häda-oru sees, Kui isa oled
kannud Sa Mind oma käe peal armuga.

2. Kui ma kest ilma kõrbe kõnd'sin, Kus
pole eluhallikat, Ja nälga janu tundes nõrk'sin,
Ja pidin hukka minema, Siis helises heal süda-
mes: Mind hüüa appi häda sees.

3. Ja kui siis wõtsin omas hädas Su pole,
Issand, kisenda, Siis kuulsid Sina kõrges taewas,
Mull' tulid appi armuga, Mind kandsid rohu-
maadele, Ja kallid elu kaewule.

4. Mis rõõmu tundis siis mu süda Kui olin
peasend häda seest, Ei jõua mina kiita seda, Mis
Issand teinud suurest wäest Mu waese usfikesele,
Ja ärakadund lambale.

5. Kui oleks kõik mu liikmed keeled, Ei siiski
jõuaks tunnista Kõik head, mis Issand teinud oled
Mull põhjatuma armuga, Et Sa mind ülestõstnud
weel, Ja pannud käima elu teel.

6. Kõik täieline auu ja kiitus Peab jääma
selle ajani, Kui ükskord tema auu ja selgus Meil'
selgest paistab palesse, Siis Teda parem kiidan
seal, Ja püha taewa foori peal.

Wiisil: „Walwage,“ meid hääb Looja, nr. 355.

54. Oh kui armas on see kuulda, Kui Isa lapsed wõtwad laulda Siin kuusatusse kõrbe sees; Ehk küll kitsas neil teerada Nad süiski wõtwad röömustada Siin armsa Jesuse see.

Nad laulwad röömsaste Siin hinge Peiule, Kes neid kaitseb, Ja awitab Neid kindlaks teeb, Et elutee neil' armsaks jääb.

2. Glutee on kitsukene, Mis läheb üles taewa poole, Seal peal on käia raske küll. Kes seal kõnnib, see peab aga Kõik lihahimud risti lööma Ja südand andma Jesusel'. Kes taewa riiki läab, Sel maailm halvaks jääb; Ei ta taha, et temale Weel antakse Maailma koormat olale.

3. Ei see teewaht luba anna, Kas olgu noor ehk olgu wana, Et wõiks seal mängi patuga; Kõik, mis on maailmas näha: Auu-nimed, rikkus, uhkus, raha — Peab laia teele jäätama. Sest neil on teine paif, Need jääwad maha kõik; Muld ja rooste Neid tarwitab Ja lõpetab, Ja tuli wiimaks põletab.

4. Kui teekäija neid kõik korjab, Ja igapäew neid kangelst' orjab, Siis läheb hukka nendega; Need kõik tema aega wiitwad, Ja wiimaks teda hiljaks jätwad, Kui Peigmees tuleb kutsuma. Siis äraehmatab, Kui kuuleb tulewad. — Siis on hilja End walmista ja ehita, Peigmehe wastu minema.

Wiisil: Auu tiitus olgu igawesi, nr. 199.

55. Üks wägew Jumal Issandaks On mull', kes olen nõder; Ta on mull' armsaks aitajaks,

Kui kõige kallim sõber. Ei jäta Ta mind hädasse,
Kui ilm mind kiusab kangeste, Ja püüab eksitada.

2. Ta on mu tugev warjupaik, Kui saatan
peale tungib, Ta on mu kallis elu-kaew, Kust
hinge janu kustub. Ta on mu ankur, kinnitus,
Mu ainus troost ja rõõmustus Nii elus kui ka
surmas.

3. Ta arm kui kindel kalju on Rest suures
ilma meres; Seepärast ennast rõõmustan Maailma
kurjust jättes; See kalju peal ei karda ma Maa-
ilma, pattu, surma ka, Sest Jeesus on mu hoidja.

4. Kui patu laened tõusewad Ja tahawad
mind katta; Siis waatan üles usuga, Kust hüüab
Arapeastja: Mu laps, oh ole julge teal, See kiu-
satuse mere peal, Sull' sirutan ma käsi.

5. Oh Jeesus Õnnistegija, Mull' kindlat usku
anna! Et Sinu peale liik'mata Jään igaweste
seisma. Siis surma tunnil rõõmuga Ma wõin
siit ilmast lahkuda, Ja Sinu juure saada.

Wiisil: Oh ristirahwas kannata, nr. 211.

56. Oh wõtkem kõigest südamest Nüüd Isal'
tänu anda, Et Ta meid suurest armu wäest Püüdn'd
elukirja panna. Meil' õiget usku annud ka, Mis
püha kirja pannud Ta Ju püha meeste läbi.

Aratuseks patu unest.

Wiisil: Mu elu Kristus ise, nr. 9.

57. Kes tuimuses siin magab Weel ikka patu und, See wiimaks hukka läheb, Sest surm on patu wend.

2. Kes surma süles istub, Ja aega wiidab siin, Surm teda sinna kisub, Kus igawene piin.

3. Oh tõuske üles! hüüab Üks heal nii waljuste Ja aratada püüab Magajaid ülesse.

4. Koit juba laialt kumab, Pea tõuseb elupäe; Heal üle ilma tõmab, Et wiimne aeg on kae.

5. Weel palju aega wiitwad Tukkudes ilma peal, Ja põrmu kalliks kiitwad Üks siin ja teine seal.

6. Küll armu-pasun hüüab Nii walju healega, Et wiimne kohus jõuab Pea aru tegema.

7. Kes tuimuses siis magab, Saab kuulda: „hilja nüüd“, Siis walu tundes häägab: „Küll suured on mu süüd?“

8. Oh see on wäga tarwis, Kui warem ärkad sa; Kõik sea, pane walmis — Pea lahked ilmast ka.

9. Kui armas on see kuulda, Kui hüüab Peiuke: „Saad magust rõõmu tunda!“ — Käes põleb lambike.

10. Siis rõõmu linna jõuab, Kes siin on walwanud, Ja wõidu laulu laulab, Kes ülesärkanud.

11. Reed magajad siis nuttes Seal hüüdwad: „Lahti tee!“ Ja ukse taga waates Ei enam fiske saa.

12. Siis on kõik hiljaks jäänud, Uks lukku pandud ju, Kes walmis, sisse läinud — Kes laisad — tuffugu.

Wiisil: Ma waene muld kes patu teinud, nr. 143.

58. Oh maa! oh maa! oh maa, Oh kuule, Oh kuule, kui Sind hüütakse! Ja seda aegsast' tähel pane, Enne, kui hiljaks jäänud see. Nüüd hüütaks' waljust ikka peal: „Oh jätke maha pattu weel!“

2. Oh maa! oh maa! oh ristirahwas! Oh wõtke Jesust otsida; Ta heal see kõlab, ja on armas — Ja püüab kõiki kutsuda. Ta hüüab ikka waljuste: „Mu juure tulge rutuste!“

Wiisil: Jumal, maa ja taewa Pooja, nr. 174.

59. Weel on ruumi, weel on ruumi Taewa-riikis isamaal; Weel on ruumi, weel on ruumi Paradiisis, hüüab Tall. Seal kõik laudad ootawad Reisi-rahwast tulewad.

2. Weel on ruumi, weel on ruumi Glu-palmipuude all; Weel on ruumi, kus su nimi, Üleskirjutatud seal; Kui su nimi kirjutud, Siis sa oled õnnistud.

3. Weel on ruumi, weel on ruumi Ruld ja pärli linna sees, Weel on ruumi, weel on ruumi Talle auu-järje ees. Seal kõik pühad üheskoos Laulwad, palmi oksad käes.

4. „Weel on ruumi, weel on ruumi! Laulwad inglid taewas seal;“ „Tulge ligi, tulge ligi!“

Hüüab pasun pilve peal. „Kõik, kes võerad olete, Ilma kõrbes kõnnite.“

5. „Tulge ligi, tulge ligi! Kõik, kes waesed, halbavad siin, Tulge nõbrad talled ligi, Keda waetab patu piin; Talle weri puhastab, Närtfind taimi kosutab.

6. „Tulge ruttu, astke ligi!“ Kisti peal weel hüüab heal. „Tulge, waatke were higi, Mis on minu palge peal. Were tilgad weerewad, Wermed, haawad kibedad.

7. „Patu laps, eks sina kuule, Kui ma hüüan, kutsun sind? Eks sa wasta pisut mulle? Miks sa kurwastad weel mind? Weel sa tahad magada, Mängid patu ussiga!“

8. Weel on ruumi, weel on ruumi Püha linna uulitsal; Weel on ruumi, weel on ruumi Siionis, kus elab Tall. Seal kõik laulwad rõõmu sees, Kes siin nutsid filmatwees.

9. Tulge ligi, tulge ligi! Suba paradiisi päe Tõuseb üles, taewa wägi Dotab meid ju ühtlase. Silmal', mis weel nutust märg, Paistab kaugele elu-järg.

10. Tulge sisse, tulge sisse Kõik, kes wäljas seisate; Tulge sisse, tulge sisse, Miks te' aega wiidate? Kes siin aega wiidawad, Ütsford wäljas nutawad.

11. Weel on ruumi, tulge pulma Shtu sööma-ajale; Tulge inglitega laulma Kalli hinge-Peiule. Talle laulu laulwad siis, Kui on sisse jõudnud wiis.

12. „Weel on ruumi, tulge sisse, Tulge Talle pulmale!“ Armus Beigmees hüüab ise Taewa elu lauale. Siis kõik waewa panen ma Talle ette lauluga.

13. Üksford tuleb ka see õhtu Selle wana ilmale, Kus kõik kutsutakse kohtu, Midagi jää poolele. Waid kõik saab seal seletud, Kuidas ilmas elatud.

Wiisil: Su hing, oh Jeesus tehtu mind, nr. 27.

60. Üks heal, see kõlab üle maa, Ja hüüab walju healega: „Oh tulge ligi nälgased, Oh tulge waesed, wigased!“

2. Kes hulgute weel ümber seal Maailma uulitsate peal, Medade ääres istute Ja kallist aega wiidate.

3. Küll mitmed ilma wälja peal On nälgas, sööwad lesti seal, Seal on nad waesed häda sees Ja tundwad walu filmatwees.

4. Küll mitmed aega wiidawad Ja raha, wara kiidawad, Neil põld, kaup, naine armsamad — Seepärast ei wõi tulla nad.

5. Kas siis weel mõtled tulla ja, Kui juba heitled surmaga? Maailm ka seisab siis su ees — Ta mõtled, asjad südames.

6. Rust wõtub sinu süda siis, Mis said need targad neitsid wiis? Su lamp siis kustub — filmad wees, Kui hing on surma walu sees!

7. Oh mõtelge nüüd aegsaste Siin oma elu järele; On täna weel sul terwis kae, Sa ütled: „ega surm mind näe!“

8. Küll sajad tuhanded on ka Siin nõnda võtnud rääkida Ja siiski wiimaks tunnistanud: „Ma põrgu osaks olen saand!“

9. Küll mitmed hüüdsid walu sees: „Nüüd armu üks on finni ees. Nüüd Jeesus pöörnud selga mull', Et olin kõlwatu ja hõel.“

10. Kes aga käisid wõideldes Ja waltwades ja paludes, Need ütlesid siis surma sees: „Meil kallis taewa rõõm on ees.“

11. Nii mitmed tunnistanud siis: „Mull' paistab wastu paradüüs!“ Ka on ju kuulda olnud neid Kes ütlesid: Peig' kutsub nüüd!“

12. Miks oled, hing, nüüd hooletu, Nii laisk, nii tuim ja meeletu? Sa raiskad kallist aega siin, Sest tuleb sulle wiimaks piin!

13. Sind Jumal wäga armastand, Ja sulle elu terwist ann'd; Dh ela ja nüüd Temale, Ja palu Teda põlwili.

14. Su elu olgu igapäe Siin püha taewa Jsa käe, Su filmad, suu ja kõrwad, keel, Ja kõik su mõistus, mõte, meel.

15. Neid pühitse ja puhasta Siin Talle püha werega; Dh jalad, kärmest' astuge, Käed wäsi-mata wõidelge.

16. Küll wiimaks Siion laulab seal, Siin palub, nutab põlwe peal; Siin on ta kõigist põlatud Ja tolmuga kombel tallatud.

17. Üks pilkab siin ja teine seal, Küll kodu, wäljal, teede peal; Ihm neid kui imet waatawad, Kes elu tee peal kõnnitwad.

18. Kõik laul ja palve elu ka On ilmal
wõeras waadata; Ilm peab neid hulluks, ruma-
laks Ja nõbral meelel jampsijaks.

19. Ei liha seda kätte saa, Mis waim saab
tunda maitseada; Waim uurib läbi sügawast', Mis
Jumal annab igawest'.

20. Kes Waimust uuest' sündinud, See saab
ka Waimust kaswatud, Waim teda toidab, kosu-
tab, Ka kinnitab ja jahutab.

21. Küll kirjatargad uuritwad Ja kirjad läbi
otsiwad, Ei siisgi Waimu kätte saa, Mis südant
wõtub paranda.

22. See kallis nelipühi Waim, See Talle
were armu taim, Kel see Waim aset südames,
See elab püha elu sees.

23. Ehk kirja täht t'al pole peas, Waid elu-
Waim on südames, Seesama wõtub were wäest
Ja annab tarkust Jesusest.

24. Kui Selle Waim on südames, Kes Kris-
tust ülesäratas, Siis see siin liha suretab, Ja
Waim ja hing siis elu saab.

25. Siis liha meel, patt furnud on, Kristuse
weri nende õnn, Siis Talle were õiguses Nad
feistwad Issa pale ees.

26. Ei rikkad, targad seda saa, Mis lapsed
saawad maitseada; Need waesed, haltwad, põlatud,
Need saawad wiimselt ülendud.

27. Oh Jesus! ole kiidetud, Et kirjad wai-
mud wõidetud, Ei kirjad inimesed ka Su lastest
iaal wõimust saa.

28. Su Waim, see sõdib wägewast' Ja wdī-
dab waenlast usinast', Kõik wastased Ta surmab
wäes, Mõel kaheterane T'al käes.

29. See Waimu mõel on teraw ju, Mis lōi-
kab läbi liha, luu, Kõik sooned, liikmed, üdi ka,
Mis südames on, mõistab Ta.

30. Ei ükski loom siin Tema ees Jää näge-
mata ilma sees; Ta filmad on kui tuleleek, Ta
ees siin kõik on awalik.

Wiisil: Su hing, oh Jesus tehtu mind, nr. 27.

61. Oh laisad neitsid ärkage Ja filmad lahti
kiskuge, Oh waatke, pange tähel nüüd, Seft pea
Peigmees kutsub teid.

2. Oh on teil tühjad lambid käes, Kus pole
tilka eli sees, Kust wdōtate siis seda weel, Kui
targad neitsid walmis teel?

3. Oh neitsid, olge walmis nüüd, Küll warsti
Peigmees kutsub teid, Ja annab kuulda oma healt
Siis taewa auujärje pealt.

4. Küll wiimne aeg saab tulema, Kus kõik
saab äralõppema, Siis ingli pasun tõstab healt
Ja kutsub kõiki ilma pealt.

5. Siis targad neitsid tulewad Ja pulma
kotta lähewad, Neil on siis täied lambid käes, Ja
Peigmees kõnnib nende ees.

Wiisil: Oh wõitlejad! et käige peale, nr. 138.

62. Oh armsad hinged! andke ennast Jesusel'
omaks aegsaste, End lödge lahti ilma kārast, Ja

tõtke usus Temale. Ta hüüab: „Tulge patused, Ma katan kinni teie süüd.“

2. Oh armsad hinged! jätke maha Rõit, mis on ilmast, kuradist, Ja nõudke seda, mis on püha, Küll siis teid Issand Jesus Krist Wiib paradiisi rõõmule Ja taewa pulma lauale.

3. Oh armsad hinged wõtke kuulda, Kuis wahimehed hüüdwad teid, Et armuaeg lääb pea mööda, Ja surm teid kutsub sedamaid, Siis löpeb armu andmine, Ja hakkab kohtu mõistmine.

4. Oh armsad hinged! armu ukseid On nüüd weel lahti teie ees, Sest rutake ja olge karmed, Teid ootab weel see walu-mees, Kes werest hauras suitses seal, Kui pruuti kosis Kolgatal.

5. Oh armsad hinged! kuulge: hüüab Teid were=Peigmees risti peal; Teid enesele pruudits püüab, Kui nõrgutas pead surres seal; Ta süda armust põles sees, Kui ihu risti katlas kees.

6. Oh armsad hinged! ärge wiitke Nüüd aega ilma turu peal, Waid were=Peiu wastu minge, Kes pea tuleb pilwe peal; Küll need on targad neitfid seal, Kel rohkest' eli lampis teal.

7. Oh armsad hinged! kui kord tuleb See Peigmees juures auus teal, Küll siis Ta auu kui tuli põleb, Ehk küll kord rippus risti peal; Küll õnnis on siis Talle pruut, Kes werega on kihlatud.

8. Ma hüüan kord weel teie wastu, Oh armsad wennad, armsad ded! Oh wõtke Talle jälgi astu, Teid ootwad taewas elu-jõed. Oh

armsad neitsid, ütlen ma, See taewa rõõm on lõpmata!

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha, ur. 143.

63. Dh kuulge, armsad inimesed, Et igawene aeg meil ees, Seepärast peastke omad hinged Weel täna patust lahkudes; Wõib olla, et weel tänage Meid furnu-firstu pannakse.

2. Te' isad, maanitsege aegsast' Meid lapsi, mis on antud teil', Et mured ei too nende päraest Siin enneaegset surma weel; Küll mitmed pojad sedit teind, Et isad wara hauda läind.

3. Dh emad, kui te' igatsete Siin lastest saada rõõmustud Siis aegsaste neid sinna saatke, Kus saaksid hästi õpetud, Ja wõtke hästi walwata, Et kurat wõimust neist ei saa.

4. Dh ärge andke pattu teha Neil' luba kõige wähemat, Waid nõudke ikka nendest näha, Et Jesu sõna kuulewad, Ja seisawad Ta ligidal, Kui Mahdalena risti all.

5. Dh hoidke lapsi, — salamahti Käib ümber hinge waenlane; Teeb aegsaste teil' ukseid lahti, Kust patu tee wiib põrgusse. Dh põgenege rutuga, Et orjaks temale ei saa.

6. Isa ja ema auustage, Siis Jumal õnnistab teid ka; Kes wagaid wanemaid ei kuule, Need saawad wiimselt leinama. Kes isa lööb, see pole ka Wäärt, et weel teda kannab maa.

7. Kõik pattus julged, ise õiged, Müüd patu unest ärkage, Ja pange maha põrgu ikked, Ka

pilkjate seast lahkuge. Eht wiimist kord weel tufsub soon — Surm käes teil, elu otsas on.

8. Kas otsas? ei, kord saab weel peetud Üks wali kohus kõigile, Kes maa peal pattu armastanud, Keil' diget palka antakse Seal hirmsa pimeduse sees Ja põrgu tule leekides.

9. See laul on maanitsusjeks julge Maailmale; sest minuga Kõik wanad noored ligi laulge, Et põrgu wäed wõiks langeda, Ja Jesus Kristus roheste Saaks walu palka omale.

Wiisil: Armas Jesus awita, nr. 169.

64. Armsad hinged tõttake, Aeg on üirike, sest tõtke! Jesu jälgi astuge, Kisti rõõmsast' peale wõtke. Kroon on walmis, ütleb Jesus, Ruumi on weel taewa laudas.

2. Minge julgest' edasi, Wõtke waimu mõeka kätte; Arge waatke tagasi, Arge jääge seisma mitte. Tõtke sinna, kus Pea ise Tõstab liikmed auu sisse.

3. Beske Talle werega Dmad reisi riided puhtaks; Puhastage lambid ka, Usu eli olgu kaassas. Kui Peig' ilmub, et Ta wastu, Wõite julgusega astu.

4. Halleluja lauluga Tulge rõõmsast' Peiutte, Andke suud Ta haawule, Kummardes Ta ette heitke. Teie filmist wee Ta pühib, Auukrooniga teid ehib.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

65. Maailm on waene, waesed ka, Kes teda wõtwad teenida; Neil pole rõõmu jäädaawat, Ei aset kuskil teadaawat.

2. Neil patu rõõm on filma ees, Kes elawad maailma sees, Ei ole nendel paremat, Nad kõigist kõige waesemad.

3. Oh hing et pane tähele, Kus tee peal sina kõnnidke. Kas wahest lai tee pole see? Wõi on ehk kitsas elu-tee?

4. Lai tee wiib wiimaks pürgusse Ja kitsas wiib sind taewasse, Saad pürgu, seal pead hulguma, Kui taewa — seal saad hõiskama.

Wiisil: Su hing oh Jesus tehtu mind, nr. 37.

66. Siin ilmas meie elame Ja wõerad maa peal oleme, Ei ole siin meil kodumaa — Siit lähme filmapilguga.

2. Muld kannab mulda eneses, Aeg lõpetab kõik elades; Ta sööb ja närib salaja Senni, kui wiib siit hauda ka.

3. Ei ühte ainust leia ma Siit ilmast, kes wõiks ütelda: „Ei mina kofku surma eest, Ei kardada seda kurja meest.“

4. Kui oras tõuseb mulla sees, Nii inimene sünnib tõest; Kui walmis wili küpsend saab, Siis sirbi tera alla läab.

5. Nii inimene ilma sees Siin kastwab kübse Looja ees, Kui aeg on täis, siis korjab Ta Siit teda järsku, rutuga.

6. Üks kufub hälist' tulesse Ja teine upub meresse, Küll külm ka wõtab mõnda waest, Ja jätab nutma lapsed, naist.

7. Ka masinate wahale on mitmed jäänud häliste; Küll wälk ka mõnda maha löi, Ja järsku neile surma tõi.

8. Ka mitmed wiina joodikud, Kel elu kõrtfis lõpetud, Küll tuhat korda tuhanded On sõjas maha niidetud.

9. Reid kõiki päike teretas, Kui homikul neid üles a'as, Reid õhtu polnud enam teps, Ja teijid hüüdsid; „Surma läks!“

10. Oh mõtelge kõik järele: Surm tuleb igauhele; Sest wõtkem ennast walmista! Mill' tuleb ta on teadmata.

Wiihil: Niiid surmu teha matame, nr. 37.

67. Küll waene lugu taewa all!“ Nii kaebab mu hing Jumalal'; Suur pimedus siin katab maad Ja rahwas waimus magawad.

2. Ei enam seda sallita, Kes palwes tahab elada Kes tunneb, mis on liha meel, Mis tõde, ja mis wale keel.

3. Kes elab Jesu were wäes, Kel waimu mdek on teraw käes, Kes südand andnud Jesule Ja templiks püha Waimule.

4. Kes tõest' siin elab Jumalal', Käib usus, palwel Kolgatal, On ennast õhtwerdanud seal Jesuse püha risti peal.

5. Kes tunneb püha Waimu wäes, Kui suur on kurjus ilma sees, Ja armastuses appi läab, Kus waeste hinge häda näeb.

6. Kes palwe, töö ja sõnaga Siin püüab wagast' elada, Neid naerdaks' üle ilmamaa Ja pilgatakse armuta.

7. Neid hüütaks' rahwa mässajaks Ja teiste rahu rikkujaks —: „Kui neid ei oleks olemas, Siis rahwas oleks ditsemas!“

8. Nii uskmataks nüüd rahwas läind, Ehk küll ka koolides on käind; Ei tunne heldet Jumalat, Ei usu Õnnistegijat.

9. Weel kurwem lugu kuulda see, Kes ütleb: „Mull on õige tee,“ Ja hoopleb uhke meelega, Et palujad ei armu saa.

10. „Kõik tühja läab siin nende käes, Kes kiitwad ärkand Waimu wäes.“ — Nad öölwad kurja waimu tööks Mis Jeesus ise kiitnud heaks.

11. Küll Jeesus jeda tõest' ka Saab teile üskford ütleva. „Kes püha Waimu teutab, See igaweste põrgu saab.“

12. „Kes minu karja waewatwad, Mu filmal' häda tegewad, Neid kautan ma ära tõest' Ja lütkan põrgu igawest'.“

13. Kes Waimust sündind lapsed on, Oh waatke teie taewa õnn See hingab lautas sõime sees, Ta teie wend ja abimees.

14. See täidab kõige ilmamaa Nii sõna kui ka Waimuga, Toob õnnistust meil' ülewelt Ja peastab hinged koorma alt.

15. Oh häda ise õigetel'! Oh häda kõige uhketel'! Oh häda! wihasemad maod; Mis aitwad teie kurjad nõud?

16. Suur häda tuleb teile siis, Kui juba sisse läinud wiis; Et ärkage siis enne nüüd Ja kahetssege oma süüd.

17. Teil süda sees on külm ja tuim, Teist lahkund püha elu Waim; Teil sõnad lahked libedad — Seestpidi aga tighedad.

18. Siin teretates annad suud Ja selja taga ära müüd Su keel on suus kui teraw nool, Ja südames on ussi kool.

19. Ma armastuses hüüan weel: Et peh-
meks lähe sinu meel? Weel palun usus Jeesus
Sind: Oh aita, et kõik pööraks end!

Wiisil: Armas Jeesus! awita, nr. 169.

68. Armas hing! oh ärka ja üles oma patu unest! Miks weel tahad magada? Armuaeg lääb mööda noppest! Hing, oh ärka, ärka üles, Sest ja magad surma süles!

2. Tõuse rutust' ülesse, Aja kärmest' filmad lahti; Aeg lääb mööda rutuste, Ära wiida aega ühti! Dõ ka jõuab pea kätte, Kus tööd ei wõi teha mitte.

3. Jeesus on see armu päe, Mis sull' paistab wäga kenast'; Sinu õnn on Tema käe, Sest Ta pakub sulle ennast. Tõuse üles, rutust' mine, Pea jõuab õõ ja pime!

4. Siis su filmad ärkatwad, Kui su hing ju pörgu waewas, Ribedaste nutawad, Kui on teised röömsad taewas Siis sa hüüad: „hilja!“ hilja!“
Ja jääd taewa röömuft ilma.

5. Kes siis weel wõib parata, Kui ju oled pörgu walus?! Jeesus tahab aidata Sind, kui alles oled elus. Nüüd Ta hüüab: „Tule, tule! Anna südant templiks mulle!“

6. Armas hing! ma pakun sind: Mine nüüd weel Jesu juure; Sinu hingel on suur hind, Tal on sinu pärast mure. Kutta nüüd Ta juure noppest', Ta sind wastu wõtab lahkest'.

7. Mine, hing, ja kaeba nüüd Jeesusel' su patu wigad; Tema tunneb sinu süüd, Annab andeks kõik su wõlad. Kui sa aga usus tuled, Ja a oma pattu tunned.

8. Mine nii kui Peetrus ka, Kes seal nuttis ribedaste, Ja läks kurwa meelega, Et patt wae-
was walusaste. Tee, oh armas hing, ka nõnda: Tunne oma patu häda!

9. Wõta siis ka wihata Patu teud, patu elu; Laf' end Jeesust kihlata Sinuga; Ta on su ilu. Jeesus jäägu üle kõige armsaks. Siis on elu õige.

Wiisil: Oh wõitlejad! et läige peale. nr. 141.

69. Oh armsad hinged! tõtke kärmest' Nüüd waimu põllul' lõikama; Sest et see wili on ju walmis, Ja tahab ärapudeda, Ja kui see ära-
pudeneb, Siis hingel' hirmsa lahju teeb.

2. Tõest' hirmus suur on siis see kahju, kui waimu wili pudend on; Sest siis, kui Issand tuleb wastu, Ja küsib: „kus su wili on?“ Siis pead kuulma Tema suust kui ütleb: „Mine ära m'ust!“

3. Oh armas hing! kus tahad minna kui nii saab lugu olema? Et waimu wili on sul waja, Ja usku sul ei ole ka? Oh häda! siis on seal su paif, Kus uskmatad on walus kõik.

Wiisil: Su hing, oh Jeesus! tehtu mind, nr. 30.

70. Oh armas hing! nüüd kuule sa, Ja Jesu juure tule ka; Tal on su pärast hale meel, Et käid weel alles patu teel.

2. Ta hüüab: „Tulge, tulge nüüd, Mu weri peseb teie süüd, Mis teid nii kängest' waewawad, Ja teie peale kaebawad.“

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

71. Oh neitsi wägi tõuske üles Ja tulge Talle pulmale; Miks magate weel patu unes? End walmistage Peiule. Oh tõuske üles rutust' siis, Ja waatke, kuidas lähwad wiis.

2. Oh kuulge kuidas wahid hüüdwad, Heal kõlab üle ilmamaa; Nad maad ja mered läbi käiwad, Jumala pasun hüüab ka; See kõlab üle ilmamaa Nii suure walju healega.

3. Oh neitsikesed, tõuske üles, kui ingli pasun hüüab teid; „Waat' Peiu täht ju taewa külles, Ja näitab teile selgest' teed; Ja siiski teie tukute, Ja patu unes magate.“

4. Dh teie waesed neitsikesed, Miis aega nõnda wiidate? Teid ootwad taewa pulmalised — Te' ilma pühkmeid kiidate! Dh tulge pulma kotta siis, Kui ufje taha jääwad wiis.

5. Kõik kümme neitsid ärk'sid üles Ja walmistafid lambid kõik; Seal wiiel tühjad lambid süles — Pea lõpeb nende elu käik; Küll kahju tundes näewad siis Kui peiu järel lähwad wiis.

6. Pea jõudwad linna wärawasse, Kus Peigmees ammu ootab neid; Seal wiiel walmistatud ase, Neid pulma kotta wiaks' nüüd; Sest nende lambid põlewad, Kui teistel ärakustuwad.

7. Need teised ehmatates näewad, Et nende lambid kustuwad, Ja sellepärast maha jäewad, Ja tarkailt eli küfiwad. Need kostwad; „Ei wõi parata, Ei wõi ses asjas aidata!“

8. „Küll kahju tundes näeme meie, Et õnnetumad olete! Kaupmeeste juure minge teie, Ja ostke eli endale.“ Siis nuttes ära läksid need Ja filma weega kaftsid teed.

9. See kurbtus, hale filmatwesi, Mis lahkudes siis tundsid nad, Ei olnud mitte nalja asi, Kui lahkudes kätt andfiwad, Wiis lähwad rõõmsast' edasi, Wiis pöörwad nuttes tagasi.

10. Wiis näewad armsa Peiu pale, Kes lahkest' ufje lahti teeb, Ja wiie lugu wäga hale, Kui põrgu põledes ees keeb. Wist lahkudes nad hüüdwad siis: Nüüd ära lähwad õed wiis!

11. Dh armsad kallid neitsikesed, Ma nuttes kutsun ära teid, Dh teie Talle pruudikesed, Dh

kuulge, kui teid hüütaks' nüüd! Siioni wahimeeste heal Ja rahu-käsupd siin ja seal.

12. Et kuulge, kuulge, kuidas nutwad Wiis rumalat nii halebast' Ja kahetsedes maha jätwad Wiis armast öde walusast'. Nüüd teie aga wdite weel Siin eli nõuda taewa teel.

13. Just teie olete need neitsi, Kes Talle pulmal' kutsutud; Sa kahes mõttes ehk weel küsid: Kas ma ka wäärt seks arwatud? Sind Talle pruudiks hüütaks' siis, Kui jääb just maha ilma wiis.

14. Ma kurtralt waatan wiie peale, Kes neitsi nime kandwad siin, Ja tuletan siin teie meel: Us ootab teid, — seal tibe piin! Oh kuulge kui heal hüüab teid, Ja kutsub Talle pulma nüüd.

15. Oh mõtelge nüüd armsad neitsid Siin wiie Talle pruudi peal', Kõik mehed, naised, suured, wäikesed, Nüüd kõiki kutsub Peiu heal. Ta hüüab waljust': „Tulge nüüd, Oh tulge Talle pulma siit!“

16. Nüüd laulwad taewa paradiisis Wiis tarka neitsit' Talle ees, Ja puhtas pikkas walgis riidis Seal kuldses pärli linna sees. Weel kaugelt pisut kuulwad siis, Kui ukse taga nutwad wiis.

17. Weel waatkem ford kõig' kümne peale, Kust hakkasid nad tulema: Nad astusid kõik elu teele, Ja lambid käes neil olid ka, Neil kõigil oli püha hool, Ja waatsid taewa pool'.

18. Wiis neitsid aga targast' käisid, Neil lambid hästi põlesid; Siin käies nad kõik maha

jätšid, Maailma ärasalgasid. Kõik söömist, joomist riideid weel Ei liialt tarwitanud teel.

19. Wiis aga kõik siin kaasa wõtsid, Ja wiitsid aega ilmaga; Nad usklikuiks siin ennast kiitsid, Ei lampidest nad hoolind ka. See läbi hooletumaks jäid, Kui wahest teistest kiitust said.

20. Ja wiimaks neil siis ära lõppes, Kõik usu eli südamest; Lamp suitsedes weel pisut põles, Sai elu hoopis otsa seeſt; Küll pärast kahtseda said Kui ukse taha wälja jäid.

20. Nad ehmatates ümber waatsid, Ei näinud enam õdesid: Siis nuttes filmad kinni katsid, Kui põrgu leegid põlesid. Nüüd otsas oli armu-aeg, Ja hukatuses nende paik.

22. Küll kibedaste kahtsesid Siis suure häda walu sees; Weel ukse taga ringi waatsid, Mis lukku pandud nende ees; Siis koputates hüüdsid ka: „Tee lahti Issand, Issand Sa!“

24. Siis ütles heal: „Ei mina tunne, Kust feltſist teie olete; Oh teie äraneetud minge Nüüd igawese tulesse. Siis hirmsa hinge waluga Nad pidid ära minema.

24. Oh Jumal! küll on wilets lugu, Kui hooletuses elame, See kuninglik ja preestri sugu, Mis Jumala ees oleme. Nii hoolimataks, tuimaks saab, Et Jumal teda äraneab.

Wiisil: Oh Jumal! waata heldeſte, nr. 196.

72. Oh patt, oh kuidas oled sa Pealt näha nõnda ilus; Küll rahwas mängib sinuga Su all

kui puude wilus, Kus lapsed lauldes mängivad,
Ja oma aega wiidawad, See kõik neil armas ilus.

2. Kui ilus patu karikas, Mis rahwas hulgal
jootwad, See seisab kurja waimu käes, Rüst hin-
ged surma saatwad. Need kõik, kes ühtlas' jootwad
seal, Ja ahnest' neel'wad ikka peal', Need surma
fisse jootwad.

3. Surm kannab kihwti keele peal, Ja tera-
wad ta hambad; Ta nõelab ussi kombel teal, Ja
surmatwad ta haawad. Ei nõder temast jagu saa,
Ei ükski teda wõida ka, Kes Kristuses ei ela.

4. See aga üksi wõimust saab, Kes were
lippu kannab, Kes risti alla usus lääb, Tall
fessel jõudu annab. Sel were täht on südames,
Ja were pitser otša ees, Hing pestud Talle weres.

5. Se chitatud Talle pruut See wõidab kurja
ära; Kes risti peal sai kihlatud, Sel antaks'
Peiu wara! See wõidab patu kurjuse, See
wõidu palmid kannab kae Ja laulab: püha! püha!

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha, nr. 143.

73. Mis on siin inimese elu? Ta pole muud,
kui wiletsus! Ta tunneb järgest' ihu walu, Tal
ühtepuhku kurwastus Ta ihu rammu wäheneb,
Surm ligemale läheneb.

2. Ta süda on kui kõwa kalju Ja teras',
raua sarnane; Ta ajab oma õigust palju, Ei
tunne, et on patune. Ta sees on kuri patu juur,
Sest on ta oma õigus suur.

3. Oh inimine! võta sina Nüüd ennast läbi katsuda, Või arvad sina, et sa nõnda Võid ilmast äralahkuda, Et ütled: „Kus kõik lähewad, Eks mull' siis seal ka ole maad?!”

4. Oh sõber, sõber, armas sõber! See lugu tõest on nõnda siin, Et kõige elu on siin kõwer, Kel võeras Jesu surm ja piin; Kes ilma rõõmus elawad, Need Jesust halvaks pidawad.

5. Oh hing! kus tahad sa siis minna Kui Jesus ütleb sinule: „Ma sind ei tunne, minne sinna, Kus kurat ja ta inglidke?” Siis lõppend armuandmine Ja hakkab kohtumõistmine.

6. See aeg saab tõest' jõudma kätte, Kus kõik naer peab lõppema; Kui Issand võtab kohut ette, Siis saab Ta kurje nuhtlema Kes Teda ära salganud, Ta armu ärapõlganud.

7. Eks Issand ole sõna läbi Küll selgest' võtnud kuuluta: „Kes armu põlgab, sel saab häbi Ja peab hukkaminema! Siis kurjad peawad hulguma, Kui wagab saawad hõiskama.

Wiihil: Nüüd ristirahwas laulage, nr. 208.

74. Ma mõtlen järgest' selle peal': Mis on siin inimene? Ta loodab oma rammu peal', Kui oleks igawene. Ei surma peal' ta mõtlegi; Ei oma hingest hooligi, — Ta on nii surm'd ja pime.

2. Laps sünnib siia ilmale, Ja on nii wäeti, nõder; Siis aega mööda lastwab see, Ja Jesus

on ta sõber; Tal annab meelemõistuse, Kõik aega
mööda targaste, Ja kõik muud, mis tal tarwis.

3. Oh inimene! mis sa siis Su Loojal' see
eest annad? Misjugune su eluviis? Kas Teda sa
ka tänad? Oh anna südand Temal' ja, Ta seda
ostnud werega, Kui su eest ristis furi.

4. See on suur wigad, et ei sa Su südand
Loojal' anna; Sa võtad julge meelega Ta armu
wastu panna. Oh mõtle inimese põrm, Et see
on helde Looja arm, Kes sulle elu annud.

5. Sa wabest kiitled selle peal': „Ma olen
noor ja ilus Ja mul on wäga kena heal, Hea
terwis käes ja rikkus. Küll pea sinu ilu kaub
Ja sinu kõrkus alla waub, Kui haura põrmu langed.

6. Miks võtad sa oh inime End uhkeks' ehi-
tada? Sa oled muld ja põrmuke, Pea saad sa
kõduneda; Kui puhub surma tuulehoog, See wiib
sind nii kui wetewoog, Et aset tunta enam.

7. Kus siis su aitu ja ilu jääb Kui surm
sind ära korjab? Kui õis, mis külmas närti' ma
lääb, Nii surma hirm sind warjab! Siis halwaks
jääb maailmas kõik, Kui kätte jõuab wiimne käik,
— Kes on siis sinu saatja?!

8. Oh inimene! mõtle sa Müüd järel' — ja
saa targaks; Mikspärast ilmas elad sa? Kas maa-
ilm jääb sull' waraks? Oh hing! ei leita ilma
seest Üht wara, mis jääks igawest', — Kõik on
fiin üirikene!

9. Oh hing! nüüd mõtle järele, Kas on see sõna tõsi? Wõi arwad, et kõik tühi see Mis Jeesus rääkind ist Ja kinnitanud wandega, Et ilm saab ära lõppema, Ja tules hukka saama.

10. Mis ilmas on, see kaub kõik Ja lõpeb wiimaks ära; Meil' ei jää muud kui taewariik, Ja igawene wara. Kui siin me' usus elanud, Maailma ärasalganud Ja Jeesust nõudnud taga.

11. Kui Jeesust wastu wõttad ja Siin oma südamesse, Maailma ära põlgad ka Ja lööd su liha risti; Ja ehk küll ilmas elad weel, Su meel on taewas ülewal — Maailm on sulle wõderas.

12. Oh hing! kui ennast oled nüüd Su Jeesul' omaks annud, Maailma ärasalganud Ja sellel' wõderaks jäänud, Siis palu Jeesust lõpmata, Et Ta sull' jõudu annaks ka Kõik kurja ärawõita.

13. Oh hing! ehk arwad, et see sul On kerge tee siin kääia? Wõi mõtled, et on hõlbus küll Siit taewa poole minna! Ma ütlen: Armas hingeks, Kui tunned selle elu-tee — Oh! see on väga kitsas.

14. Oh hing! kui tahad tõeste Siin elu-tee nüüd kääia, Küll sina siis näed selgeste, Mis selle tee peal tunda: Ei roosid kaswa selle peal, Ta ohakatest umbne teal, Ja pistwad kibuwitsad.

15. Kui oleks see üks rõõmu-tee, Mis taewariiki läheb, Siis oleks väga rohkestes Teekäijaid seal peal näha; Nüüd aga arwast leitakse Reid, kes seal lähwad edasi, Et õndsaks saada tahtwad.

16. Küll palju on, kes mõtlewad Ra üksford taewa saada; Nad Issand, Issand, ütlevad, Ei wõi see siisgi aita, Waid see, kes Isa tahtmist teeb, Ja usu sisse ikka jääb, See peab õndsaks saama.

17. Küll palju on, kes hakkawad Siin kitsast teed ka käima; Nad seda kergeks arwawad, — Pea aga jääwad seisma. Kui rist neil' tuleb wastu sealt, Siis pöörwad ümber kanna pealt, Ja jätawad kõik maha.

18. Oh hinged! wõtke walwata Ja palwes kindlaks jääda, Kui patt teid püüab kiusata, Ilm, liha hufutada; Ehk kawal kurat ise ka Teid tahab wõrku mässida, — Siis hüüdke Jeesust appi.

19. Oh hinged! olge karmed nüüd, Ja ärge aega wiitke, Waid nõudke taga taewa hüüd, Ja patu himud jätke. Teil olgu Jeesus südames, Et kõnedes ja tegudes uus elu oleks näha.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 143.

75. Oh ristirahwas! mõtle, mõtle Nüüd oma elu järele: Kus on see paik, kus surmas saate, Kas taewa, ellik pürgusse? Kes oma usku naerawad, Need wiimselt hukka lähewad.

2. Oh armas hing! sa wõtad delda: „Eks mina ole ristitud? Ja ristirahwa seadust mööda Ma ikka olen elanud: Ma waestel' palju head teind, Ra kirikus ja laual käind!“

3. Oh armas ristiiimene! Kas arwab, et sest küll ju said, Et ristiiimese nime Sa kannad, kir'kus, laual käid?! Ei wennafene, sest weel saa — Sul peab usk ka olema.

4. Eks mitu ole nõnda teinud, Kes kirikus ja laual käind: Et kui sealt jälle aratunud, On seda julgem pattu teind?! Eks mitmed joo ja warasta? Eks mitmed riidle, waleta?

5. Oh armas hing! Kas siis sest nimest Peaks weel sull' kasu olema Kui oled pattu julgest meelest Siin jälle wõtnud teha sa? Siis Jesu armu põlgad sa, Ja tallad Ta werd jalgega.

6. Oh hing! ei Jesus pole mitte Siin patu-teenriks tulnud sull'; Sa ütled: eks ju mitu ole ka enne pattu teinud küll? Ja siisgi Issand armuga Reid omaks lapsiks wõtnud ka.

7. Jah, Jesus hüüab: „Tulge, tulge Mu juure kõik, kes eksivad, Ja oma patu-häda tundke Kõik, kes mult armu otsiwad; Ma annan pattu andeks nüüd Neil', kes siin tundwad omad süüd.

8. Ta on küll helbe, armuline Neil', kes siin armu otsiwad, Ka wali kohtumõistja neile Kes Teda arapõlgawad, Reid lükkab Tema igawest' Seal ära oma pale eest.

9. Kes arwatwab, et ikka wõiwad Siin kahte härrat teenida, Et patu elu armastawad Siin ühtlase weel Jesuga: Nad wahest laulwad, loetwad, Ja siisgi Jesust salgawad.

10. Küll inimesed tahtwad wäga Siin julgest' pattu teenida; Ja füisgi loodatwad weel seda, Et saaksid wiimaks taewa ka. Kes tahab saada taewasse, See andku südand Jesule.

Wiisil: Ma waene muud kes pattu teinud, nr. 138.

76. Oh kuule kadund tallekene, Oh kuule, tule tagasi; Sind ootab armas Jesukene — Sa põrgu teed käid edasi, Oh kuule, kui sind hüütakse Weel armsa rohu=maadele.

2. Sind hüüab kutsub Jesukene Su armas helde karjane, Ja ütleb: Minu armukene, Mu eest oh ära põgene. Waat' hundi karjad ootwad sind, Oh talleke, et kuule mind!

3. Mis heal see on, mis hüüab waljust, Mis metsas orus kõlab seal, Mis lohuh läbi kiwist, kaljust? — Weel lambad effi=teede peal. Oh lambukesed, tulge nüüd Ja kahetsgege oma süüd.

4. Oh lambuke, oh kuule, kuule! Miks lähed metsa kaugele? Ma hüüan nuttes: Tule, tule! Weel minu rohu=maadele, Kus lambad sööwad rõõmsast' seal, Ja talled mäng'wad muru peal.

5. Ei sina aga hooli sellest, Kui wahid sind küll hüüawad; Küll karjatse heal kõlab kõrgest, Ta käsud kõiki kutsuwad; Oh tulge, tulge tagasi — Miks lähte metsa wägise?!

6. Ei aga ilmas sa ei kuule, Kui haledaste hüütaks' sind; Miks magad ikka ja ei tule, Sind

ootab Peiu armu rind —; Oh kadund tall, oh kuule mind, Ma tahan õndsaks teha sind.

7. Miks wiitwid sa, oh lambukene, Sa iialgi ei kuule sa? Sa oled minu armukene, Sind otsin suure waluga. Eks sind mu heal ei liiguta, Kui ma sind otsin nutuga?

8. Mu okaskroon ja were-haawad, Mu walu, waew ja libe piin, Need suured hirmsad tautud naelad, Mis kärist jalgust löödud siin. Need were rennid, were jöed Need peastwad teid, oh wendad öed!

9. Oh tulge, kadund tallekesed, Ma kutsun teid weel tagasi; Oh tulge teie wäetikesed, Teid just ma taga otsingi. Mu pehmed armuandjad käed Teid wastu wõtivad, wennad öed.

10. Oh kuulge kadund lambukesed, Ma hüüan, kutsun, palun teid; Sest tulge taewa taimikesed, Teid ootab minu armu rind. Kui ruttate nüüd tulema, Siis saate taewas olema.

Wiihil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

77. Oh rahu tütrede, wõtke waata See püha were Peiu peal', Kes meid siit tahab sinna saata, Kus laulwad püha! püha! seal Kõik pühad paradiisi sees See püha ohwri Talle ees.

2. Oh rahu tütrede, wõtke jõuda Siit Babeli maalt rutuga, Sa taewariiki taga nõuda Siin suure igatsusega. Kes käiwad risti waewa all, Seal laulwad kiitust Issandal'.

3. Oh rahu tütrede, tulge, tulge, Ja Siionisse rutake! Kust kuuldas' ingli kandle heale Ja Dalle laulu lauldaske. Nüüd, kui teid waljust' hüütakse, Siis rutake nüüd kärmeSte!

4. Oh tulge, lähme Siionisse, Oh armsad wennad, armsad õed, See taewa Kanaani maa fisse, Kus jookswad püha elu-jõed. Seal õndsad rõõmsast' elawad — Kus uued laulud kõlawad

5. Kes Siionisse fisse läinud Siit häda orust waewa maalt, Siin kitsast elu-teed nad käinud, Nüüd on nad peasend waewa alt; Nad õhkades siit tulewad Ja Siionisse lähewad.

Wiisil: Nüüd hing'wad inimesed, nr. 117.

78. Weel armu jõed jookswad Ja armu wälja andwad, Kes aga tahawad; Oh tulge ligi lapsed, Oh tulge wanad hallid, Kõik wõite saada elu, head.

2. Weel püha armu ema Küll hüüab, kutsub täna Kõik haigeid wigaseid: „Oh wõtke elu-manna, Mis teile käsk ei anna, — Oh tulge arad, kartlikud.

3. Sa ifka nuttes küsid: Kas wõetak' wastu waesid? Kust leian armu weel? Sa armas hing, oh kuule, Sind Jesus kutsub: „Tule!“ Ta juures on full' armu küll.

4. Oh ja küll Teda põlgad Ja tihti ära-salgad Siin kurja eluga; Ta siiski weel sind hüüab Ja kadund lapsi püüab Kõik oma sülle koguda.

5. Küll palju lapsi kadund Ja pori hauku wajund, Kui emis mudasse; Kes küll on puhtaks pestud, Ja weres walgeks tehtud, — End rooja- jeks teind uueste.

6. See kallis pulma riie, Ja kuldne kaela ehe Ja lapse põlwe waim, Kui alandlikult tulid, Jesuse juures olid — Sa palwes. Kus see jää- nud on.

7. See armastuse tuli, See magus armu eli, Mis südand julatas; See kallis taewa wara Kõik kadund juba ära, Ja tühi süda kohiseb.

8. Küüd süda tunneb walu, Et wana patu elu Sa ajad edasi! Kõik himud peale käiwad Ja südand tuimaks teiwad, Kõik armastus on kadunud.

9. Ei saa S'ust enam osa, Mul haltwaks jäänd Su koda, Sa kaebad sageste, Sa wiidad aega ära, Kus tühi ilma kära. Su süda tallatud kui tee.

10. Kui tahad osa saada, Siis südand läbi waata, Küll üsna põhjani; Kui oled pühäs kojäs, Wõi ehk ka palwemajas, Siis mõtle: Kolgata on siin.

11. Kui kõrtwad kuulwad jutlust, Siis süda olgu murtud, Ja maha rõhutud, Kui põld, mis läbi küntud, Ja hästi pehmeks tehtud, Kus seeme ruttu idaneb

12. Kui tahad õndsaks saada, Ja taewa seltsis laulda, Siis palu Jesusest, Et süda ära sul- lab, Ja patu walu lõpeb, Ja armastuses süda keeb.

13. Kui oled tuim ja leige Ja isemeelne,
õige, Ei lepi teistega, Siis trana madu aga Su
südames on waga — Sa toidad teda tubliste.

14. Sa seda järke leiad Küll wiimaks, ja
siis hüüad: Kõik hilja, hilja on! Su lampis pole
eli. Kui juba Peigmees tuli — Siis mööda läi-
nud sinu õnn.

15. Oh tulge jookstes, tõtke Kõik lambid
rutust' kätte Ja täitke eliga; Kõik ilma pühkmed
jätke, Peigmehe wastu tõtke, Ja lambid põlegu
teil ka.

16. Mis teed sa waene aga, Kui nutad ukse
taga Siis wiie neitsiga? Siis hüüad: „andke eli,
Meil kustub ära tuli, Oh häda! nüüd jään hil-
jaks ma.

Wiljil: Oh Issa taewa riigi sees, nr. 128.

79. Oh Issand! küll Su armu heal Meid hüüab
kõiki siin ja seal; Ei siiski ükski hooli sest, Ei
taha pöördä patu teest, Et küll peast jala tallani,
Ei kellegil head ühtigi.

2. Su rahwas, Jumal, hukka läind, Oh
Sina küll meil' head teind, Kõik oleme Sind põl-
ganud, Su käsud halwaks pidanud; Sest hirmu
tunneme kõik nüüd, Et meil nii waga palju süüd.

3. Sest langeme nüüd põlwili, Ei tohi tõsta
filmigi Su poole üles häbita, Oh Jumal, Jumal

halasta! Meid waesid ära põlga weel, Dh olgu Sul meist hale meel!

4. Kui Sina lähed kohtusse, Ei jää küll ükski järele: Meil' kõikidel saab mõistetud, Kuis oleme siin teeninud. Dh kuhu peame minema Siis oma suure hädaga?!

5. Dh Jeesus Innistegija! Su iwerega meid lepita; Sa oled furnud meie eest, Sest armu saame Sinu käest. Sa andeksandmist tõutad Neil', kes nüüd patust pöörawad.

6. Seks anna meile armu nüüd, Et kahetseme omad süüd, Dh wõta, Jssand, aidata Meid oma püha Waimuga, Meid tõmba Su pool' wägewast', Ja keela pattu tegemast.

7. Sest jäägu, wennad, maha siis Meist täna kõik see wana wiis; Nüüd saagu uueks meie meel, Et Jumal pakub armu weel. Kes jääb siin patust pöörmata, See läheb hukka armuta!

8. Meid, Jumal, ära nuhtle weel, Sul pole iial hea meel, Et see, kes hõel, peab surema, Waid et ta peab elama. Seepärast, Jssand, halasta Nüüd meie peale armuga.

8. Sind palume ka hõrdaste: Dh õnnista kõik meie töö. Et wilja kannaks meie maa, Seks anna sooja, wihma ka. Dh keela waesust, nälja healt, Ja rõõmusta Su rahwa meelt.

10. Head walitsust meil' anna ka, Et rahus elaks meie maa, Siis elab rõõmsast' Sinu ees

Rõik rahwas õnnistuse sees Rui digust igatühele
Ka kohtu poolest tehakse.

11. Rui tuleb surma tunnike, Siis jõua
appi heldeste, Ja korista meid õndsaste Su rõõmu
riiki järgeste; Siis on kõik häda lõpetud, Rui
taevas saame rõõmustud.

Wiisil: Kes Jumalat nii lojeb teha, nr. 143.

80. Küll Jeesus waatab haledaste Rii mitme
waese hinge peal, Ja halastaks küll nende peale,
Kes kõnnivad weel patu teel; Ta wiiks neid
rõõmu riigisse, Ja igatwese rahusse.

2. Ta lautab küll kõige päewa Weel armu
käed laiale; Ta teab nende hinge waewa, Mis
patt neil teinud liiaste. Sest firutab Ta omad
käed Ja hüüab: „Tulge wennad, ded!“

3. Et tulge, wõtke mis teil waja, Ma an-
nan teil' kõik rohkeste! Miks raiskate kõik eluaja
Siin kuradi ja patule? Oh hinged! jätkem maha
nüüd Maailma wara auu ja hüüd.

4. Küll Jeesus hüüab: „Tulge, tulge Mu
juure kõik, kes koormatud, Ja minu armu kuts-
mist kuulge Rõik, kes on raskest' waewatud. Mu
käest saab rasu, hingamist Siin ilmas ja seal
igatwest'.

5. Oh Jeesus! küll Sa hüüab lahkest' Meid
oma armsa healega, Ja kutsud kõiki ilma kõrbest

Siit Kanaani tulema. Sa juhataad siit armsaste
Meid isamaale ülesse.

6. Ja süisgi mitu hinge jääwad Weel patu
unes magama; Nii lähwad mööda ööd ja päewad,
Ja wõttwad Jesust põlgada. Neil armas üksnes
see maailm, Ja süda on neil tuim ja külmal.

7. Oh Jeesus! wõta halastada Nüüd iga
waese hinge peal, Kes weel ei tunne oma häda
Siin selle kurja ilma peal, Oh aita, et kõik pöö-
rats weel, Ja hakkaks käima elu-teel!

Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja, nr. 174.

81. Mis on kõik maailma ilu, Mis siin pais-
tab silma ees? Pole muud kui waew ja walu,
Kus on inimesed sees; Täna rõõmus elu siin,
Homme walu, waew ja piin!

2. Ilm on siin kui lillikene, Mis siin näikse
iluga, Haur ja põrm, ja tolmutene, Mis kaub
silma pilguga, Wäljast ilus waadata, Seest on
wiha maitseda.

3. Ilm kõik oma imedega On kui kena rohu-
aed; Sui seal ditsseb lillidega, Siis kui päewa-
paiste aeg Lõpeb ära sui ja päe, Siis on külm
ja talwe kae.

4. Wäljastpidi ilm on ilus, Kulb ja hõbe,
samet, siid Aga seest poolt on ta walus, Kurjus,
hõdelus, waen ja riid, Wäljas poolt on ilus dun,
Aga seestpoolt mädand on.

5. Ilma kobarad on wihad, Mis ta külges
kastawatad, Aga uskmatad neid kiitwad, Ahnest
sisse ahmitwad, Elawad siin rõõmu sees, Kui neil
ilma mängid ees.

6. Aga üksford lõpeb ära Ilm, mis pole
jäädaw siin, Kus on siis ta lust ja wara Kui on
käes ju surma piin Ei siis maitse enam muud:
Külma weega kasta suud!

7. Siis on taganenud sõbrad Himu, lusti,
rõõmuga! Kui on luud ja liikmed nõdrad Surma
häda, waluga Hing on patu koorma all Tunneb
waewa, walu seal.

8. Ei ta enam falli ilma, Ei lust enam
maitse ka; Nutu wesi katab silma, Mis patt wõt-
uud kuiwata. Süda sulda, silmad wees, Kui hing
surma walu sees.

9. Ei surm hüüa kui ta tuleb, Ei ta anna
kuulda healt, Kui ju surma säde põleb, Surma
lamp ju paistab seal. Surma mõel on teraw
mõel, Lõikab noored wanad kõik.

10. Oh seepärast walmistage, Walmistage
wennad, õed! Omad lambid korral seadke, Pigi
surma külmad käed Kui on pime surma tee, Siis
on kole surma öö!

11. Oh nüüd paranda weel elu Täna, kui
weel terwis kae Pea sind katab haua wilu, Kui
lääd külma mullasse; Siis on hilja hilja kõik,
Kui on haudas ju su paik.

12. Weel ma üksford hüüan, sõbrad, Arms-
 sad wennad, armsad õed! Urge olge palwes lai-
 sad, Walwage kõik päewad, ööd, Et kui ihu mulda
 läab, Sings siis Jesust taewas näeb.

Wiihil: Oh wõitlejad! et kõlge peale, nr. 141.

82. Oh maa, oh maa, oh maa, oh kuule! Oh
 kuule healed hüüawad: „Kõik rahwas maa peal
 ligi tulge, Kes iial aga jõuawad. Oh jõudke,
 tulge karmeste, Nüüd on weel aeg et peasete.

2. Oh kuulge inimeste hulgas, Ja waatke
 ümberringi kõik: Suur kõue kohin, kanged walgud,
 — Pea lõpeb kõige elu-käik. — Kes patu kõr-
 bes kõnnite, Pea on teil wiimne tunnike.

3. Waat alla weereb juba päike, Pea wiimne
 minut kõigil kää; Siis kahju tunneb suur ja wäike,
 Kui kõigil kääs on wiimne päe. Siis tuli, wää-
 wel tilkuwad, Maa meri kokku sulawad.

4. Siis tuli tuiskab, taewas raskub, Kui
 maa ja meri põlewad, Ja igaüks siis paika otsib,
 Kui lõunest, põhjast tulewad. Siis hüüwad
 waljust: „Katke nüüd Mäekingud; — mättad
 matke meid!”

5. Siis walu pärast rikas, waene, Küll libe-
 daste nutawad; Kas olgu mees, ehk olgu naene,
 Kõik kohtu ette ruttawad. Siis igaüks saab kätte
 seal. Nii kui ta teinud ilma peal.

Wiisil: Mu jõud, Sind tahan armatsjeda, nr. 141.

83. Oh kuulge armsjad neitsikesed: Oh tulge Talle pulmale! Weel hüüdwad taewa inglisesed: Oh andke südand Peiule — Kuld sõrmust annab kätte seal Teil' Peigmees — pits'riks kae peal.

2. Seal ootwad pulmaliste hulgad Siit maa pealt pruuti tulewad; Pea saawad näha pruudi filmad Ra riided walmis olewad. Seal kõik on enne walmistud, Kui pruut on ilmast ilmunud.

3. Miks magate, oh neitsikesed? Miks magate siin elu-teel? Oh armsjad Talle pruudikesed, Nüüd pakutakse eli weel. Oh pange lambid põlema, Pea Peigmees ruttab tulema.

4. Kui wiimse päewa kohtu pasun Saab waljust hüüdma pilwe peal, Ra mina kohtu ette astun, Kui olen ülestõusnud teal. Seal küsitaks' mult kohtu ees: Kuis elafid maailma sees?

5. Siis kostan püha Jumalale. Needmise põlwes käisin seal; Ma nõudsin oma püha Talle, Kes mu eest suri risti peal. Kui kurjad himud tõusid sees. Meid wõitsin Talle were wäes.

7. Ma astun kohtu järje ette, Ja waatan, kuidas lugu seal, Seal maksetakse kõigil kätte, Mis keegi teinud ilma peal. Seal iga liige walu saab, Kes siin nüüd oma tahtmist teeb.

Wiisil: Ma tänan Sind et oled mind, nr. 21.

84. Dh ärka, ärka inime Ja tule surmast
wälja! Sa aga oled unine, Miks surmaga teed
nalja?

2. Sa magad surma kätte all, — Dh kuule
inimene! Patt, ilma lust, rõõm magus full',
Suus pruugid Jsa nime.

3. Sa magad surma rüpe sees, Dh ära
aega wiida! Ma ütlen, hing, et surm siis ees,
— Dh ära aega wiida!

4. Surm murrab maha mis on ees, Kas
olgu noor ehk wana, Kas olgu tugew priske mees,
Ei tema armu anna.

5. Dh kuule, armas hingefe: Dh ära aega
wiida! Sull' tuleb fiibe surma tee, — Sest wõta
walmistada.

6. Sa mängid surma ussiga, Pea jalge üm-
ber mäsfiid, Rui tühje ilma asjega Sa wiimaks
ära wäsfiid.

7. Siis tuleb sulle fiibe aeg — Dh kuule
inimene, Sull' hakkab peale walu, waew, Mis
jäädaw igawene.

8. Waat' surma kaenlas magad sa, Dh waene
inimene! Sa wiidad aega patuga, Dh armas hin-
gefene!

9. Oh mötle aegfast' järele: Su hing on wäga kallis; Sind kuts'taks Talle pulmale, End pane ruttu walmis.

10. Aeg löpew pea otja käest, Sa walmis panemata; Mis teed siis omast nõdrast wäest, Kui kuts'taks' kogemata.

11. Oh täna, täna pööra nüüd, Siis wõid weel armu sada Ja kahetsetes oma süüd, Nüüd Jesust appi hüüa.

Wiihil: Ma tulen taewast ülewelt, nr. 38.

85. Küll wahid hüüdwad waljuste: „Oh tõuske, tõuske ülesse, Ja rutake nüüd karmeste Ra oma Peiu pulmale!

2. See pulma päew on ootmas tõest', Mis seadnud Issand Jesus Krist Siin oma armsa pruudile Ja hinge armukesele.

3. Siis tuleb hinge Peiuke Ja kosib pruuti omale; Siis on kõik pulmalised seal, Mis kutsund armsa Jesu heal.

4. Siis pulmalised rõõmuga Seal saawad sisse minema, Ja laulawad siis rõõmsaste Seal püha! püha! Tallele.

5. Seal on siis hinged rõõmu sees Kõik püha Issa pale ees, Nad walgis riidis kõnnitwad Ja pühas ehtes seisawad.

6. Nad sööwad manna elu puust Ja joowad elu jõe suust, Keil' paistab taewa linna päe, Ja palmi oksad nende käe.

7. Seal kõnnivad kuld uulitsas, Ja kullast kroonid nende peas; Ra pühad inglid' mängivad, Ja õndsad hulgab laulavad.

8. Oh tõuske tõuske ülesse, Miks magate weel julgeste? Sest armu aeg see lõpeb pea, Mil ükski enam sisse saa.

9. Müüd hüüab waljust' Jesu heal, See kõlab kõige ilma peal, Ja ütleb; jätke patu und, Pea tuleb teile wiimne tund!

Wiisil: Sind Isand Jumal kiidame, nr. 30.

86. Sa, Jesus, oled vägew mees, Kõik rahwas on sinu ees Kui tuht ja muld, ehk tolmuke, Kui närtsind lill ja dieke.

2. Kui udu haur ja suitsuke Kord paistab meie silmasse, Ja hälist' ära kaub kõik — Nii inimese elu käik.

3. Ta tõuseb kord kui roosike Ja ditseb wäga kenaste; Kui käib tast üle surma-hoog, Siis on ta kõhe ussi roog.

4. Ei noore ilu, tugevus, Ei festa ükski surma suus, Siis ilu kadund, walu käes, Kui murrab surm, see kange mees!

Wiisil: Kes Jumalat nii laheb teha, nr. 143.

87. Kes kogub ilmaš seda wara, Mis koi ja rooste rikuvad, Mis warga käsi wõtab ära Ja aeg kõik otsa lõpetab. Ehk mitmel küll sin wara kae — Etš hing sest wiimaks ilma jae?!

2. Oh hing! et wõta uut nõuu ette, Ja fogu wara taewasse, Ei ilma rikkus aita mitte Seal, kus ja lähed peagi; Su ülem rikkus olgu siin Jesuse walu, surm ja piin.

3. Jesuse haawad olgu meile Siin warju paigaks kõigile, Ja hinge pelgu-linnaks neile, Kes waenlase käest peasete. Meil' olgu warjusk, katteks see Jesuse were kuueke.

Selsamal wiisil.

88. Oh fogu hing nüüd seda wara, Mis kestab taewas igawest', Mis koi ei rooste riku ära, Ei waras warasta ja tõest'; See on see jäädaw pürandus Ja igawene warandus.

2. Kui paned tallel' seda wara Nüüd armu ajal hoolega, Ja küllwad seda seemet maha Siin ilma wee ja palwega, Kui lähed wilja lõikama, Siis kogud wihku rõõmuga.

3. Siis tõstab hõiskades seal heale: Mu põld on rohkest' õnnistand, Sa annad kiitust Issandale, Kes pistkust sulle palju ann'd. Kes küllwanud siin nutuga, Need lõikawad seal rõõmuga.

4. Seal kantaks' rõõmsast nisu wihud Siis taewa Issa aidasse; Kõik haganad ja tühjad pihud, Need saawad põrgu tulesse. See tule leel neid kõrwetab Ja igaweste kautab.

5. Meil õndsatel on wilja wihud, Mis nemad taewa kannawad, Ja kurjel haganad ja pi-

hub, Mis tules ära põletvad. Kõik õndsad taewas laulavad, Ja kurjad põrgus hulguvad.

6. Siis uskjal lõppend filma weji, Ja mõndas nutu külwi aeg, Siis pühib Jesu armu käsi Wett filmist, Nad on rõõmsad kõik; Nad saawad seda warandust, Mis kestab taewas igawest.

Wiisil: Mu Jesus Jumal liha sees, nr. 30

89. Oh armsad usu-wennad ded, Küüd õhutage palwe süed, Et palwe tuli põleks teal Dõd päewad hinge alt'ri peal.

2. Oh waesed risti-rändajad Ja Jesu armu ferjajad, Kes halwas põlwes elate Ja häda waewa tunnete.

3. Kristuse were tuue sees On neil siin rahu südames, Nad maitsewad armu usu sees, Neil taewa rõõm on südames.

4. Nad usus waatwad taewa pool, Neil südames on püha hool; Siin elu-tee peal kõnbides Nad käitwad Talle jälgedes.

5. Siin kõrbe-tee peal käitwad nad, Ja elu-manna maitsewad; Nad elu-würsti warju all, Neid hoiab kaitseb were-Tall.

6. Neil kannatada raske on, Küll pea jduab etu kroon, Tee käijale saab rahu-maa, Kui lõpetab siin reisi ta.

7. Käed risti pandud rinna peal, Kui waatab rasket koormat teal, Nii kõnnib Ranaani pool! See, kel on hinge eest ka hool.

8. Kristuse püha were heal See hüüab Kolgata mäe peal. Dh tulge hinged, tulge weel, Ma käin ju ise teie eel'.

9. Dh tulge nüüd ka joodikud, Ehk kes muud pattu orjanud, Kes liha tahtmist täidate Ja pöргу poole tõttate.

10. Nüüd hüüab weel see armu heal, Mis kõlab kõige ilma peal, Et kõik sest võtaks märkegata Ja patu unest ärgata.

11. See püha elu tuluke, Mis paltwes põleb alati, Dh seda hoia minu sees, Et põleks see mu südames.

12. Su okaskroon, waew, walu piin Mu hingel olgu elu wiin, Need were rennid, were jõed Need peastwad teid, oh wennad, õed.

13. Kõik paltwe ohwri tuli tõest' See tuleb Talle altariist; Kuld karwa eli jookseb sealt Kuld putkede seest ülewelt.

14. Ehk küll siin palun põlwe peal, Mu süda siiski taewas seal, Jesuse were kuue sees Ma palun julgest' Isa ees.

15. Ma olen waene muld ja põrm, Dh aita Sa mind, kallis arm! Nüüd iga päew siin tahan ma Su meelepärast elada.

16. Ma siisgi efsin ikka weel, Siin kurja dala ilma peal; Mul patu juur on südames, Dh püha Samaria mees!

17. Död päewad dhkan, palun ma, Mu
 süda sulab nutuga, Ma hoigan, ägan walu sees,
 Mu filmad pundund nutu wees.

Jeremia nutu laulu järel.

Wiisil: Müüld surnu leha matame, nr. 37.

90. „Ma kõnnin küürus, hägan ka Ja hüüan:
 rahwas ärka ja, Ja pane tähel' hoolega, Kus
 lähed suure rutuga.“

2. Nii hüüab prohwet, usu-mees See Jere-
 mia filmawees; „Oh neitsit Siion, ärka ja, Su
 lapsed saawad nõrkema.“

3. „Teil puudub wilja wiina ka Ja naised
 nutwad waluga; Nad hoidwad lapsi põlwe peal
 — Küll hale nende nutu heal.“

4. „Mu filmad nuttes kustuvad, Kui rahwa
 häda nägewad, See uhke suur Jerusaleem — Oh
 waata, kui seal möllab surm!“

5. „Seal noored mehed langewad Ja mõega
 läbi surewad, Seal lapsed keewad padades, Ja
 emad nutwad filmad wees.“

6. Muist rahwas heinu hõlgi sööb, Ja tuli
 üle linna lööb, Küll weri woolab uulitsal, Kus
 hirmjast' tapetakse teal.

7. Prohwetid, preestrid tapetud, Kes olid
 targast' õpetud, Seal sõnniku ja põrmu peal
 On suured härrad olnud teal.

8. Kõik kõrgem peenem sugu seal, Kel siid ja sammet ihu peal, Nüüd tule leegid kateks said, Kes enne kallist rooga sõid.

9. Seal uhked neitsid nutawad, Kes pärlid, kuld keed kannawad; Jerusaleml, see nutab nüüd: Kes kannab meie patu süüd?!

10. See noor ja ilus rahwas siis Mis õit- ses nii kui kena õis, Nüüd sureb tule leekides Ja nälgas, jänus mõega ees.

11. Siioni lapsed leinawad Ja kibedaste nu- tawad, Et were-süü nüüd nende peal, Mis need- miseks sai neile seal.

12. Oh ristirahwas, kuule sa Ja võta elu paranda, Waat' kuidas õige elipuu On ära mur- tud, kistud ju.

13. Oh kardas ja uus Israell, Küll Jumal nuhtleb pattu weel; Kui latw, ei oksad armu saand, Nii ei saa ükski kuitrand känd.

Wiisil: Su hing õh Jesus tehtu mind, nr. 37.

91. Küll patu sõbrad tuttawad Kord kibedaste nutawad Seal põrgu tule leekides Ja kuradite seltsi sees.

2. Seal hüüdmine on otsata Ja kole rööki- mine ka Kus kurjad hirmsa walu sees Ja iga- wene piin neil käes.

3. Seal kuradid neid kisuwad Ja paigast teise wiiskawad, Neil luud ja liikmed wenitaks' Ja põrgu- tules kõrwetak's'.

4. Oh seda walu, jälestust, Ja rasket hinge ahastust, Mis tunneb waene hingeke, Kes kautanud Jესuse!

5. Siis kahetsewad waluga Kõik eluaega asjata, Et nad ei hoolind Jესusest, Ei Tema armu kutsmisest.

Häda healed enne Jerusalemma wiimist ärarikkumist.

Wiisil: Su hing, oh Jესus! tehtu mind, nr. 37.

92. Jerusalem, ja püha paik, Nüüd tuleb sulle raske aeg, — Su prohwet, preester were sees, Ja õhlab, hāgab filma wees.

2. Üks „hāda, hāda“ hüüab seal, „Oh hāda tuleb sinu peal', Sa waene linn Jerusalem!“ Nii hüüti seitse aastat sell'.

3. Küll hāda hüüdjat keelati Ja piitsadega pekseti, Ei sest ta wõtnud hoolida, Waid hüüdis „hāda“ lõpmata.

4. Ja wiimaks, kui ta hüüdis weel: „Oh hāda ka mu enesel'! Siis hirmus hāda tuli ka Ja tappis rahwast — hüüdjat ka.

Wiisil: See aeg on tõest' ulse ees, nr. 208.

93. Oh kallis kuulus püha linn, Sa olid wāga kena! „Küll sinu sees ma elaksin,“ Nii hüüdis noor ja wana. Kõik auu ja ilu, uhke meel See

wöttis wõimust rahwa peal', Ja nõudsid üksnes kurjust.

2. Küll Jumal kaua kannatas Ja näitas neile armu; Ka sagedaste karistas, Ja andis neile hirmu; Läks aga kurjus liiale, Siis ots sai püha linnale Ja rahwas sai kõik hukka.

3. Nii sünnib ristirahwaga, Kui nad ei patust pööra, Waid Jesu armu meelega Siin wõtwad arapõlg'da. Oh ärka rahwas üles nüüd Ja kahetse su patu süüd, Et wõiksid armu saada:

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

94. Oh armas Jesus! halasta Siin iga waese peale ka, Nut südand anna kõigile, Et elaks üksnes Sinule.

2. Oh armas Issand, Sina tead Ja südamed meil läbi näed, Et hõelad, kurjad oleme, Ja põrgu teed siin kõnnime.

3. Siin oma õigust ajame, Mis tah'me, kõik peab sünd'ma see. Kõik patt ja ülekohuske On rahwa meele järele.

4. Oh aita meid weel armust nüüd, Sest meil on wäga palju süüd; Kõik õhkame siin häda sees, Patt walitseb siin meie sees.

5. Mei' südametest wõta Sa Kõik kurjust ära lõpeta, Et patu paelust lahti saaks, Ja Sinu omaks rahwaks jääks.

6. Et alandus ja armastus Wõiks olla meie warandus, Mu waimu filmad lahti tee, Et seletaks, kus dige tee.

7. Ka meie südand walgusta Su püha Waimu armuga; Meid hõia seismast langemast, Ja tagasi weel waatamast.

Wiisil: Ma tänan Sind, et oled mind, nr. 31.

95. Dh inime, miks oled tuim Ja nõnda hoolimata? Küll pea näed, et lõpeb wõim, Ja surm saab sulle tõtma!

2. Nüüd wõta ennast walmista Ja hoolfast' ette waata, Et surm ei tuleks ootmata, Mis sind wõiks hukka jaata.

3. Ta mitmel' tulnud häliste Ja koristand ta ära, Weel enne, kui meel mõtelndke. Meid Jumal see eest hõia!

Noorte hingede äratamiseks.

Wiisil: Dh ristirahwas kannata, nr. 211.

96. Dh põgenege ära siit, Kus tibe waew ja walu; Nüüd kutsutakse sinna teid, Kus igawene elu. Küll oleks wiimselt kahju see, Kui ukse taha jääksime, Et lampis pole eli.

2. Dh küll nüüd hüütaks' waljuste: Dh tõuske rutust' üles, Ja tulge Talle pulmale, Miks wiitate weel unes?" Küll kärmest' härkawad siis

wiis, Ja lampi walmistawad siis, Kui hüütaks':
„Peigmees tuleb!”

3. „Oh tulge pulma kotta nüüd!” On armsa
Peiu kõne; „Seal wõetak' lahkest' wastu teid,
Kus rõõm on igawene. Wiis sisse minnes laula-
wad, Wiis ukse taga hulguwad Ja „hilja! hilja!”
hüüdwad.

4. Hing, eks sa pane tähele, Kui kurb ja
hale näha, Sest ära maga dhtuni — Sul päewa
töö on teha. Laisk siis on häda waewa sees,
Kui kärmetel suur wara käes, Mis taewa aitas
seisab.

5. Sa ütled: Noore põlwe sees Mul on weel
aega küllalt; Sest palju päitwi on weel ees, Saan
wanaks pööran ennast, Ka aega oli nendel ees, Kel
üksford tühjad lambid käes, Ja koputades hüüdsid:

6. „Oh Issand! üks meil lahti tee, — Ja
sisse minna püüdwad; Jah kui ju elu ots on käe,
Siis „Issand, Issand hüüdwad, Oh tee meil üks
nüüd lahti Sa, Ja lase nende juure ka, Kes juba
sisse läinud.”

7. Nad haleduses näewad siis, Et kõik on
hiljaks jäänud; Seal pulma laual istwad wiis,
Kes kenast' ehitatud. Ei sinna enam sisse saa,
Ei näe siin enam teisi ka; Nüüd hilja, hilja, hilja!

8. Kui kannad neitsi nime siin, Siis ära
aega wiida, Sest sulle tuleb libe piin, Oh ära
ilma kiida. Kui wiiega siin seltsis käid Mits

viimaks nendest maha jäid? Miks eli puudub
finul?

9. Kui oled noor, miks põlgad sa Siin oma
kallist Peiu, Kes hüüab kutsub armuga: „Oh tulge,
tulge koju; Teid ehitan seal siidiga, Ja katan
walge riidega Ja mannaga teid söödan.

Wiisil: Mu jõud, Sind tahan armastada, nr. 453.

97. Noor inimene mõtleb nõnda: Ma olen noor
ja ilus ta; Ma wõin siin ilmas teha mõnda Ja
siisgi wagast' elada. Wõin ilma rõõmu mait-
seda, Ja viimaks taewast pärida.

2. Noor inimene ütseb nõnda Kui rohuedas
rooside; Ta wõtab tühja taga nõuda, Ja elab
ilmas rõõmsaste. Oh! aga pea närtsib ta, Ja
peab ilmast lahkuma.

3. Ei aita seal siis noorus, ilu, Ja peab
äranärtsima; Surm lõpetab pea tema elu, Ja
peab hauda minema. Oh mõtelge see peale kõik,
Kus teie igawene paik.

Wiisil: Sind Issand Jumal kiidame, nr. 30.

98. Veel ruumi on, sest Desuke Nüüd kutsub
kõiki pulmale; Ja hüüab ilma kõrbest neid, Et
fisse tuleks sedamaid.

2. Veel ruumi on, sest tõtate Siit ilmast
taewa pulmale; Seal on meid ootmas walmis
kõik, Meid wõtab wastu hinge Peig.

3. Veel ruumi on, oh minge nüüd Rõik wae-
sed wennad õed siit, Ja jätke maha rikkust auu,
Rõik kõrkust uhkust tühja nõuu.

4. Veel ruumi on, ei ole täis See pulma
koda, kus ka täis Suur kuningas neid vaatamas,
Kes pulma laual istumas.

5. Veel ruumi on, sest pulma päe Veel
kellegil ei ole kää, Kes siin veel alles elawad,
Ja nutu orus kõnniwad.

6. Veel ruumi on, oh Jesuke, Sa hüüad:
„Tulge pulmale, Kes aede ääres seisate, Tee
lahkmetel nõuu piate.“

7. Veel ruumi on, oh tõtate, Peigmehe wastu
rutate! Pea tuleb kätte wiimne päe, Oh hoidke,
et ei hiljaks jää!

8. Veel hüüab Jesus waljuste: Oh tulge,
tulge pulmale! End walmistage kärmeste, Ja
puhastage südame.

9. Teil riided olgu selgas ka, Mis pestud
Talle werega, Teil olgu käes ka reisi-kepp, Mis
toetab ja kindlaks teeb.

10. Käes olgu teil ka reisipass, Mis taewa
uksel küsitaks'; Seal seisab peale kirjutud: Jesuse
weres lunastud.

11. Särk olgu sul ka pauna sees, Mis pes-
tud Talle were sees; Rui pulma kotta astute Siis
seda selga panete.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

99. Oh armas laps, nüüd tõtta ja Siit ilmast ära rutuga, Ja ära aega wiida ja, Siin tühja mulla põrmuga.

2. Oh ära waata liha peal', Mis pea ära-närtsib teal, Üks filmapilk, üks waluhoo, Siis on su liha ussi roog.

3. Oh tõsta filmad taewa pool' Nüüd, kui sa alles oled noor, Ja ole puhast neitsit siis, Küll pea jõuad, kus said wiis.

4. Sind were Peigmees kosib nüüd, Ja annab andeks kõik su süüd, Su mustad riided võtab Ta Su seljast ära kiskuda.

5. Ta annab puhta kuue sull', Ja ütleb: Jäe nüüd pruudiks mull'; Kuld sõrmust pakub sõrme Ta, Ja siidi kingab jalga ta.

6. Sind hüüab pruudi nimega, Et pese riided hoolega, Ja ehita end kenaste, Et kolbad pulma kajasse.

7. Siis risti piin, waew mööda läind, Kui oled juba taewa saand, Siis püha rõõmu maitset ja Seal taewa pulmalistega.

8. Sa laulad õndsas põlves siis: Oh püha õnnis paradiis, Mis Jesu weres ehitud, Ja waga-bele walmistud.

9. Siis kuuled inglid laulwad seal See taewa kuldse kandli peal; Need pühad armu pasunad Kõik lauldes kofku kõlawad.

10. Seal mitmed kümned tuhanded, Kõik lauldes Loojat kiitvad need; Kes tuleb, siin said kihlatud, Ja Talle pruudiks laulatud.

11. Küll õnnis on see eluviis Ja ilus ingli lanlu wiis, Kui helde armsa ema piim, Ja magus elu-puude wiin.

12. Kui ilus on see elu-kroon, Mis neil seal pähe pandud on; Ka palmi oksad on neil käes, Nad walgis riidis Talle ees.

13. Oh laps, nüüd nõua fina ka, Et taewa riiki saaksid sa; Kui silma weega külwad sa, Siis rõõmuga saad lõikama.

14. Noor, kena ilus oled siis, Kui lauldakse uus laulu wiis; Siis kõik see püha neitsi hull On rõõmsad, kui käes usu pall.

Wiisil: Kes tahab tõest armastada.

100. Sa ütled: Olen noor, sest aega Mul liha järel elada; Ei võta ma veel seda waewa Siin oma liha surmata. Võin rõõmsaste siin elada, — Kui wanaks saan siis pöbran ka.

2. Ma olen noor, sest on mul aega, Siin ilma asju pruukida; Küll wiimaks saan ka armust taewa, Seal laulma Talle pruudiga. Ma elan nüüd veel rõõmsaste, Ja ehin ennast hooljaste.

3. Ma olen noor, mind laste käia Siin liha meele järele, Ja ärge seadke ette raja, Mis raske

on mu lihale Laf' liha esmalt rõõmu näeb; Siis pööran, kui pea halliks jääb.

4. Ma olen noor ja priske, kena, Mul rammu küll ja terwis käe; Wõin süüa, juua julg'est' täna, Ei tule weel ju wiimne päe. Ma elan siin weel rahu sees, Mul palju elu päitwi ees.

5. Ma olen noor, weel tahan mina Siin rikkust raha korjata; Ma olen noor, sest oma liha Ma tahan uhkest' ehita. Mul ilu, auu, rõõm armas on, Ja uhked ehted minu õnn.

6. „Ma olen noor,“ sa ütled seda, „Mul on weel aastaid rohkest; Ei ole mul siin ilmas häda, Wõin elada siin julgeste. Nii julge ära ole sa — Su wiimne ots on teadmata.

7. Küll julge oli jünger Judas, Kui Jesust ära müinud ta; Kolmkümmend hõbe-tükki kaasas Ta kandis esmalt rõõmuga. Ta elu aga kitsaks läks, Mis lõpetas üks nõor ja oks.

8. „Ma olen noor!“ — oh ära ütle Siin julge liha meelega; oh eks sa seda järela mõtle: Surm lasseb järsku noolega. Eks mitmed surnud tules, wees, Ja mõned järsku walu sees?!

9. Küll surm, see wotamata wõeras Wõib tulla järsku salaj; Ta waritseb kui wõsel waras, Ja jookseb ära waraga. Nii tuleb wotamata surm — Noort lille murrab, mis on põrm.

10. Sa oled noor — ma ütlen Sulle: Oh ära wiida aega Sa! Mu meel su pärast wäga hale Sa mängid surma ussiga; Su noore elu juured ta Siin sööb ja närrib salaja!

11. Ei aita siin su ütlemine: Ma olen alles wäga noor! Siis kaub kõik tühi kiitlemine, Sa surma käes kui tühi koor. Siis närtsid ära nii kui dis, Kui surma tuul su üle käis.

12. Siis ihu langeb alla hauda, Mis juba haiseb kirstu sees; Hing kutsutakse kohtu lauda, Kus kõik su patud kirjas ees, Su lust, rõõm, uhke elu ka Siis lõppend surma waluga.

13. Siis rõõmu elu asemele On tulnud walu nutt ja waew; Sa ise ütled enesele: Nüüd otsas noore põlwe aeg! Ei enam seda kätte saa, Mis kadund kerge meelega!

14. Oh kuulge, nüüd ma ütlen teile, Mu armsad noored wenad deb: Surm tuleb tõest' kätte teile, Kus rinna peale pandaks' käed; Kui ihu rammu lõppend kõik, Siis käes on kibe surma käik.

Patu kahetsemisest.

Wiisil: Ma waene muld kes pattu teinud, nr. 453.

101. Ma tulen nuttes Sinu ette, Su jalge ümber hakates; Ja annan ennast Sinu kätte, Su

südamesse waadates; Ma olen waene efsija, Gesti
Su käest armu otsin ma.

2. Dh armas halastaja Isa, Dh kuule
minu waese healt: Mul wäga wähe Sinust osa,
Ihm kipub peale siit ja sealt; Mu silma wesi tahe-
neb, Mu palwe elu wäheneb.

3. Mu süüd ja wõlad wäga suured, Mis
kastwand juba taetwani; Mu südames on patu
juured, Mis ulatawad pörgumi, Kes kautab need
suured süüd? Kes kuitatab need juured nüüd?

4. Ma olen ära wäfind kõrbes Müüd patu
koormat taludes; Dh Jumal! aita Sa, kes kõr-
ges, Ma tüdin juba paludes; Mu palwe ilma
eluta, Ei enam südand liiguta!

5. Mu hing ja waim on hoopis wäfind, Ei
suuda enam dhata; Kõik waimu elu minust ka-
dund, Ja sagedaste langen ma. Dh Jesus, Je-
sus kuule Sa Ja aita mind weel armuga.

6. Ma olen patu sees fiin sündind, Ja patu
sees ma elan weel; Siit saadik patu teed ma
kainud, Mind kiusab maailm, liha meel; Küll
saatan omad nooled weel Siin laseb minu waese
peal.

7. Mu ihu liikmed kõik on kurjad, Ka iga
were tilk mu sees; Ma nutan, filmad peas on
märjad, Mul nuhtlus ööd ja päewad ees. Ma
olen hõel ja kuri fiin, Ja kardan, et mind votab
piin.

8. Kas peaks iial siin maailmas Nii hõelata hinge olema, Kel nii suur hirmus palk on filmas Mis teised näevad hirmuga? Eks seda kuuldes kohku ja? Wdi naerad weel ehk armuta!

9. Mu liikmed, sooned, kõik mu üdi On patu läbi rikunud; Üks hirmus ropp ja patu tüdi Mu hinge sisse tikkunud. Kõik meel ja mõistus, jutud ka, Ja kõik mu teud kõlbmata.

10. Ei ole seda päewa ilmas, Mil ma ei oleks effinud, Ra päew, mis paistab kõrges taewas On seda nähes leinamas; Kuu ja kõik tähed hõgawad, Mu patu pärast õhkawad.

11. Kes parandab mu hinge wiga, Mis enesele olen teind? See waetwab mind siin nüüd nii wäga, Et ma nii kurja tee peal käind; Kui kohtu otsust kuulda saan, Siis ahastuses põrgu lään.

12. Ma näen ju põrgus seda hulka, Mis hulgudes seal ootab ees; Siis maksetakse mulle palka, Kui põlen tule leekides. See siis mu ilu ehe on, Ja piin ja walu minu õnn.

13. Siin mõtlesin: Mul pole wiga, Kui haigeks jään, siis pööran ma; Nüüd aga näen; et kõik on hilja, — Miks aega wiitsin ilmaga? Nüüd põrgus aeg' peab olema, Kus kahetsen ma asjata.

Wiisil: Oh armsad hinged armu taimed, nr. 445.

102. Oh armas Isa! kuule Sina Mu waese lapse õhkamist! Siin usfi kombel rooman mina,

Ja otsin armu were wäest. Mu hing on haige
suures hädas, Et patt mind kaua wangis pidas.

2. Ma tulen Sinu pale ette, Dh armas
kallis Jesuke; Dh wõta mind Su armu kätte,
Ja walmista mind, Peiuke! Et ma Su sõbraks
pruudiks saaksin, Ja igawest' Su omaks jääksin.

3. Siin olen õhake hulkas, Ja kibuwitsa
põesa sees, Mu hing on alasti ja nälgas, Mul
patu waew on südames. Kes wõib mu nälga
kustutada, Ja mind mu janus jahutada?

4. Sa, Jesus, seda wõid küll teha, Sest
Sinu peale loodan ma; Dh lasse mind Su armu
näha, Ja minu häda lõpeta. Dh kuule armas
Issand seda, Kui Su pool' õhake minu süda.

Wiisil: „Artage,“ nii wahid hüüdwad, nr. 355.

103. Dh nüüd, kallid wennad, meie Ja arm-
sad õed, kuulge teie, Kui hüüab armsa Jesu heal!
Dh! et ruttame nüüd teele See püha taewa linna
poole, Küll saame wastu wõtetud weel. Dh
kuulge, tulge nüüd, Weel armust hüütaks' meid;
Halleluja! Dh laulge nüüd; Sest meie süüd On
Jesu weres pestud nüüd.

2. Kes siin Talle weres' jääwad, Reed selle
läbi õndsaks saawad, Kui were lippu kannawad;
Dh see püha Talle weri, See kallis püha armu
meri, Kus sees Su kapsed ujutwad. Siioni linna

pool' Rääib nende hinge hool, Kes siin truuid Ja
ustawad, Need laulawad, Ja Jesu armu tänawad.

3. Kes siin were sisse jääwad, Need elu
krooi kätte saawad, Kui wõitlemine lõpetud; Küll
on sagedaste libe, Ja tee on mitmes kohas libe
Ja waewaline kõndida. Oh helde Jesuke, Sa
kallis Talleke! Siin Su lapsed Weel leinawad Ja
nutawad, Ra häbi naeru kannawad.

4. Kes siin püha Waimu saawad, Võd päe=
wad risti all siin käitwad Ja patud andeks palu=
wad; Waim neil õpetajaks antud; Kui hing sai
elu kirja pandud, Ja pitseriga märgitud. Oh
kallis püha Waim Sa taewa elu taim! Mu sees
kõwa Ja kogu Sa Siin kuni mä Wõin Su ees
wilja kanda ka.

5. Oh mis kallis on see elu Mis antak'
seal, kus lõppend walu Neil, kes siin Jesust ihka=
wad; Siis on otsas waewa elu Ja Jesus annab
neile rõõmu, Kes siin nüüd pattu wiiskawad.
Need, kes siin nutawad, Seal rõõmsast' hõiska=
wad: Halleluja! Seal laulwad siis Kõik Talle
ees; — On igaweste ühes koos.

Wiisil: Su hing, oh Jesus tehtu mind, nr. 37.

104. Oh armas Jesus! Sa kõi näed, Ja
meie patu wõlga tead, Et see on wäga suureks
läänd, Mis meie Sinu wastu teind.

2. Neg maanitseb meid kõwaste Nüüd patust pöörda rutuste Ja ütleb: Selle tunni sees Wõib surm ju seista sinu ees.

3. Seepärast, armas Jeesuke, Ma tulen Sinu palwele, Ta hüüan härdast' appi Sind, Oh aita ise armust mind!

4. Mind peasta patu nuhtlusest, Mu südant kurjast uhkusest, Et wana kurjus otsa jääks, Ja Sinu Waim kõik uueks teeks.

5. Mu süda nutab minu sees, Mu patu waew mul seisab ees, Kui kaua ilma ihaldan Ja wana pattu armastan?

6. Oh Jeesus! Sul on wõimus käes, Tee puhtaks mind Su were wäes, Et ma Su rohket armu näen, Ja Sinu armsaks lapseks jään.

7. Dn Sinu arm mul südames, Siis wõin ma iga tunni sees Su armu rinnal kosuda Ja rohket armu maitseda.

Wiisil: Ma tänan Sind, et oled mind, nr. 21.

105. Oh armas Jeesus kuule Sa Mu waese palwe heale, Ja minu peale halasta, — Patt kurwastab mu meele.

2. Mu patu koorm see waewab mind, Ja ajab wärisema, Seft hüüan, Jeesus, appi Sind: Oh tõtta atwitama!

3. Mu filmatwesi on mull tõest' Siin iga-
päine oja; Las' maitsta mind Su armu jõest, —
Kes olen kuitwand wõsa!

4. Ma olen ära lõigatud Su armu küllest
lahti; Oh saaks mind ka weel kogutud, Kui ka-
dund talle tihti.

5. Ma nutan oma filmatwees, Mu filmad
punetanud; Mu süda õhlab minu sees, Et ma
Sind unustanud.

6. Oh Jeesus! kuule minu healt, Kes ma Su
tapja olen; Mind peasta patu koorma alt, —
Su ette palwes tulen.

7. Ma õõsel oma süngikest Mu filmatweega
kastan, Kui tunnen oma langemist, Ja südant Su
pool' tõstan.

8. Ma olen alla wajunud Siin patu muda
sisse Ja igaweste kadunud — Oh Jeesus aita ise.

9. Oh Jeesus! küll Sa tõeste Ka minu pä-
rast nutad, Sest et ma Sind nii raskeste Siin
olen kurtwastanud.

10. Nüüd tunnen seda ahastust, Mis patt
on mulle teinud, Ja seda hirmust kurtwastust, Et
ma nii rumal olnud.

11. Ei tahaks ma nüüd enam muud, Kui
Sind, oh Jeesus, nõuda, Ja Sinu haatwadele
fuud Su ristil puu peal anda.

12. Oh Jeesus! aita ise mind, Ja taluta
mind nõtra, Et waimus näeksin ikka Sind —
Su abita ma jõuta.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa, nr. 31.

106. Oh magus armastuse dis S'ust tõuseb
uleš elu hais, Sa paradiisi elupuu, Su wilja
maitseb lapse suu.

2. Kui lapsed häda tunnewad, Siis Sinu
juure tulewad, Sa armastuse dieke, Oh sööda
lapsi heldeste.

3. Sa ilus armastuse dis, Oh ditse ka mu
südames; Mu süda selle janu sees, Küll kisendab
süin silmatwees.

4. Kust wõtan seda armastust? Kust saan
ma elu, õnnistust? Kust leian hinge rahu ma?
Kus lähen patu koormaga?

5. See rõhub kõik mu hinge peal, Teeb sü-
damele walu teal. Heal ütleb ka mu südames:
Miks magad patu une sees?

6. Siis kohkun ma ja ehmatan, Kui südant
seestpoolt tundma saan, Siis hüüan häda walu
sees: Oh aita helde abimees!

7. Siis hüüab mind üks pehme heal: Ma
wõtan sind weel õla peal'; Mul sinu üle hale
meel, Miks wõera järel' jooksed weel?

8. Mu armu rinnad jooksewad Sa lapsukesi
ootawad; Oh kallid lapsed, tulge nüüd, Ma ime-
tan teid wäetimaid.

9. Oh, see on kallis elu piim, Mis maitseb
iga närtfind taim; See annab jõudu hingele Sa
elu rammu lastele.

10. Dh lapsed tulge, tulge wast, Siis armu saate usinast'; See on kui wiina piima hoog, Kui kõige kallim hinge roog.

11. See kosutab ja jahutab, Ja hinge patust puhastab. — Kõik waesed, hädalised tõest' Need saawat abi Jesusest.

12. Ehk küll üks usfikene ma, Su juure süisgi tulen ka —; Dh Jesus! anna armastust Mull' oma kalli were wäest.

13. Dh taewa mann' ja elu piim, Dh kuule mind, kui nutan siin, Dh tule, tule aita mind, Ma hinge hädas otsin Sind!

14. Mul jänu on Su järele, Dh kallid hinge karjane; Dh jooda oma tallekest Su püha elu kaewu seest.

15. Hing, ihu tahtwad nõrkeda, Kui risti teed siin kõnnin ma, Su risti peale waadates Mul süda nuttes sulab sees.

16. Siin wiletsuse waewa sees Ma õhkan hägan filma wees; Üks wihkab siin ja teine seal, Mind usfikest siin ilma peal.

17. Ma olen muld ja põrmuke Ja rohu die sarnane, Mis täna küll on ilus weel Ju homme närtfind, surma teel.

18. Üks tõstab suureks taewani, Ja teine wannub põrguni; Nii inimesed segawad, Kui mehilased lemmawad.

19. Ei süügi sest siin hooli ma, Mis rahwas wõtwad rääkida; Mu süda, hing, waim, mõte meel, On Jesu juures ülehel.

20. Mu armas, kallid Jesuke, Küll oled hea mu hingele, Maria wiisil tahan ma Sind silma weega paluda.

21. Su jalgu kastan nutuga, Ja kuitwatan neid juustega; Müind oled põrgust lunastand, Mu' hingel' waimu elu ann'd.

22. Nüüd ruttan Jesu haawusse, End sinna peidan warjule, Kui mässab, mõllab kuri ilm, Ja waewab wiimse kohtu hirm.

23. Küll wiimse päewa koit on kae, Ja pea tõusnud on see päe' Küll järsku kõlab pilwe peal. Waat juba Peigmees tuleb seal!

24. Oh kuule armas Peiuke, Siin nutab Sinu pruudike Ja õhlab häägab waewa all: „Mill' näen Sind, kallid were Tall!

25. Oh armas kallid Jesuke, Mul himu on Su järele; Su kannatus, waew surma piin Mull' õnnistuseks tulgu siin.

26. Oh weri, kallid weri sa, Oh Talle weri, kiseda! Küll teised saawad elu sest, — Ja teised needmist hukatust.

Wiisil: Uuu kiitus olgu igawest', nr. 199.

107. Oh patt, kui hirmus oled sa, Kes sa mind roojastanud; Mu usu kuube oled sa ka

lõhki kivistanud. Mind jätsid ihu halasti, Täis
haatwu oma weresfe, Et hinge heitmas olin.

2. Sa oled wiimist hilbukest Mu ümbert
ärariisund, Mu reisi-keppi minu käest Sa oled
ärakiskund. Sa mõtlesid: nüüd ta mu kae, Ma
kannan teda rõõmsaste Nüüd pörguwürstil' saagiks.

3. Ma ütlen sull': Sa waesike, Ei teadnud,
et mul oli Mu abimees mu Jesuke, Kes mulle
Peastjaks tuli. Ta kannatas siin minu eest, Ja
peastis mind mu patudest, On neid kõik suretanud.

Wiisil: Ma täuan Sind et oled mind, nr. 21.

108. Ma igapäew siin ilma peal Su püha
palet otfin Et Sinu armust siin ja seal Ma ju-
hatatud saaksin.

2. Mind aita Sinu teede peal Oh Jesus
ikka käia, Ja juhata mind ise seal, Kus iial
lähen wälja.

3. Mu luud ja liikmed pühitse, Mu meelt
ja südand hoia, Mu keelt ja sõnad talitse, Laf'
jalad otse käia.

4. Mu waimu filmad waadaku Su peale,
armas Jesus! Ja minu seest ka kadugu Kõik kuri
patu wõimus.

5. Siis kõnnin Sinu teede peal, Ehk ma
küll kurjas ilmas; Kui waatan usus Sinu peal',
Siis olen Sinu hõlmas.

6. Kui seda tööd ma toimetan, Mis Sinu riigi kasuks, Siis sagedaste näha saan, Mis kurjas ilmas tehaks!

7. Üks noormees mulle atvaldas Rõik oma patu häda, Ja südamest ka kahetses, Et oli teinud seda.

8. Ma võtsin teda juhata Siis armsa Jesu juure: Küll Ta sind võtab aidata Ja lõpetab su mure.

9. Sain mina teda finnitand, Siis lahkusime ära; Ta südant usus Jesul ann'd, Kel rohke armu ivara.

10. Siis läksin rõõmsast' edasi Ja kiitsin taewa Isa, Et kutsub ka weel sedagi, Kes juba põagu osa!

Wiisil: Kes tahab tõest' armastada, nr. 438.

109. Kui saatan mulle käsku andis Mind patu tööle sundes, Siis olin mina kohe walmis Ta feltsis julgest' kõndides. Ta tahtmist tegin hoolega Ja pealegi weel rõõmuga.

2. Rõik päewad nõnda mööda läksid Üks teise järel nopeste, Ja mind need kurjad sõbrad saatsid Siit põrgu poole rutuste. Maailm ja liha, kurat ka, Siin kiusasid mind hoolega.

3. Siis ärkasin ma üksford kuulma, Üks heal see ütles minule: Mu laps, ja lähed põrgu hauda,

Seal häda, waew saab sinule Kus kurjad tule-
leekides On hirmjast' hambaid kiristes.

4. Siis kohkus minu kuri süda, Nii, et ma
maha langesin; Mul oli raske surma häda, Siis
alles seda märkasin, Et olin hoopis hukka läind
Ja pörgu würesti järel käind.

5. Siis minu kõwa kaljust süda Nüüd ära
fulas filma wees; Ma tundsin hirmust patu häda
Siin taewa Isa pale ees, Mul peast jalatallast
ka Ei oln'd üht liiget patuta.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

110. Oh Jesus! Lase armust Sa Mull' elu
päikest paistada, Et ma Su armus soojaks saan,
Ja armastuse sisse jään.

2. Et minu usu twennad, öed, Mull' armsad
oleks päewad ööd, Et palwes Sinu juure ma
Reid kannan palwe kätega.

3. Et minu süda oleks tõest' Üks palwe altar
igawest', Rust tõuseb ohwri suitsuke, Mis armas
Sinu Isale.

4. Seepärast, Jesus, palun ma: Mu usu
tahti dhuta; Et itka põleks walgeste Ja annaks
walgust kõigile.

Wiisil: Oh armsad hinged armu taimed, nr. 445.

111. Oh armas Tall, Sind palun wäga Ma
waene wilets ussike, Oh kauta mu patu wigga,

Mu armas, helde Jeesuke Mu hinge wõta puhastada, Su kalli werega mind pesta.

2. Oh armas Jeesus! Sina tunned, Et patu waew mull südames; Oh kuule armust minu palwet, Mu süda nutab, filmad wees, Ma olen Sinust ära lahkund, Kui leht, mis puust on maha kukkund.

3. Oh armas Jeesus! nüüd weel wõta Mind äranärtlefind lillekest Su kalli elu-weega kasta, Et eludh' mull', tuleks sest. Oh! küll on wilets waene näha, Kui wiimne dis ju kuitwand ära.

4. Ei siis mull pole enam lootust, Siis jään ma kui üks kuitwand puu, Kel' lehed, d'ied, wili puudust, Siis Sa mind maha raiud ju, Ja wiskad põrgu tule ahju — Oh see on igawene kahju!

5. Küll õigusega olen teenind, Et mind saab põrgu lükatud; Küll kurat oleks seda sootwind, Mind ammu sinna wedanud; Et Jeesus teda ärawõitnud, Sest pole ta weel seda wõdinud.

6. Oh Jeesus! wõta kuulda Sina Mu hinge Peigmees minu healt; Ma tunnen rasket hinge piina, Oh tule appi ülewelt Ja anna oma Waimu mulle, Oh Jeesus! siis jään omaks Sulle.

7. Siis minu hirmsad hinge haawad, Mis patt ja saatan mulle löönd, Su armu läbi terweks saawad, Ja olen patust lahti saand. Mu filma wett Sa pühid ära, Ja lõpetad kõid patu kära.

8. Siis tõstan mina rõõmsast' heale Ja rõõmustan end Sinu sees, Et oled halastand mu peale, Ja appi tulnud kurbuses. Siis laulan mina suure rõõmus: Mind peastnud on mu armas Jeesus!

9. Nüüd elu päew mull' tõusnud jälle, Ja walgustab mind pimedat; Ma usun, et nüüd tuleb mulle See arm, mis Sa mull' walmistand Siis, kui ja läksid risti surma, Ja kustutasid minu wõlga.

Wiisil: Mu elu Kristus ise, nr. 9.

112. Oh helde kallis Jeesus! Mu ülem rõõm ja hea, Su juure tulen usus Nüüd oma palkwega.

2. Oh wõta sedä nime Mis ma nii roojastand, Nüüd puhastada jälle, Mis Sa ju lunastand.

3. Et kõlbaksin ma jälle Su püha pale ees, Et üksford kiitust Sulle Wõin anda taewa sees.

4. Siis puhas on mu nimi, Ei enam roojane Sest et Sa pesnud ise Su weres puhtaks see.

Wiisil: Oh waga Jumal! Ies, nr. 230.

113. Oh helde Jumal Sa, Oh wõta mu peal' waata Su armu filmaga Mind elu teele saada! Kui efsin, langen ma Mu liha nõtruses, Mind üles tõsta Sa Su suure helduses.

2. Oh kallis Jeesuke, Sa hinge Peiukene! Siin Sinu wõsuke Su armu taimekene Su armu igatses,

Ja palub h ardaste, Ja nuttes kahetsleb R dit pattu järgeste.

3. Küll patu elu siin Mu hinge peale rõhub; Et ihul hingel piin, Mu süda ära nõrkeb. Kui mõtlen selle peal', Mis olen maa peal teind, Ka p ife  lehel On seda k it pealt näind.

4. N iud nuttes tulen ma Su ette, kallis Jeesus! N iud paneb sulama Mu südant hinge waesus. Oh kuhu lähen ma Su selge silma eest See raske waewaga, Mis leidsin patu teest.

Sing ja Jeesus.

Wiitil: Oh ristirahwas kannata, nr. 211.

Sing.

114. Ma k nnin suures kurbtuses Siin kiusatusse kõrbes, Mu süda nutab minu sees, Mu hing on patu w rkus; Mind tuleb kurat kiusama Siin mitme kurja himuga Ja tahab hukka saata.

Jeesus.

2. Mu laps, miks nõnda kurbastad? Ma olen sinu ligi; Ja miks nii wäga ehmatad? Ma olen sinu tugi; Ma olen sinu seltsimees, Sull' abiks k ige häda sees, Kui kõnnid häda orgus.

Sing.

3. Su healt ma, Jeesus, kuulen küll, Kui Sa mu järel' h iud; See on ka wäga armas mull',

Kui efsind talle püüad Siit ilma kõrbest otsida,
Ja karja juure kutsuda, Kus armu wainul söowad.

4. See tallekeste kari on Mu meelest wäga
armas, Ja nende elu, rõõm ja õnn Muul' oleks
wäga paras. Mu waim küll seda igatsseb, Et
Sinu armu osaks saab, Mis usklikud kõi saanud.

Jesus.

5. Oh ole julge hingete, Sind olen lunas-
tanud; Ma olen sinu Peiute, Sind olen ehitanud
See kena pulma kuuega Ja pika walge riidega,
Mis ma sull' walmistanud.

Hing.

6. Sa oled, armas Jesuke Kõik mulle wal-
mistanud; Ma siisgi waene lapsute, Sind olen
kurwastanud Siin oma hirmsa patuga Ja mitme
kurja kombega, Sind saigest' teutanud.

Jesus.

7. See tõsi on, mis ütled ja, Kõik seda oled
teinud; Ma seda kurwa meelega Kõik olen ise
näinud; Mu süda nuttis minu sees, Kui olid
kurja waimu käes, Ja tegid mis ta tahtis.

Hing.

8. Seepärast olen araks läinud, Patt on mind
läbi rikkund Ja minu südant tuimaks teind, Mu
hinge tühjaks riisund. Müüd minu süda wäriseb

Mu hing ja waim siin wabiseb Kõik seda kurjust tundes.

Jesus.

9. Sul on nüüd kurtwastust 'ka küll, Kui seda järel mõtled, Ja sinul on ka palju süüd, Mis julgeste nüüd ütled; Ma ütlen, armas hinge: Kui tunned patud tõeste, Siis neist weel lahti peased.

Hing.

10. Kus on see paik kus mina wõin Weel warju abi leida? See tee, kus peal nüüd mina käin, Wõib põrgu hauda wiia! Kes peastab mind see wõrgu seest Ja põrgu würsti paeladest, Kus sees ma finni olen?

Jesus.

11. Ma kuulen sinu õhkamist, Su tibe silmatwesi See teeb mu südant hõrdaks tõest', Sind tulen peastma isi. Sind wõrgust wälja kisun ma, Ja ahelatest peastan ka, Misga sind kurat mässind.

Hing.

12. Oh armas helbe Jeesuke, Mull Sinu järel hiinu! Sa kõige kallim Peinuke, Su rikkus on nüüd minu: Su sõjariistad täieste On antud minu hoolele, Ma wõin nüüd waenlast wõita.

13. Su sõna on mu kilp ja mõet, Mis julgust annab, Su were õigus mu auu-kuub on, mts mu kurjust katab. Mull julgust anna Sinu wäes, Oh Jesus, minu abimees, Siis wõin kõik kurja wõita.

Jesusse armu kutsumine.

Wiisil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

115. Ma olen hallikas, mis keedab Siin ikka wälja elu-wett, Kes kõiki närtfind hingi joodab, Kel' jamutajad südamed Kes närtfind nõrkend paludes Ja õhkawad siin häda sees.

2. Ma ootan wäga teie järel', Kes ära-kadund, alasti: Oh tulge aga minu werel', Kes langend juba põrguni; Ma wõtan kõiki wastu weel, Kel patukahetseja meel.

3. Oh tulge, tulge efsind talled, Oh tulge haiged wigased, Oh tulge noored, wanad hallid, Kõik wiletsad ja waewased; Neid kõiki wõtan wastu weel, Kel kahetseja lapse meel.

4. Oh tulge, tulge, weel teid hüüab See kallis ohwri Talleke; Ta kofku koguda teid püüab, See kallis hinge Peiuke; Tal on see palaw püha arm, Ja armastab neid, kes on põrm.

5. Oh küll need armu sooned jookswad Weel kõige laia ilma peal, Nad äranäertsind taimi kasvavad, Mis juba kuitwamas on teal; Reid elutwesi kosutab, Hing armu muldas rammu saab.

6. Siis tõuseb weel see kuitwand wõsa, Ja õitseb weel siin kõrbe maal; Weel surnud liikmetel on oja, Kes õhkawad siin patu all. Weel tõuswad üles surnu luud, Ja andwad were Tallel juud.

7. Üks liikumine üle ilma On kuulda wiimse päewa eel; Oh pöörge taewa poole silma, Kõik, kes on waimu põllul tööl. Kui suured wäljad walged teal, Kus waimu wili kasvab peal.

8. Oh paluge kõik püha Isa, Et läkitaks töötajaid, Et lõpeks ära patu kisa Ja ärkaks üles wõitlejaid, Kes wahwaste siin wõitlewad, Ja Talle karja kaitsewad.

Wiisil: Mu Jesus, les Sa enne surma, nr. 445.

116. Oh paradisi die aega! — Mill' õitseb ja nii kenaste? Mil näeme kallist pulma päewa Mis walmistud nii armsaste? See armas aeg saab pea jõudma, Siis, kui surm tuleb meid siit nõudma.

2. Sa kutsud kärmest' pulmalisi Sii suure püha hoolega; Sa otsid kadund lapsukesi, Wiid pulma kotta rõõmuga. Sa hüüad kutsud täna weelgi, Ja ütled: „Tulge, weel on ruumi!“

3. „Dh tulge rutust!“ Peigmees hüüab, Dh tulge Talle pulmale! Ta kõiki õndsaks teha püüab, Kas olgu noor ehk wana see. Dh tulge kõik nüüd taewa pulma. — Miks wiidate weel tühjalt aega?

Kitsa tee peal

Wiisil: Dh wõitlejad! et läige peale, nr. 141.

117. Ma olen wõderas siin maailmas, Ja mitme raske waewa all; Mul sagedaste wesi filmas, Kui kaeban häda Jumalal'. Siin külwan seemet nutuga, Saan taewas rõõmsast' lõikama.

2. Siin ajaliku elu põlwes kõik waesed risti-reisijad, Küll käiwad filmatweega paltwes, Siin taewariiki nõudwad nad. Neil taewa linna tee on kae, Kus peal nad käiwad igapäe.

3. See tee on wahest wäga kitsas Ja waewaline kõndida; Seal ohakad ja kibuwitsad On terawate okstega, Küll wahest jalad kibedad Ja wäsinud tüdinend on nad.

4. Siin waesed lapsed, lesed naised, Kõik sugu haiged hägawad, Ja mitmed waesed Laatsarused, Kes nuttes häda tunnewad; Nii mitmet sugu waew ja piin On maa peal kannatada siin.

5. Oh waed lapsed, lesed naijed, Oh kannatage rõõmuga! Oh kurwad wennad, õed, waesed, Kes külwate siin nutuga; Weel pisut aega oodake, Siis lõikame seal rõõmsaste.

Selsamal wiisil.

118. Oh armsad lapsed! wõtke jõuda Siit ilma kõrbest rutuga, Ja taewa Siionisse nõuda — Oh küll siin käime nutuga; See tee on wäga kitsas siin, Teekäijal wõideldes on piin.

2. Kui tee on käidud, waew on lõpnuud, Teekäijale saab elu-kroon; Kui olen näinud seda õhtut, Kus üle ilma mere saan, Siis lauldes lehtwib lipuke Seal wõitlejate hulga kae.

3. Kas näed, seal kaugelt filma paistab Siioni linn nüüd hiilgades; Siin wõideldes weel Siion lastab Teed sagedaste filma wees See kitsas tee mis waetwane, Lääb mäedest, org'dest läbi wee.

4. Siioni linnas pühad' seltsid Seal inglitega laulawad; Seal wagad lapsed, puhtad neitsid Kõik wõidu lippu kannawad Ja laulwad wäga rõõmsaste Uuu risti löödud Tallele!

5. „Sa oled meile jõudu annud, Kui wõitlesime ilma sees, Dõd päewad armu kae peal kannud, Kui waenlaste hulk oli ees; Siis tulid meile appi Sa, Kui wõitlesime nendega.

6. Kui wäga mitu korda meie Siin nõnda nõrgad olime, Et waewalt risti alla saime, Su armid, haawad nägime; Neid nähes hing siis elu sai, Su armu sisse ifka jäi.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa, nr. 31.

119. Nüüd taewa linna lääb mu tee, See wabel wäga waewane; Siis tõstan lauldes oma healt, See kinnitab siin minu meel.

Wiisil: Oh annan tuihat keelt siin mull, nr. 141.

120. Oh millal saame Siionisse, Kus püha! püha! laulakse? Mill õndsa paradisi sisse Kus walged riided kantakse? Peas kullast kroonid hiilgawad, Käes palmi oksad läigiwad.

2. Siin nutu orgus nüüd weel käime Kull filma wee ja waewaga, Kus mõnda risti häda näeme See mullalise majaga: Kaud naelad, oksad, ohakad Ja kibuwitsad torgiwad.

3. Oh armsad wennad, armsad sõbrad! Oh kuulge wahimeeste healt! Oh armsad naised, neitsikesed, Oh kuulge, Peigmees hüüab fealt! See heal, mis kõlab taewa all. See on see püha were Tall.

4. Ta hüüab armsast' heledaste, Ja kutsub kõiki pulmale; Ta süda nutab haledaste, Et heal

ei kosta pruudile —; Miks oled jäänud magama?
Oh ärka üles, ruttu ja!

5. Ei paradiiſis waetwa pole, Ei seal mu
liikmed wäſſigi; Seal hiilgab armsa Peiu pale,
Ja hiilgame ka meiegi; Nut laulu ſaame laulma
ka Seal püha ingli hulgaga.

6. Seal ingli hulgab rõõmſaſt' ſeiſwad Ja
ootwad maa pealt reisiſajaid; Nad wõtwad wäſtu
kõiki waesi, Kes Jeſult armu otfiſid, Inglise heal
seal heliſeb, Nii et kõik taewas kõliſeb.

7. Kuld uulitsate peal ſiis käiwad Kõik pruu-
did were eheteſ; Muu-paſunad ja kandleid hüüd-
wad Inglise hulkaſ kõlades. Pühade hulk ja wa-
nemad Kõik ühes kooris laulatwad.

8. Oh ſeda õnniſt Talle rahwaſt, Kes wõi-
delnd were lipu all; Nad elu-puude wiluſ käi-
wad, Ja nende karjane on Tall: Seal elu aafad
õitſewad, Kuld kroonid pärliid ſärawad.

9. Seal on kõik õndsad Talle karjaſ Ja
elawad nüüd Siionis Mis Jeſuſ enefeſe korjaſ Siin
walu palka teenides. Nad ſöõwad manna elu-
puuſt Ja jootwad elu-jõe ſuuſt.

Wiijil: Su ſõna meile kinnita, nr. 37.

121. Kes tahab kãia elu-tee, See waatku
kuida käiwad need, Kes werd ſeepãraſt walanud
Ja oma elu ſalganud.

2. See tee on kitsas waewane, Mis lähed üles taewasse; See on tõest' raske risti-tee, Kus peal saab nutta järgeste.

3. Oh inimene, kuule sa, See üks on wäga kitsas ka; Küll pisut seda leiawad Ja uksest sisse lähewad.

4. Teekäimist palju algawad, Ja jooksewad ja ruttawad Ja mõtlewad: Küll saame ka Rord uksest sissest minema.

5. Rord mõtles Judas nõnda ka: Saan läbi raha-kotiga! Kain mõtles: Pole wiga sest Kui ära tapan wennakest!

6. Seal oli uhke templi sees Rord wariseer, see püha mees, Ja tegi teed seal laiemaks, Kui seda kirjäs lubataks'

7. Rord elas uhke ritas mees, Kes mõtles: Önnis põlw mul ees: Wõin süüa juua rõõmsaste, Ja wiimaks surra õndsaste.

8. Eks mõtelnd wale prohwetid: Jehowa Jumal aitab meid? Ta on ju armuline ka Ja kannatab ka meiega.

9. Eks wariseerid mõtelnd ka: Küll saab meid taewa kantsama! Ei saand neist sinna keegi muud, Kui need, kes uuest' sündinud.

10. Need üksi taevast pärisid, Kes Waimust
 uuest' sündisid; Kes südant ohwriks Tallel' tõi
 See paradiisi elu sai.

11. Küll sajanDED ja tuhanded On ette wõt-
 nud kitsast teed; Kui ükskord ukse ette said, Siis
 nägid nad, et maha jäid.

12. See tee on kitsas ilma sees, Siin käiakS'
 seda filma wees; Eks Tawet külwand nutuga,
 Siin filmawee ja palwega?

13. Kui Daniel oli wangimaal, Kes oli armas
 Jumalal', Edukoertele sai heidetud, Et oli kurja
 põlganud.

14. Küll oli kitsas tema tee, Läks murdja
 koopast läbi see; Seal sügawuses õhtas ta, Ja
 kaebas Loojal' palwega.

15. Küll Jobit sai kiusatud, Kui kulda tules
 sulatud; See oli kitsas elu-tee, Läks ristist läbi
 rõõmusse.

16. Kui Noa laewa ehitas, Siis rahwas naer-
 des teutas; Kui kõik siis uputatud said, Noa ja
 ta omad elusS' jäid.

17. Kord Jeremia filma wees Seal nuttis
 muda-augu sees, Küll kurja kannatanud ta, Ja
 risti teed siin käinud ka.

18. Susanna hāgas hāda sees, Rui kohtu wanemad ta ees Seal teda kurjast kiusasid Ja hukka mõista katsusid.

19. Seal Josef wōdera meeste kae, (Rui wendest müüdnud nendele,) Küll nuttis kibedaste ka — Ei wennad wōtnud hoolida.

20. Lott wana usklik, waga mees Saab kiusatud Sodoma sees; Sealt rahwas teda waewasid, Ja kiusasid ja wihtasid.

21. Seal Jonas oli kala sees Kolm päewa suures mere wees; Ta sügawuses hingas siis, Rui kurat möllas Ninewis.

22. Kolm meest said ahju wisatud Ja tules läbi katsutud; Nad tuleleekis truuiks jäid, Ja Loojal lauldes kiitust töid.

23. Jehowa nimel Tatwet lääb, Rui hirmsa Koljati seal näeb, Ja wiskab lingu kiwiga Seal teda maha korruga.

24. See suure oma mõdegaga Ta pea otsast raiub ka, Nii tapab ära hirmust meest, Kes oli suur ja wāgew tõest'.

25. Tee oli küll tal kitsas ees, Rui ahwardas suur hirmus mees; Ta siisgi wiimselt wõitjaks jäi, ja auu ja kiitust palgaks sai.

26. See on küll ime lugu tdest', Lõukoerde
haugust tulest weest Käib läbi kitsas esu-tee, —
Ja siisgi ots wiib taewasse.

Wiisil: Su hing, oh Jeesus tehtu mind, nr. 37.

122. Kes käiwad ilmas kitsast teed, Küll wae-
watud ja kurwad need; Maailm siin aga rõõmus
on, — Oh sel on ürikene õnn!

2. Maailma rõõm see lõpeb pea, Eks sa, oh
hing, ju seda tea? Kes nuttes käiwad kitsast teed,
Seal igaweste rõõmsad need.

3. Ei wariseerid nutnudki, Kui Jeesust risti
naelati, Waid olid üsna rõõmsad seal, Kui nägid
Jeesust risti peal.

4. Need waesed naised nutta said, Kui teised
Jeesust risti löid; Kui maailm tantsib rõõmuga,
Siis wagad waatwad nutuga.

5. Küll kurwastuse pisaraid Siis Jesu lapsed
nutta said, Seal Kolgata mäel risti all, Kus suri
püha ohwri Tall.

6. Kui kitsas tee on lõppend siin, Siis otsas
wagadel kõik piin; Kui kurjad waetwas, häda sees,
Siis Siion laulab rõõmustes.

Wiisil: Müüid olen mina põhja leidnud, nr. 141.

123. Ma olen ilmas kõigil wõeras, Ka wõe-
ras iseenesel; Ma reisin ööd ja päetwad kõrbes,

Oh millal jõuan Siionil? Kõik waetu ja häda lõppend seal, kui olen jõudnud kodumaal.

2. Siin on mul häda, haigust, walu, Kõll sagedaste kannata; Seal selge rõõm ja õnnis elu, Kus toidetakse mannaga. Seal waatan rõõmsast' Jesu peal', Ja lauldes kõlab minu heal.

3. Siis magus rahu igawene On kõige waewa järele; Siin raske tibe wõitlemine On minu waese hingele; Kõll nõrken saigest' selle all Siin ära — aita kallid Tall!

Wiisil: Mis kiitust wõime Jõhond Sulle anda? nr. 1.

124. Oh Jesus! waata minu kurtwa lugu, Kes oled püha õnnistuse sugu.

2. Sa oled maa peal walu waewa näinud, Ja rasket risti-teeid siin ära käinud.

3. See risti-tee ei olnud kerge Sulle, Ei ole ka see kerge käia mulle.

4. Sa hüüdsid: Tulge, minu järel käige, Ja ärge maha magama nüüd jääge!

5. Maailm, see pole muud, kui wangikoda, Kus hirmust waenu, riidu werist sõda!

6. Ma olen ilmas kui üks ussikene, Kui põrm ja tuhk, üks kuiwand lehekene.

7. Mis aitab mul siin ilmas suurustada? Mis maksab mul siin oma digust a'ada?

8. Mis aitab ilmas kõrge uhke elu, Kust pä-
rast tuleb kibe waew ja walu?

9. Mis aitab naer ja noore põlwe ilu? Eks
seda lõpeta kõik haura wilu.

10. Mis maksab surmas palju raha, wara?
Eks seda söö siin koi ja rooste ära?!

11. Mis on siin inimese elu põli Kes ema
ihust nuttes ilma tuli?!

12. Üks puudus, haigus, häda, waew ja
walu, — Ja siisgi kiidetakse ilma elu!

13. Küll mitu tuhat aastat rahwas näinud,
Kes kaduwast maailmast läbi käinud.

14. Kõik härkasid siin elama kui lilled, Ja
omal ajal ditsefid kui roosid.

15. Ei tulnud neile meelde surma idu, Waid
mõtlesid: siin on meil päris kodu.

16. Nad aga aegamööda ärakuinud, Kui udu
päewa paistel ära läinud.

17. Ei tunne enam ükski nende aset, Kas
suured härrad oln'd, ehk halwad waesed.

18. Küll sajad tuhanded on kawa eland Ja
häid ja kurje päitwi näha saanud.

19. Üks hull, kes pole päewa walgust näi-
nud, Kes juba ema ihust hauda läinud.

20. Rõik on siit mulla pinnast läbi käinud,
Ja jälle kärmest' alla hauda läinud.

21. Rõik ihud magavad nüüd mulla põrmus,
Kes külw'sid nuttes siin — ehk liha rõõmus.

22. Ja hinged ootwad wiimist kohtu päewa,
Kus saawad taewa, ellik põrgu waewa.

Wiisil: Ma waene muld kes pattu teinud, nr. 138.

125. Ma käin ja kõnnin häda-orgus, Ja kül-
wan seemet nutuga; Ka sagedaste waewa põlwes
Teen hingel häda patuga; Siin filmaweega leiba
söön, Kui risti kitsast teed siin käin.

2. Siin õige ristiinimene Saab palju waewa
kannata, Kui ta sees õige jüngri seeme, Mis elu
Waim saab külwama. See seeme, keda Jumal
loob, See sajakordse wilja toob.

3. Siin käib usklike fugu Waest wiisi
mulla põrmu peal; Meid waewab ilma laste kogu,
Ja teutab ja wihkab teal. Rist, häda, waew on
nende kroon, Ja taewa rõõm neil loota on.

4. Jah, kitsas tee on waewaline, Mis otse
läheb taewasse, Ja mitmet moodi imeline, Hing
jäab ka wahest hädasse; Seepärast õhkan, palun
ma: Oh Jeesus abiks tule Sa!

5. Oh meie waene põlgtud rahwas, — Küll
meil on kallis kuningas! Meid naergu kõik, kes

iaal tahes, Kõik oleme siin wõitlemas; Ehk raske on küll wõidelda, Küll Jeesus aitab armuga.

6. Oh seda õnnistatud sugu, Kes eluwürsti teeniwad; Neil on siin õnnis elu lugu, Ja inglid nende kaitsejad; Lõukoerte haugus, tules, wees On inglid hoidnud häda sees.

7. Kõik usklikud ja pühad mehed, Kes usus wälja astusid, On ärawõitnud kindlad kohad, Ehk põrgu rajad raksusid; Usklikud siisgi wõimust said, Sest Jssand ise saatis neid.

8. Küll saatan suurte wägedega Neid katsus ära kauta, Ja hirmsa tapariistadega Neid wõttis raskest' waewata, Nad kannatades truuiks jäid Ja wiimaks elu krooni said.

9. Oh armsad kallid usuwennad, Miks meie tuimad oleme? Kui elu andsid usuisad, Miks meie ära kohkume? Kas Jumal leigeid sallib siin? Oh ei! neid ootab põrgu piin!

10. Oh tuimad hinged, kuulge teie, Kui keewad hinged wõitlewad! Te ütlete: Küll saame meie ka kätte, mis said wõitlejad. Oh hing! et ära ekfi sa, Ei laisk saa pärast hingada.

Risti ja waewa all.

Wiisil: Ma tänan Sind, et oled mind, nr. 21.

126. Küll kitjas on see elu-tee, Mis taewa riiki lähed; Käib üle laenetawa wee, Oh kes seal saatma tuleb?

2. Ma olen kaugel wõeral maal, Dh millal jõuan kodu? Ma õhkan raske risti all, Kus süda tunneb walu.

3. Üks wihkab siin ja teine seal, Dh helde kallis Jesus! Maailm käib minu waese peal', Dh aita omas armus!

4. Küll Siion õhkab hilmawees: Dh millal tuleb õhtu? Siin käin ja kõnnin häda sees, Mil jõuab waikne rahu?

5. Dh eks Sa kuule minu healt, Sa Siioni suur Jumal? Nüüd wasta mulle taewast sealt, — Ma olen waene rumal.

6. Küll Siionisse püüan ma Dõd päewad rutust' minna; Ei taha aega wiita ka, — Mil jõuan taewa linna.

7. Küll Siion rõõmsast' hõiskab seal: „Dh püha! püha! püha!“ Seal heliseb siis laulu heal: „Nüüd saame rõõmu näha!“

8. Siin ilmas on weel waewa all Rõik wõitlejate sugu; Sind paluwad: oh kallis Tall! Dh millal wiid meid kodu?

9. Ei Siion leia ilma pealt Siin mingisugust rahu; Tal tuleb tüli siit ja sealt, Mis teeb tal' palju kahju.

Wiisi I: Su hing, oh Jeesus! tehtu mind, nr. 37.

127. Mind oled pannud käima Sa Üht' risti-
teed siin waewaga, Mis ilma kõrbest läbi lääb,
Kus hing siin palju waewa näeb.

2. Ei ole siin see rõõmu maa, Siin kõnnin
mina waewaga; Siin luud ja liikmed waewa all,
Hing kaebab häda Jumalal'.

3. Waew tuleb waewa järele Siin naise, laste,
perele: Üks õhkab häägab walus seal On haige
surma woodi peal.

4. Lest leinab mehe firstu ees, Ja lapsed
nutwad häda sees; Neil' tuleb rõõmu asemel Suur
kurwastus ja nutu heal.

5. Seal nutab ema filma wees, Kui laps
tal surma walu sees; Weel waatab ema lapse
peal', Kui waikib lapse hale heal.

6. Ma waatan selle ilma peal', Mis näen
ja kuulen siin ja seal? Ei muud, kui häda' oiga-
mist Ja rahwa rasket õhkamist.

7. Ra seal, kus näitab lust ja rõõm, Maa-
ilma möll ja pime torm, Ra sealgi rist on nende
seas Rest nende suure rõõmu sees.

8. Kus pillid mängid hüüawad Ja lihal'
rõõmu tegetwad; Pea nende rõõm seal nutuks lääb,
Ja hulgumine järel' jääb.

9. Ei ole siin maailmas muud kui ikka risti waewa hood; Ehk käi maailma läbi kõik, Rist ikka sinu järel käib.

10. Ehk mine ilma otša sa, Ehk ehita end kullaga, Wõi söö siin suhkurt magusat, Joo wiinasi, mis tugewad.

11. Sa ikka wiimaks oled muld, Ei surmas aita hõbe kuld; Kui surma jooki maitset sa — Surm lõpetab sind waluga.

12. Kui risti kannad Talle wäes Ja kõnnid palkwes Tema ees, Kui ilmas elad usu sees, Siis sured ka, kui usu-mees.

13. Siis ristist tuleb sulle rõõm, Ja igawene elu õnn Kui risti kannad, armastad, Kõik Jesusega kannatad.

14. Oh ära põlga risti ja Mu hing! oh wõta kannata, Kui rist teeb lihale kibedat, Siis hing ja waim siin kosuwad.

15. Kes risti teed siin põlgawad Ja risti wäga kardawad, Ei taha risti kanda siin, Neil pärast surma rist ja piin.

Wiisil: Kes tahab wõist' armastada, nr. 138.

128. Oh helde Jumal, eks Sa kuule, Kui Siion õhtab filma wees? Ta ööb ja päewad kaebab

Sulle, Et tal on rist ja häda käes; Siin Siion külwab filma wees, Oh millal lõitab rõõmu sees?

2. Eks ole siin weel häda orgus Nüüd waene Siion leinamas? Siin kitsa tee peal ilma kõrbes Ta ööd ja päewad wõitlemas. Ka waenlane siin peale käib, Ja wahest kahju teha wõib.

3. Ta petab mehi, petab naisi, Ja noored mehed langewad; Tal kawal nõu ja tugew käsi, Kes tema küüsi sattuwad, Ta wõidab neid siis peagi, Kes siin ei waltwa palugi.

4. Eks ole mõnda ette wõtnud Teed Siionisse minema? Nad pea seda maha jätnud, Ei raatsind ilmast lahkuda. Küll filmad waatsid Siionit, Meel süda nõudsid ilma hüüd.

5. Kes tahab Siionisse minna, Peab liha risti lööma siin; Ei liha meel meid saada sinna, Sest liha elust tuleb piin. Kes liha himud suretab, See Siionisse fisse saab.

6. Teekäija laulab rõõmu laulu, Kui Siionisse lähneb ta; Ei tunne enam risti walu, Rõõd liha were wõitnud ta. Rõõd patud Tall on tafa teind, Sel, kes on Siionisse läind.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha, nr. 143.

129. Oh millal lahti peasen waewast? Mill' lahti rõõwli waenu maalt? Mill' lahti kurja põlwe

päewast? Mill' lahti orja ikke alt? Mill' lahti wõitlemisesest saan? Mill' õnnist Isa koda näen?

2. Oh wennad, ded, himustage Ra lahti orja iketest; Sest kibuwitste, ohakate, Ja mitmest waewast, ristidest On meie elu piiratud, Needmise läbi rikutud.

3. Ma olen hüüdja healeks pandud, Mu armsad kallid wennad ded! Mul Isa sõna mõdegaks antud, Seega ma sõdin päewad ööd; Ja wõitlen nii kui Tatwet ka, Et wõimust saan see mõdegaga.

4. See raste patu wangipõli, Mis inimesed orjatwad, Mis langemise läbi tuli, Kõik selle all fiin hõgatwad. Noor, wana, rikkas, waene mees, Kõik õht'wad selle põlwe sees

5. Kõik loodus hõgab suures waewas, On häda põlwes tänini; Ka päike, kuu ja tähed taewas, Kõik ootwad peastmist alati: Mill' pasun hüüaks pilwe pealt; Kõik maailm kuuleks Jesu healt.

6. Siis rõõmu-püha lauludega Saab Siion ülesehitud, Ja armuga siis saawad sinna Kõik Jesu talled kogutud; Siis libe aeg ja orja waew On lõppend. Rõõs on õnnis aeg.

7. Siis walgu nooled, pikse mürin — Et mäed kui jäärad hüppawad; Siis lõpeb wana ilma kárin, Kui maa ja taewas raskuwad. Hõil,

kurjel wahe tehtaks seal, Kui pasun? hüüab pilwe peal.

Selsamal wiisil, nr. 143.

130. Kui mind siin sõbrad mahajätwad, Mind usu pärast põlgawad, Siis libedast' mu filmad nutwad, Ja leinades wett jooksewad, Siis hüüan: Jeesus, tule Sa, Ja kinnita mind armuga.

2. Ka wennad, õed mind teutawad, Et ma nii palju palwet teen, Mind wõdera usuliseks hüüdwad, Et pattu patuks nimetan. Sest wana meelel walu saab, Kui keegi temast' puududab.

3. „Oh lase aga rahul seista kõik patu-himud südames, Küll Jeesus wõtab armu heita!“ On kuulda rahwa kõnedes. Mis aitab paljas kõne suus, Kui elatud saab patu sees?

4. „Laf' magada kõik patu unes, Ja maga ise rahul ka! Küll pärast poole tõusen üles — Mis on sul asja minuga?“ See tuima leige hinge jutt — Et ma ei maga patu und.

5. Oh kuule, pane tähel' seda, Mis püha kiri õpetab, Et kõik peab ilmas jääma maha, Mis Jesu armust lahutab. — Neil põld, kaup, naine armsamad, Seepärast nõnda räägiwad.

6. Kui tiutuse kõned kuulen Ma mitme ini-

mese juust, Et ka weel wale prohtwet olen, Ja räägin kurja waimu wäest; See on küll tibe lihale, Küll aga magus hingele.

7. See kisub sagedaste põlwed Siin põrmu peale põlwili, Ja filma weega saadan paltwed Ja õhkan: wäärt ma polegi, Et Sinu pärast, Jeesus, ka Ma tuht ja põrm saan sõimata.

Wiisil: Mu Jeesus, kes Sa enne surma.

131. Tõest' õndsad on need waimus waesed, Kes hinge poolest rõhutud, Kõik mehed, naised, wanad, noored, Kes Jsu armu otsinud. Jah õndsad on, kes waesed waimus, Neid wdetaht' taewa Jesu armus.

2. Oh õndsad on kõik need, kes kurtwad, Kes patu pärast leinawad, Neid kätte peal seal inglid kandwad, Kes õnnistust seal päritwad. Seal taewas saab neil rahuase, Ja igawene rõõmu põli.

3. Oh õndsad, õndsad kõik kes kurtwad Ja järelandja meelega Ja tasased, kõik õndsaks saawad, Kes tõe suu ja keelega. Nad kiitwad taewas rõõmsast' ikka, Et pärinud on rahu paika.

4. Oh õndsad need, kel nälga ja janu On õnnistuse järele; Kel ülekohtust tibe walu, Mis

tehaß' Jesu karjale; Kes nälgas siin õiguse järel,
 Need saatwad täis seal taewa õnnel.

5. Oh õndsad on need armulised, Kes kurja
 heaga tasuwad; Neil' teewad head kes hädalised,
 Ja kõikide eest paluwad; Need peawad armu
 saama tõeste, Seal Jumala käest igaweste.

6. Oh õndsad, ka need, puhtad hinged, Kes
 süüand Jesul' annawad; Nad puhtaks Talle weres
 pestud, Ja walged riided kannawad; Nad Juma-
 lat seal näha saatwad, Ja Tema juure ikka jääwad.

7. Jah õndsad on need rahu nõudjad, Kes
 rahu elu elawad, Nad rahu elu tee peal käiwad,
 Ja rahu riiki ruttawad. Nad on siin taewa Isa
 lapsed, Seal walmis on neil' auu-kroomid.

8. Oh õndsad on need waesed hinged, Kes
 saatwad taga kiusatud; Neil' teewad waewa tuimad
 leiged, Kes saatwad wälja sülitud. Sest kes Ta
 filma terakesse Siin puudub, hukka läheb tõeste.

9. Oh õndsad kannatajad hinged, Oh kannata-
 tage rõõmuga! Siin walu-teed nüüd julgest' käige
 Siit Kaanani rahuga. Ei sinna muidu ükski ei
 saa: Peab enne kõrbest läbi käima.

10. Oh kannatajad Talle pruudid, Kes altari
 all hüüate; Teil selgas pikad walged riided, Veel kätte-

maksmist ootate. Küll teie were jälge sees Weel
käiwad mitmed filma wees.

Wiisil: Dh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

132. Ma olen waene reisi-mees, Mul raske
törbe tee on ees; Dh millal üksford koju saan,
Ja oma armast Isa näen?

2. Ma olen kaugel wõeral maal, Ja mitme
raske risti all, Kõik wõeras rahwas, wõeras maa
Ja wõerad wiisid kumbed ka.

3. Siin armas Isa hüüan ma: Mul wäga
raske elada: Dh kuule oma lapse healt, Mis
palub abi ülewelt.

4. Mu süda sulab, nutab sees Kõik seda
nähes, mis on ees: Kõiksugu waew ja wiletsus,
Ja raske rist ja kiusatus.

5. Siin wõeras ilmas elada Ja wõerast
kohta pidada Dn libe raske hinge piin Dõd pae-
wad kannatada siin.

6. Kui seda mõtlen, millal ma Saan wae-
wast lahti peasema; Siin filma weesi magus nutt
Nut elu-jõudu kinkimud.

7. Siin kurjas ilmas igapäe Dn wäga raske
elu tee, Küll kurja rahwa wiha ma Saan alati
siin kannata.

8. Küll kurat turtsub wiha, Ja mitmed lapsed murrab ka, Kes palwes laisaks lähewad Ja Jesust maha jätawad.

9. Küll Jesus hüüab, nutab siis: Kas see on minu laps wiis? Oh tule, tule lapsuke Mu armu juure tagasi.

10. Oh armas kallid lapsuke, Miks oma ema põlgadke? — Kuradi kaendlas magad ja Ja tant-tema lastega.

11. Oh mõtle, et kõik lõppewad, Ilm, uhkus, liha kaduwad; Su noore põlwe elu siin On patu rõõmus hinge piin.

12. Ma olen ilmas reisi-meess, Mul taewa paradisi on ees; Kuld tornid kaugel paistawad Ja pühad lipud lehwivad:

13. Neil kõigil ma siin tülis ees, Kes elawad siin patu sees; Ma olen wilets usfike Ja tolmy-kese sarnane.

14. Oh küll siin ilmas wderas ma, Wõin siisgi läbi reisida Siin kurja rahwa wiha alt Ja tigiduse waenu maalt.

15. Ma reisin kõnnin kodu pool, Et sinna saaks; mu ülem hool, Sest käimisest ma wäsinud, Ja sandist teedest tüdinud.

16. Mul riided kattend narmendand, Käed jalad mustad tolmutand, Weel puhub kibe kõrbe-
tuul Nii homiku kui põhja pool.

17. Päew palaw kängest' kõrwetab, Ja
pikne rängast' müristab, Ka käiwad rasked rahe-
hood Ja kange kül'm, mis walu toob.

18. Kõik wargad rööwliid wahiwad, Mu hinge
peale sihiwad; Kui pisut tulastama jään, Siis
rasket häda kahju saan.

19. Müüd hüüan raskest südamest: Oh millal
peasen ära sest? Mill' lahti saan siit häda seest?
Mill' kuitawad mu filmad weest?

20. Mill' jöuan Siionisje ma, Kus inglid
püha rahwaga; Seal Seerawimid laulawad, Ja
Keerubimid tiidawad.

21. Oh püha õnnis isamaa! Mill' tulen
sinna elama Kus igawene paradüis? Seal armsad
laulud kuulbaks' siis!

22. Siis magust röömu maitzen ma, Kui
taewa laulu kuulen ka, Siis ilma waew on lõp-
penud, Ja taewa rööm on alganud.

23. Seal kõigil elu-kroonid peas, Ja rahu
palmi oksad käes, See were-wõidu lipuke Seal
lehtwib läigib fenaste.

24. Siis walges siidis ehitud, Rõik pruudid
Peiul' walmistud; Nutt, tibe waew rist otsas siis,
Räes selge arm meil Talle wäes.

25. Nuujärg ja taewa tempel ka Siis kõla-
wad seal lauluga; Rakskümmend neli wanemad
Rõik ühes kooris laulawad.

Wiisil: Oh wõitlejad! et käige peale, nr. 141.

133 Sing rutta siis ja katsu fina Et wõiksid
finna saada ka, Siit Siionisse, püha linna, Kus
laulad õndsä hulgaga. Siis otsas tibe risti aeg,
Räes igawene rõdmu paik.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt, nr. 38.

134. Oh Jeesus hinge peiuke, Mull' oled wäga
kaunike; Ma leian rahu Sinu sees, Kui kurbtus
mure südames.

2. Mind tõmbad wälja patu seest Kui Su
pool' õhkan südamest, Sa näitad mulle elu-tee,
Kus peal wõin käia julgeste.

3. Ma ruttan taewa linna pool', Kus nõuab
minu hinge hool, Kus Sa, mu Jeesus, rõdmuga
Rõik usfjad wõtad koguda.

4. Siin oled ka mu abimees, Kui maailm
mõllab kurjuses, Küll prassides ja lakkudes, Ja
põrgu poole tõtates.

5. Dh Jeesus armas hinge Peig', Küll lähed rahwas kurjaks kõik: Ei ükski hooli digusest, Ei ka Su armu hüüdmisest.

6. Sa hüüad waljust' ikka peal': „Dh tõuske tõuske üles teal! Müüd on weel armu päewad teil, Ja armu uks on lahti weel.

7. Müüd tulge, jooge elu weest, See jahutab teid igawest', Ja annab jõudu kõndida; Siin elute peal rõõmuga.

8. See elu tee on kitsuke, Ja esmalt wäga waewane; Küll pärast aga rõõmustab, Kui ots on kae — siis taewa saab.

Wiisil: Kes tahab tdest' armastada, nr. 138.

135. Küll mustad risti-pilwed tõuswad Müüd were karwa ülesse, Ja rasked päewad fätte jõudwad, Kõik wagad jääwad muresse. Pea tuleb tuli, weri, mõet, Ja usklikud on hädas kõik.

2. Dh armsad ärkand hingekesed, Dh waatke were põllu peal'. Dh pange tähel' tallekesed: Pea mõet ja kirwes kaela peal; Ja rasked raudsed riimad ka Teid saawad hirmsast' siduma.

3. Küll tule-ahjud, wangi rauad, Ja rasked piinamised ka, Kõik Jesu pruudid näha saawad, Ja kannatada waluga. Siis puhtad pruudid wõidelge, Kui were-riidis kõnnite!

4. Oh were=neitsid, taewa talled! Kord tuleb kannatada meil'; Mu meel ja süda wäga hale, Kui waatan Jesu karja peal: Kõik talled selle karja sees Siin käiwad nuttes filma wees.

5. Siis olgu meie ilu ehteks Kõik wermed werehaawad ka, Kui piitsadega meid siis pek's tak's, Ja walus saame nõrkema, Ka siis kui hirmus surm on käes, Meil wõit on Jesu were wäes.

6. Küll noored neitsid näha saawad, Kes patu unest ärkanud; On isa patu sees siin surnud, Siis ema, tütart kiusatwad; Neid sõimatakse rumalaks, Ja peksetakse koledest'.

7. Küll on see hirmus hale näha, Mis tehatse nüüd taewa all, Mis ärkand hinged saawad kanda Ja kaebawad kõik Jumalal'; Kõik püha Jumal seda näeb, Mis maa peal kuri rahwas teeb.

8. Need ahelad ja wangi rauad, Maa=koopad, muda=augud ka, Puu=riidad, tule=leegid, haawad, Need aratawad paluma. On ihu tule leekides, Hing laulab juba Talle ees.

9. Kõik wanad usu=isad, pühad On libedaste kannatand, Ja läbi käinud kõik need kohad, Kõik walu piima tunda saand. Nad lihas hirmust walu said, Siis Talle pruudiks said ja jäid.

10. See kihutab ka meid nüüd taga Ja sunnib taewa ruttama; Seal hüüab waljust': ära

maga! Oh waata, furat ärkab ka! Kui wahid waljust' hüüawad, Siis furat kangel' wihastab.

11. Ta mõirab ju lõukoera wiisil Sa paneb hüüdjaid kofkuma; Siis tuleb hirm ja kartus kõigil', Kui jääwad pisut tuffuma. Siis käsi kofe nõdraks läab, Kõik keha lõdise ma jääb.

12. Kõik wanad pühad wahimehed On julg' wõideldnd alati, On läbi raiund kindlad kohad, Sest nende werd ka walati; Just nende weri oli see, Mis rammu andis põllule.

13. Weel praegu paistwad were pilwed, Mis wahimeestest walati; Ka näewad meie waimu filmad, Kui walwame siin alati. Mõet olgu teraw meie käes, Siis wõit meil Jesu were wäes.

14. Nüüd noored hinged näha saawad, Mis püha Waim teeb südames, Kad uhked ehted maha jätwad, Kui patu walu südames; Meid Jumal armust uueks teeb, Kui süda Waimu wäest keeb.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

136. Oh Jumal! küll Su Waimu wägi On nii kui kange pikse heal, See lõikab ihust hingest läbi, Teeb patusele hirmu teal; See lõikab läbi liha luu, Teeb puruks pihuks kiwi, puu.

2. Oh püha Waimu armu tuli! Kuis põled sa mu hinge sees? Sa oled nüüd nii wäga wali,

Sa kurjust wihtad südames. See tuli pattu põletab, Rõik kurjust ära lõpetab.

3. Rõik wanad halli peaga isad Ja noored mehed nutawad; Nüüd tundwad, et on kuitwand wõsad, Mis tule tartwis kaswawad; Nüüd kahetse des õhtawad Ja filmaweega paluwad.

4. Küll tundwad rasket patu häda. Nüüd oma patu tegudest, Ja näewad seda patu mäda Mis jookseb patu paisetest; See haiseb hirmsast' nende ees, Silm jookseb wett see häda sees.

5. Veel rõõmu tundes näen ka seda, Kui noored neitsid nutawad, Et tundwad oma patu häda, Siioni poole ruttawad. Nad kahetse des küsiwad: Kes juhatab meil' isamaad?

6. Oh kuulge teie nutjad neitsid Ja wanad hallid ühtlase, Ja noored mehed, poisikesed, Rõik pange seda tähele; Et kuulge, hüüab wali heal, Mis wägewaste kõlab seal.

7. See wali arataja pasun See hüüab kõrgest Siionist: Ma tulen ja teid pruudiks kofin Siit selle kurja ilma seest; Ma koristan teid waewa maalt, Wiin koju raske risti alt.

8. Oh armsad pruudid, siin teil raske Ja wäga kibe elada, Küll paradiisis on teil kerge, Kus püha saate pidada Seal oma Isa pale ees, Ja were Peiu rüpe sees.

Wiihil Armas Jeesus awita, nr. 169.

137. Siion ikka igatseb Ilma waewast lahti saada; Nuttes ta siin kahetseb Oma rasket patu waewa; Ilmas tunneb rasket häda, Kurat ka weel kiusab teda.

2. Siion ikka igatseb Oma armsa Peiu juure, Död ja päewad ihaldab Näha taewa elu õnne. Seal on rahu rõõmu leida, Ei seal Siion enam leina.

3. Siion ilmas häda sees, Patt ja kurat ka weel kiusab; Oma liha ka weel ees Död ja päewad tüliks seisab. Siion õhkab, Siion leinab, Siion libedaste nutab.

4. Siion tunneb waewa siin Ritša elu tee peal käies; Südames siis põrgu piin, Kui teed käib siin hooletuses. Kui on süda tuim ja leige, Ei siis teekäim' pole õige.

5. Siion waene nõrkeb ka Bahest jelle koorma alla, Mis siit ilmast kogub ta Siis, kui kõik ei ära salga; Sseennast, omad himud, Kurjad himud, pahad teud.

6. Siion leinab mure sees, Siionil on wäga raske! Siion nutab filmatwees, Siionit oh tulge aitke! Siion palub, Siion õhkab, Siion libedaste nutab.

7. Siion wangis Pabelis, Kandlid remmelgate külges, Ei nüüd enam laulusid Laula wõera

rahwa hulkas, Paulu heal on ära lõpend, Randli keeled ka on kattend.

7. Oh kes peastab Siionit, Oh kes wõtab teda aita? Ei siin leia kedagit, Kes wõiks hinge nälga täita. Siisgi on üks koht weel teada: Taewas wõtme kõik head saada.

Wiisil: Siion taebab suures hädas, nr. 288.

138. Küll see aeg saab pea jõudma, Et mu häda lõpeb siin, Kui mu Peigmees tuleb nõudma Hinge ilmast, kus on piin. Siin on häda wiletsus, Wiimaks surm ja ahastus. Aga taewas, seal on rahu, Hingel lõppemata rõõmu.

2. Seal on tõest' rõõmu elu, Kus kõik wogad hinged on; Taewa walguis on see ilu, Ja see Tall on armu troon. Serawimid istuwad Trooni ees ja laulawad: Püha, püha on mei' Jumal! Laulge kolm kord püha Temal'!

3. Müüd ma olen tunda saanud Waimus seda auustust; Jesus on mind ehitanud Oma digusega tõest'. Elu-kroon' ja pulma kuub' Peigmees mulle kätte toob; Hüüab: tule astu sisse Igawese majadesse.

Wiisil: Sind Jõsand Jumal kiidame, nr. 30.

139. Kes silma weega külwawad, Need hõisates seal lõikawad; Kes siin käib nuttes ifka peal' Ja külwab seemet Jumalal'.

2. Ka Tatwet püha usu-mees Siin külwas seemet filma wees, kui tundis pattu waluga, Siis filma weega palus ta.

3. Ta leidis armu usu sees Jehowa püha filma ees Et oma pattu kahetses, Sest Isa süda hõrdaks läks.

4. Kui Peetrus salgas Jesuse, Tal oli kibe lugu käre, Kui Jesus kurwa meelega Ta peale waatas armuga.

5. Siis kibeaste nuttis ta Ja tundis kahju waluga, Sest Jesusest ta andeks sai, Ja pärast weel Ta jüngriks jäi.

6. Seal tuli suure häda sees Rord Mahtaleena filma wees, Ja nuttis haledaste teal Nüüd Jesuse ees põlwe peal.

7. Jesuse jalgu kastis ta Siis filma wee ja nutuga, Siis leidis armu abi ta Jesuse juurest lõpmata.

8. Seal Jesus kiitis filma wett, Et see on armastuse wäärt, Kui armastuse pisarad Ta jalgu ärापesewad.

9. Seal Jesus ütles: Kuule sa, Oh Simon, mul on rääkida: „Kel palju armu tarwis lääb, See armastama mind ka jääb.“

10. Siin seisad sa kui uhke mees Ja põlgad waest, kel filmad wees; Ei armastust mull' näita sa Siin mingi moe ei wiisiga.

11. Ja südames weel mõtled sa: Kas proh-
wet nõnda mõistmata? Kõik' rumalaid Ta sallib
nüüd, Kel ropud suured patu süüd.

12. Jah patufid ma armastan, Ja neile armu
kuulutan, Kes nuttes armu otsiwad Ja südamest
mind paluwad.

13. Kõik uhked wariseerid, need, Kes ei käi
iaal tõe teed, Waid kõrgil meelel tulewad, Ja oma
õigust pruugiwad.

14. Nad salaliku meelega Ja petja wale kee-
lega; Oh häda, häda teie peal', Ei saa te' üks-
ford armu seal.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees, nr. 204.

140. Ma olen wõeras ilma peal Ja tõttan
kodu poole, Sõõn, joon ja hingam siin ja seal,
Deen tööd ja kannan hoole. Ei laiseldes siin taha
ma Nüüd iial aega wiiwita, — Oh millal jõuan
kodu?

2. Ma mõtlen järel' päetwad ööd, Reid loen
arwan üles, Kas kõik mu elu, waew ja tööd,
Weel kinni põrmu külles? Siis hüüan õhkan
nutuga: Oh Jeesus tule rutuga, Mind kõrbest
koju kanna!

Wiisil: „Walwage!“ meid hüljab Looja, nr. 138.

141. Oh Sa helde armastaja, Sa püha õnnis-
tuse saatja Neil', kes Su armu otsiwad; Kes siin
hädas waewas nutwad, Su järel ööd ja päewad
tötwad, Su were armus kosuwad; Meid kaswatad
Sa siin, Meist kaugel seisab piin. Lunastaja Oh
kuule Sa, Meid aita ka Siit ilmast taewa rutata!

Maailma mere peal.

Wiisil: Oh wõitlejad! et läige peale, nr. 138.

142. Oh armas kallid helde Jeesus, Sa püha
elu kuningas! Mul on siin libe hinge waesus,
Kõik waimu elu kadumas; Siin tuuled tormid
puhuwad, Mu elu-laewa lõhuwad.

2. Oh millal jõuan Siionisse, Kus wagad
hulgal laulawad? Seal on mul walmis eluase,
Kus kõik kuld kroonid kannawad, Kes siin on wõit-
delnd otsani, Ja ustawaks jäänd surmani.

3. Ma ootan hingamise päewa, Kus lõppe-
nud kõik waew ja töö, Ja seda püha õnnist aega,
Kus möödas hirmus patu-öö. Seal on see hinga-
mise maa, Kus Dalle pruut saab hingada.

4. Oh millal jõuan Siionisse Kus pühad
inglid mängiwad? Seal on mull' walmis eluase,
Kus pühad hulgad ootawad. Seal wõetak's rõõm-

last' wastu mind, Kus näen ka armas Jesus
Sind.

5. See taewa mäng ja laulu helin, Mis
kõlab taewa koori peal, On tuhat korda sest küll
taunim, Kui wahest kuuldaks siin maa peal. Seal
Tall siis oma pruudiga Saab pulmapäewa pidama.

6. Kus poole tõtwad ristirahwas? Kus poole
härkand wennad õed? Miks õpetakse rahwast ilmas
Ja tehaks' rasket kirja tööd? Mikspärast koolid,
kirikud? Miks piibli raamat kirjutud?

7. Miks nähakse siin ilmas waewa? Oh
targad mehed wastate; Kui hing ei himusta siit
taewa, — Mis surmas peale hakkate? Kui ihu
elu lõpeb siin, Siis hingel hakkab rõõm ehk piin!

Wiisk: Ma tänan Sind et oled mind, nr. 21.

143. See wiletsuse waewa tee, Mis paradiisi
läheb, käib üle laenetawa wee, Mis wägewaste
kohab.

2. Müüd sõudwad risti-sõbijad Siit üle waewa
mere, Ja kõik need waesed wõttelejad, See õnnis
Talle pere.

3. Kõik selle pere liikmed siin On wõerad
ilma kõrbes, Siin kannatada walu piin — Neil
isamaa on kõrges.

4. Oh Jumal, püha Isa Sa, Kui kaua la-

sed nutta Su lapsi häda waewaga? Oh tule ja meid aita!

5. Siin puhub fiibe kõrbe tuul, Küll meie usu laewa; Mill' jduan püha linna all', Kus pole enam waewa?

Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja, nr. 174.

144. Minu elu laewukene Sduab ilma mere peal; Puhub paras tuulekene, Siis ta sduab julgest' seal. Ja ta meel on rõõmus teal, Kui on Jeesus laewa peal.

2. Küll fiin suurel ilma merel Käitwad rasfed tormi hood, Wahest wõitlen otse werel, Enne kui saan diget joont Glu-laewa tüürida Sige tee peal hoolega.

3. Wahest paistab rahu sadam Waimu filmal selgeste, Siis läab meelest kõik see häda, Mis on tee peal rohkest. Kui näeb rahu sadama, Siis on wäga rõõmus ta.

4. Armas Jeesus aita Sina Glu-laewa tüürida; Pea wõib wastu kalju minna, Puruks pihuks korraga; Siis kui Sa ei juhata Ise rahu sadama.

5. Kui on elu laew ju läinud Hukka ilma tormi sees, Siis on kurat peale käinud Wäga suures põrgu wäes. Patu tuuled puhuwad, Hirmsad laened kohawad.

Wiisil: Su hing ob Jesus tehtu mind, nr. 37.

145. Siin igawese elu tee Lääb läbi laenetawa wee; Meil' abiks tarwis jeda meest, Kes aitab läbi suurest weest.

2. See weesi mässjab wahutab, Mis patu meres laenetab, Kõik ilma rahwas siin ja seal, Kui weesi kõigub mere peal.

3. Tuul puhub meri laenetab, Nii patt siin rahwast kõigutab; Kui kalad meres ujuwad, Nii inimesed segawad.

4. Oh kuule, Jesus, tule Sa Su kalapüüdjaid waatama, Kes noota merde heidawad Ja hingesid Sull' püüawad.

5. Su sõna jeda tunnistab, Kes noota mäele wedawad, Need kaldal maha istuwad Ja kalu läbi waatawad.

6. Häid astjatesse koguwad, Mis tarwilikud kõlbawad; Mis kõlwatumad nooda sees, Neid ära wiskab kalamees.

7. Häid tarwitakse taewas siis, Kus igawene paradüis; Ehk küll siin waewa näha said Kui ilma meres ujusid.

8. Kui kala ujub mere wees, Nii ärkand hing on armu sees, Ehk küll maailm tal' häda teeb, Ja siiski Jesu weres keeb.

9. See weri annab rammu tal' Mis Peig-
mees walas Kolgatal, Ra jõudu annab püha
Waim Sel, kes on Issa armu taim.

10. Neid kosutab ja jahutab Ja hinge patust
puhastab, Kristuse were kuue sees On nendel
rahu südames.

11. Nad armu mulda istunud Ja were fiske
kastetud; Seal kastwab iga hingeke, Kes taewa
Issa taimeke.

Ussu wõitlemisesest.

Wiisil: Oh wõitlejad, et käige peale, nr. 141.

146. Oh püha wõitlejate wägi! Nüüd lähme
julgest' edasi; Sealt paistab silma meil' üks
mägi, Kust kurat tõrjub tagasi; Ta on kui lõu-
koer mõiramas Ja suures wihas mõllamas.

2. Oh armsad taewa sõjamehed, Nüüd on
meil tarwis rutata! Kõik maa ja taewa põrgu
wahed Nad tahtwad ära kautada. Kuradi wäe
sees hirmus juur, — Oh Jumal aita — Su
jõud suur.

3. Nüüd kuulge kuidas pasun hüüab Ja kut-
sub kõiki wõitlema; Neid walmis ehitada püüab,
Kes peawad sõtta minema. Oh wõtke mõeka
kätte nüüd, Siis wõime ära wõita neid.

4. Kui Siionisse sisse lähme, Siis wõidu-würsti täname; Kõik were-tunnistajaid näeme Ja wõidu=laulu laulame. Meil Jeesus seda jõudu ann'd Et wereni me' wastu pann'd.

5. Siis kummardawad kõik need wõitjad Seal püha wõidu-würsti ees, Ja Halle=halleluja laulwad Siis wõidu=ehetes igamees. Siis wagad taewa auu sees, Ja kurjad tule leekides.

6. Oh millal, millal saame sinna, Kus rist ja waew on lõppenud? Oh millal, millal jõuab tulla Seepäew, kus kõik on wõidetud? Mill' Peigmees pruudi ehitab, Ja pruut kõik seda näha saab!

Wihjil: Su sõna meile kinnita, nr. 37.

147. Mind waewab rahwa wiha waen, Ja nutuga ma leiba sõõn, Pea peale tuhka panen ma Ja koti-riided kannan ka.

2. See hirmus kurjus suureks läab, Mis maa peal kuri rahwas teeb; Ei enam usta Jumalat, Ei kirja tõe olewat.

3. Kõik roppus, kurjus, tagedus, Ja häbe-mata kiimalus, Auu selle sees weel püüawad, End õnnelikuks kiidawad.

4. Kõik toores julge liha meel — Ja õlut wiina jookwad weel, Üks teist siis hirmsast' peksawad Ja mõnikord ka tapawad.

5. Kii kurat mõllab rahwaga, Kes ristiinimesed ka; Mia haleduses nutma jään Pealt waadates, kui seda näen.

6. Siis paltwes maha heidan ma Ja hüüan: Mia halasta. Jesuse were läbi weel! Ehk küll on kuri rahwa meel.

7. Dõd päetwad mulle walu teeb, Et rahwas siin ei ole keew, Ehk küll on paistmas armu päe, Ja armastuse sui on kae.

8. Mis aitab risti-nimi siis, Kui käes on paganate wiis? Kes risti kandes waewa näeb, See ristiinimeseks jääb.

9. Rist Jesust meile tunnistab, Rist Kolgatale juhatab; Kõik ristirahwas käitwad seal Jesuse püha risti all.

10. Kõik palwes kummardawad seal Berise mulla põrmu peal, Seal on neil' altar ehitud, Kus patu õhwer põletud.

Wiisil: „Mu järel,“ hüüab Jesuse, nr 121.

148. Dh wõitle sõdi julgeste Siin tiuslikus maailmas; Mifs annad wahest järele Mu hing siin waewa põlwes? Ehk küll on raske wõidelda — Dh ära anna järel' sa.

2. See kõik siin hinge peale käib, Mis lihale on armas; Kõik tühi on ja tühjaks jääb Mis

nõuab kuri rahwas. See wiimselt ära lõpeb kõik, kui käes on wiinne surma käik.

3. Küll pea langeb inime Siin patu kõie fiske, kui hooletu ja unine Siis, kui ta sõdib ise, Laiß on, kes magama jääb siis, kui lampi valmistawad wiis.

4. Seal laisa põld on põhjani Küll maha kistud, lagund, Ta põld ka tühi koguni, Kõik wili ärakadund. Siis haledaste nutab seal: „Mul õhakad on põllu peal!“

5. Mis teeb seal siis see waene mees, kui wihud kogutakse? Kui paljas tühi põld on ees, Ja ka weel küsitakse: Kus on siis sinu lapsed nüüd, See nael, mis maa peal hoida said?

6. Siis sõdi siin ja kauple ka, Ja ära maga ilmas; Siis waenlast ära wõidad sa, Kui pisarad on filmas. Sest nutu külwi järele Saab rõõmu lõikajatele.

7. Kes siin on wõidelnd truuwiste, Saab wõidutrooni pähä; Kes laiß on olnud palwele, See jääb siis teistest maha. Seal wõitjad laulwad Talle ees, kui laisad põrgus walu sees.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule ja, nr. 31.

149. Kõik äraläinud wennad õed Weel nüüdki sirutawad käed, Ja kutsuwad meid kodu siit, Ja toowad surma sõnumid.

2. Need wanad wahimehed siis, Kel oli püha eluviis, On tõtt siin tunnistanud ka Küll elu kui ka surmaga.

3. Veel praegu kõlab nende heal Siin kõige laia ilma peal; Nad uskusid kõik Jumalat, Ja seega wõitsid saatanat.

4. Nad olid wahwad wõitlejad, Ja waimulikud sõdijad, Neil sõna oli mõdegaks kae, Seega nad wõitwad põrgu wäe.

5. Nad põlg'sid kurjust kawalust, Ja uhkust ahnust kiimalust; Nad oma liha risti löid, See-päraft armust õndsaks said.

Wiijil: Kes tahab tdest' armastada, nr. 138.

150. Küll kurat minu hinge püüab Siin oma kae sõbraga, Mu järel wara hilja hüüab, Ja katsub petta walega; Ta pakub oma rahu mull' Ja ütleb: siis saad õndsaks küll! —

2. Ei ole lusti mull siin ilmas, Siin ühtepuhku kurwastust: Mul sagedaste wesi filmas, Ja tunnen hinge ahastust; Pätt, kurat, maailm lihaga Mu peale käiwad wihaga.

3. Maailm toob oma asju ette Ja näitab nende ilu mull'; Ja ütleb: neid wõid saada kätte, Siis on sul minust rõõmu küll! Wõid igapäew siin rõõmusta Ja surses õndsaks saada ka.

4. Mu liha alles elab ilmas, Tal on veel oma õigus kões; Ja kurat luusib minu kõrwas

Weel wäga suures põrgu wäes; Mu hinge püüab
kiusata Siin wäga mitme wiisiga.

5. Küll kurat ajab oma nooli Mu hinge
peale lõpmata, Tal on ju teendrid wanu noori,
Ja peab sõprust nendega. Reid tema taga kihu-
tab, Ja mind siin wäga hirmutab.

6. Mul en siin ilmas wäga raske See wüürsti
wastu wõidelda, Kes ajab omad hambad lahti,
Mind tahab äraneelata. Ta haugutab ja ähwar-
dab, Ja puhu jälle meelitab.

7. Ta sunnib ilmast osa wõtma Mind iga-
päew siin rohkest, Ja tahab oma wõrku wõtta
Siin minu waese hingesse; Ja et weel patu juur
mu sees, On kurat petma wapper mees.

8. Ta luusib tasa hiljukesi, Ja wäga kawa-
laste ka; Kui poleks püha inglise, Kes wõtwad
mind siin kaitseada, Siis kurat mind küll wõrgu-
taks, Et ma tal põrgu osaks saaks.

9. Ta iuleb nii kui püha ingel Mu süda-
mese salaja, Ja näitab ennast walgel riidel Nii
püha waga näuga; Siis ennem minust osa saab,
Ja minu hinge wõrgutab.

10. Oh wennad, õed, olge wahwad See
wüürsti wastu wõitlema; Ta wõidab ära kõiki
rahwast, Kes arg ta wastu sõitlema. Kes taaga
tahab wõidelda, Peab Jeesus abiks olema.

11. Ma tunnen seda hirmust wüürsti, Oh
armsad, usu wennad, õed! Mind tema kurgust

wälja kisti, Kus sees ma olin päewad ööd; Ma olin kurja waimu käes; Ta oli minu peremees.

12. Küll mitu kord ma nutsin wäga See põrgu würsti ikke all; See oli uskjalil hale näha, Et selga pöörfin Jumalal'. Ma hinge waenlast teenisin, Ja Jesust uuest' risti löin!

Wiisil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr 141.

151. Dh wõitlejate seltsid jõudke Müüd usinaste edasi Ja taewa riiki taga nõudke, Et ükski ei jää tagasi; Dh waatke, juba paistawad Meil' taewa linna wärawad.

2. Dh waatke, taewa linna müürid Su hiilgades seal särawad, Ja kõik need pühad ingli seltsid, Ja kaksteist pärlist wärawad. Inglise hulk seal laulawad Ja püha! püha! hüüawad.

3. Dh minu armsad wennad, ded, Et lähme, lähme rutuga; Ja wõitleme kõik päewad ööd Siin fibedaste nutuga. Siin on meil fibe wiletsus, — Küll taewas rõõmu laulud suus.

4. Seal ingli hulgas kandlid mäng'wad Ja dndfast' aega wiidawad, Kõik pühad ühtlas' nende hulgas Ja oma Loojat kiidawad. Siis oleme ka meie seal — Müüd alles waewas ilma peal.

5. Dh sõua, nõua, jõua sinna Mu hing süit waenu rõõwli maalt; Sa hoolega pead sõudma sinna Et peased risti koorma alt. Küll risti-meri laenetab, Ja sagest' sõudjaid kartma a'ab. —

Nõdra wõitlejate palwe laulud.

Wiisil: Oh Jumal! waata heldeste, nr. 198.

152. Kõik minu nutu-pisarad Oh Jeesus! tähel, pane; Mu süüd mind wäga waewawad, Sest ise abiks tule Ja anna wäge minule, Et kurat ilm mull' kahju tee Nii kaua kui siin elan.

2. Ei tule kasu hingele, Kui majalt abi püüan; Sa üksnes aitad, Jeesuke, Su läbi elu leian. Sa oled troostiks häda sees, Mu lootus, kui ma filma wees Su poole järgest' õhkan.

3. Siis jäta süda maha kõik, Mis hingel' kahju saadab; Sest saatan on ju walelik, Sind ikka petta püüab; Kes toidab katab armuga Sind, Teda wõta tänada Ja Temal' kiitust anda.

4. Mis saadab ilma armastus, Mis rahwas taga nõuab? Üks lõppemata ahastus Neid põrgu tules piinab; Ei ole nendel rõõmu sest, Mis walmistatud algusest Neil', kes on Jeesust nõudnud.

5. Kes alles tuimad südamest Ja oma süüd ei tunne; Neid peasta pimeduse teest, Sa armas Jeesukene. Oh ärata neid ülesse, Kes elawad weel patule, Et Sinu armu nõuaks.

6. Küll mõni hoopleb elu sees: Mul pole karta häda! Oh sina kurt ja pime mees, Eks sa ei karda seda? Kui nõutaks' sinu hingekest Su käest, kui sina igawest' Pead põrgul osaks jääma?

7. Mis aitab suurus uhke meel, Mis surres ära kaub, Kui süda külm ja kange keel Ja keha

hauda waub? Pea seisad kohtumõistja ees, Siis wärioseb su süda sees Kui põrgut lahti näed!

8. Siis, usu wend, on hilja kõik, Si maksja palwe enam; Sul osaks on see walu pait, Kus kurat ja kõik kurjad. Seal kuradid sind waewa-wad, Ja koledate naerawad, Et nende selfis oled.

Wiisil: Armas Jeesus awita, nr. 169.

153. Jeesust, Jeesust armastab Minu süda igaweste; Ehk küll wahest kurwastab Maailm mind siin sagedaste, Siisgi Jeesust ma ei jäta — Ta wõib anda, Ta wõib wõtta.

2. Eks ma seda armasta, Kes mind enam armastanud? Ta on risti surmaga Minu wõlga kustutanud. Ta on mu eest waewa näinud Ja mu eele taewa läinud.

3. Hing, oh hakka mõtlema Oma wiimse otsa peale! Hakka truust mõtlema, Et ilm ei tee kahju sulle; Küll sa siis saad pea tunda, Et sull' Jeesus kõik wõib anda.

4. Ole ustaw surmani Siis saad wõidu krooni kätte; Ja siis kõlbad pulmale, Kui sa tuled Beigme' ette. Siis sa hõiskad rõõmsast' taewas, Lõikad seal, mis külw'sid waewas.

Wiisil: Mu elu Kristus ise, nr. 9.

154. Oh waatke elu-krooni, Mis wõtjaid ehitab, Ja seda armu trooni, Mis pühaid rõõmustab.

2. Nad kandwad rahu-palmid Ja laulwad rõõmsaste Seal uued laulu salmid Siis oma Peastjale.

3. Nad kiitwad ööd ja päewad Ta auu-järje ees, Ja Teda järgest' näewad Ta auu-ehete sees.

4. Oh see on rääkimata, Mis rõõm on taewas teal; Ehk meil' siin nägemata — Küll taewas näeme seal.

Witsil: Sind Issand Jumal kiidame, nr. 30.

155. Su ette, Jumal astun ma, Nüüd oma nutu palwega: Oh ära mitte põlga mind, Ehk ma küll kurbastanud Sind.

2. Sa Looja ise feda näed, Kui nõdrad on mu jalad käd Su armust finni pidada Ja elu tee peal kõndida.

3. Oh Issand! eks Sa ise näe? Jõud puudub mulle igapäe! Ma õhkan soijun häda sees, Mu filmad tuhmiks lähwad wees.

4. Mu kurbtus, see on otsata, Mis patu pärast tunen ma, Mu süda see on lõhutud, Mu meeled, mõtted rikutud.

5. Ma olen kaewufene tõest', Mis igapäe on tühi weest, Küst ükski jahutamist saa, Ei janu kustutada ka.

6. Seepärast janu suureks läab, Ja nõrkus hinge peale käib; Mu rammu ära lõppenud, Ma wõitlemisest tüdinud.

7. Ei jaks mina rammutu, Ma kisenamast
wäsiind ju; Mu hingel' abiks tule Sa Oh helde
Sumal armuga!

8. Ma olen hirtw, kel janu on Su järel',
armas Jesuken'! Oh wõta mind waest armuga
Su elu-kaewust joodada.

Wiihil: Müid surnu leha mattame, nr. 37.

156. Oh armas kallis Jesuke, Oh tule saatjaks
minule, Ma olen nõder taimete Sa lillekese sarnane.

2. Mu jalad wäga nõdrad weel Siin käia
kitsa elu teel, Ma olen noor ja nõdrute Sa roosi
oksa sarnane.

3. Eks Sina näe, oh püha Tall, Kui kōnin
mitme waewa all? Ma lapse kombel komistan, Sa
wahest raskest häda saan.

4. Ma olen wäga nõder weel, Sest saan ma
kahju kahju peal'; Oh tule, tule Jesuke, Mind
kanna, kes ma wäetike.

5. Ei mina wilets juuda ka Siin elu-tee
peal kōndida; Ma kartes käin ja ohkan ka: Mill'
peasen kõigest waewast ma?!

Wiihil: Kristus kes meid õndsaks teeb, nr. 1 Eija.

157. Jesus, Sina oled see, Kes fiin omad
kaitseb; Kelle kae on õige tee, See Su armu
maitseb.

2. Iga päew Sa wõtad meid Maa peal armust kanda; Ja weel pühad inglid neid Wõtivad ikka kaitsta.

3. Nii kui fagedaste ka Sünnib maa peal mõnda; Mõnda Sinu armu ka Sain ma waimus tunda.

Wiisil: Kes Jumalad nii lajeb teha, nr. 147.

158. Oh igawese elu eha, Sa paistad kaugelt minule, Ja seda näewad, siisgi wähe Mis walgust pakub kõigile; Si elu walgust tahagi See kuri rahwas koguni.

2. Ma tüdin juba ära ootes, Oh millal elu maale saan? Ju wahest olen wäfind lootes, Ja siisgi kallist walgust näen. See elu walgus kuumab seal, Siioni püha mäe peal.

3. See walgus paistab heledaste, Mis püha linna walgustab, Ja rahwast hüütaks' wägewaste; Mis laia tee peal põrgu lääb: Kui tah'te, tulge rutuste, Weel teidgi wastu wõtakse.

4. See elu linna walgus paistab Küll heledaste hülgades, Pätt siisgi filmad kinni katab, Siin ihu-hoones kõndides. Kui surres liha lõpneb ä', Siis loojas on ka elu-päew. —

Wiisil: Ma tänan Sind et oled mind, nr. 21.

159. Üks waene nõder talleke Saab rahu Jesu süles, Kes tunneb oma nõtruse Ja waatab taewa üles.

2. Seal näeb ta oma isamaad, Ja oma püha ema; Seal lapsed kokku koguvad, Mis sünnitanud tema.

3. Seal wõtab püha ema neid Seal oma armu sülle Ja imetab neid wäetimaid, Lööb armu hõlma üle.

4. Siin on weel lapsed häda sees, Ja tundwad rasket waewa; Neil süda õhtab, filmad wees: Oh millal saan ma taewa?

5. Siin lapsed nutwad härdaste: Oh millal tuleb ema? Ja hüüdwad ikka järgeste Et kadund neile tema!

6. Su lapsi, Jesus, wihtawad Rõik rahwas siin maailmas, Ja nende hinge waewawad Nii, et neil weisi filmas.

7. Nad on ju wõerad ilma peal, Ei ole siin weel kodu; Üks wihtab siin ja teine seal, Ilm hirmus kuri, kade!

8. Nad on kõik wiha waenu all, Neid sõimab wannub rahwas; Nad hüüdwad: oh Sa püha Tall, Rõik oleme siin waewas!

9. Üks hüüab, õhtab häda sees, Ja süda nuttes sulab, Ja teine kõnnib kurbtuses Ja raskest waewas hõgab.

10. Siin on nad risuks ilmale Ja pinnaks kõigil filmas; Ilm elab pattus julgeste Senni — kui on ju põrgus.

11. Su lastel on seal õnne-maa, Oh armas Isa taewas, Seal kosutab neid armuga, Ei seal nad pole waewas.

12. Seal püha! püha! laulavad Siis elu-puude wilus; Siis lapsed laulu kuulewad, Mis armas on ja ilus.

13. Siis pühib higi pisarad Seal armas Jesus ära, Ja filmad nutust kuitawad, Kui lõpend ilma kára.

14. Siis püha rahwas rõõmuga Kõik Tallel' kiitust andwad, Ja taewaliku lauluga Seal walged riidid kandwad.

15. Siis ilusaste hülgawad Seal nende pale jume, Kuld kroonid peas läigitwad Nii, et see kõik on ime.

16. Siis kummardades heidawad Kõik armu järje ümber, Ja Lunastajat kiidawad Seal tuhanded ja kümned.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

160. Küll raske käia elu-teed, Ges kaljud, orud, mäed ja jõed, Neist mitmed kohad koledad, Ja muda haugud sügawad.

2. Kõik nõgesed ja ohakad Ja kibuwitsad terawad; Neist läbi käies tunnen ma, Et wäga raske kõndida.

3. Käed jalad wereft tilgutwad, Ja filmad wett siin jooksewad, Küll õhkamised sügawad, Mis hinge sisse tungitwad.

4. See lõikab läbi liha luu, Ja süda weel kui kiwi, puu; Oh süda, süda mõtle nüüd, Küll on sul suured rasked süüd!

5. Oh püha ohwri Talleke, Ma mõtlen Su peal' alati, Kui waatan Kolgatale ma, Siis süda sulab nutuga.

6. Seal seisab Sa oh were Tall See raske patu koorma all, Mis rahwa sugu peale jäi, Kui Adam, Ewa duna sdi.

7. Siis lõppes kõik see kallis aeg, Ja hakkas peale patu waew, Siis õnnistus kõik kadus seal, Kõik ilma täitis häda heal.

Wiljil: Oh mõtlejad! et läige peale, nr. 141.

161. Oh Jumal! mina olen nõder Ja wäga wilets mõtleja; Mind tule aita, armas sõber, Babeli linna rikkuda. Mul würsti riigid wallad ees, Weel ära wõita ilma sees.

2. Oh armas Jeesus! Sa näed ise, Et ma ei suuda wõidelda; Weel wäga nõder minu käsi, Ei jaksa lüüa mõdegaga. Sa näed kui tige põrgu hulk, Mis lööb kui kange põrgu wälf.

3. Sa tead ju, armas kallis Jeesus, Et ilm on hirmus hukka läind; Siin kõikidel on usu waesus, Dõd päewad kurat wargal käind; Ja rõõwib, riisub rikast waest, Ka noori neitsid — leske naist.

4. Ja wõtab ära elu, riided Su hinge ümber wägise, Siis jääwad alasti need pruudid, Kes siin ei walwa hooljaste. Seal nende ehted kadund siis, Kui sisse lähwad teised wiis.

5. Oh ole mulle armuline, Sa hinge Peigmees, Eluwürst! Ma olen waene neitsikene, Mind tule kofi Jeesus Krist! Et ma ka pulma jõuan siis, Kui sisse lähwad teised wiis.

6. Mull' anna puhtad ehted ümber Mis Sinu weres lopunud, Mis saanud tuhanded ja kümned, Kes tules läbi katsutud. Seal Talle pruudid laulwad siis, Kui wäljas nutwad teised wiis.

7. Oh õnneliku kallist elu, Mis Sa meil', Peigmees walmistand, Kui risti peal Sa tundsid walu, Ja haawa wermeid kannatand, Kui kibuwitfa krooniga Su pea ehitati ka.

8. Siis hüüsid waljust: Tulge, tulge Mu pruudid laia ilma pealt, Ja minu armu kutsmist kuulge, Kui nutes hüian Kolgatast: Oh pruudid tulge rutuga, Miks mängite weel patuga?

9. Oh miks Sa mind nii wäga hüüad Mu armas hinge Peiuke? Miks minu hinge nõnda püüad, Kes olen tuhk ja põrmuke? Ei seda wäärt küll pole ma, Et kutsud pruudi nimega.

10. Ma aga siisgi tulen nuttes, Su jalge ümber hakates, Ja sügawaste patu tundes Mu patu peale waadates. Mul wäga kahju nähes siis, Kui targad pulma lähwad wiis.

11. Siis lukku pandud ukse taga Wiis neitsid nutes ootawad; Üks heal siis hüiab: Ara maga, Waat' tühjad lambid kustuwad. Rõik rutust üles tõuswad siis, Kui uksest sisse lähwad wiis.

12. Need wiis siis laulwad paradiiſis Seal walges siidis ehitud, Ja weres puhtaks pestud

riidis, Inglite seltsi saadetud; Seal laulatwad nad
Talle ees Nüüd suure auu ja ilu sees.

13. Wiis aga ukse tahta jäänud Sa nnttes
kahetsewad nüüd Meil hooletus on seda teinud,
Sest et nad tules hiljaks jäid. Naad „Issand,
Issand,“ hüüawad, „Dee lahti,“ — wälja jää-
wad nad. —

Wiisil: Jeesus peastnud oled Sina, nr. 247.

162. Paradiisis saan ma laulma Elu laulu
rõõmsaste, Kui saan ilmast jõudma sinna Ingli-
tega ühtlase. Oh kui õnnelik seal olen, Kui seal
Jesu ette tulen, Siis uut laulu laulan ma Rõige
püha hulgaga.

2. Ei seal enam kiitmast wässi Minu keel ei
iialgi Seal saab hoidma Jesu käsi, Ei seal kurb-
tust tunnegi. Seal on pühad ingli hulgad,
Õndsad waimud, armsad sõbrad; Halleluja laulan
ma Rõige ingli hulgaga.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus! tule Sa, nr. 31.

163. Oh püha kallis wiinapuu, Meil' kuulutab
Su armas suu, Et nõdrad oksad oleme, — Su
külges meie kaskwame.

2. Su püha elu armas wiin See kosutab
kõik taimed siin, Kes seda aga waitsewad Need
enam janu tunnewad.

3. Kui kallis taewa elu siin, Kui magne püha
ema piim, Meil tallehel siin kõrbe teel, Kus häda
waewa tundwad weel.

4. Oh püha kallis ema rind, Siin ootwad
Sinu lapsed sind, Meil kõikidel on janu käre, Oh
ära jää meist kaugele.

5. Su lapsed kõik siin nutavad, Üks teise
filmi waatawad, Oh kuule, kui me' palume, Tee
lahti meie südame.

6. Su pale ees siin seisame, Ja patu all
kõik häägame; Kõik oleme Sind kurvastand, Ja
oma häda kasvatand.

Wiisil: Ma waene maaild, kes pattu teinud, nr. 136.

164. Ma olen noor, sest tahan laulda Su
auuks, armas Jeesus; Mu waese laulu mõta
kuulda Oh armas hinge karjane! Su armu eest
Sind tänan nüüd, Et maksnud kõik mu rasked
süüd.

Wiisil: Su hing oh Jeesus tehti mind, nr. 37.

165. Oh Jumal kuule ülewelt Mu waese
nõdra palwe healt, Mu patu haawad paranda Ja
uskmu mu sees õhuta!

2. Mu südamesse tungi Sa Su püha Waimu
wäega, Kõik patu himu juured Sa Reid lõika
ära waluga.

3. Mu süda taela sarnane, Mis sõde süütab
häkiste, Küll põleb walufaste siin, Kui südames
on patu piin.

4. Oh tule oma waimuga See püha taewa

tulega; Kõik patu risu prügi ka Su, Waimu tules põleta.

Wiisil: Jõsand oma wiha sees, nr. 271.

166. Oh suur Jumal kuule Sa Kõige waeste palwed; Kui neid waewab kiusaja, Kes siin nõdrad halwad. Jätad Sa Mitmata, Siis nad jääwad kurtwaks, Wiimaks ka weel tuimaks.

Wiisil: Müüid olen mina põhja leidnud, nr. 141.

167. Oh jeda õnneliku elu, Mis wagad taewas maitsewad? Seal igawene auu ja ilu, Kus elu jõed jooksewad. Seal on see õnnis elu siis, Ja igawene paradisiis.

2. Oh millal hing siit ära jõuab, Kus käin ja kõnnin nutuga? Mu süda sinna ammu nõuab Siit ööd ja päewad rutuga. Siin õhkan hāgan waetwa all, Seal aga laulan Jumalal'.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa nr. 31.

168. Oh Jesus Sinu armu peal Ma loodan kindlast' siin ja seal, Kui elan, Sulle elan ma, Kui suren, Sulle suren ka.

2. Su nimel lähen magama, Su nimel üles tõusen ka, Sooga ma lahkun ilma seest, Sooga ma elan igawest'!

Wiisil: Müüid paistab meile kauniste, nr. 342.

169. Su nimel kokku tuleme Ja südamed Sull' anname, Oh armas Jesufene! Su nimi saagu kii-

detud, Ja kõigist rahwast auustud, Et oled armuline. Oh siis Wõta Meie palwed, meie laulud armust wastu, Ja wii taewa Isa ette.

2. Meid õnnista nüüd heldeste, Ja anna tunda rõõkete Meil' meie eksitused; Meil' elu wäge anna Sa, Meid patu kõiest peasta ka, Ja saada õige teele, Armas Jeesus! Kutsu Sinu noort ja wana Glu-teele, Mis lääb läbi kitsa ukse.

3. Meid usu wäega ehita Ja anna jõudu wõidelda Siin waewalises ilmas; Siin on küll palju kurtwastust, Ja patu-elu pimedust, Mis paistab waimu filmas. Aja Ara Kallis Jeesus hinge waenlast meie juurest, Siis meil osa taewa õnnest!

Wiisil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

170. Ma lähen taewa Siionisse Siit ilma kõrbest rutuga, Seal on meil walmsis eluase, Siin käin ja kõnnin nutuga; Siin on mul waewa kannata, Seal toidetakse mannaga.

2. Siin käiwad wõttelejad kõik waewas Ja mitme raske risti all, Seal püha! püha! laulwad taewas kõik elu palmipuude all. Siin käiwad reisi riides, Seal walge siidi ehetes.

3. Siin oliwad nad ärapõltud Ja naerujutuks ilmale, Seal taewa Siionisse wiidud, On rõõmu mängiks Tallele, Siin ilma lastest põlgatud said, Seal inglitele rõõmuks jäid.

4. Oh wennad, õed, kannatage Rõik waewa maa peal rõdmuga, See were Peiu peale waatke, Kuis risti teed käis waluga; Siin patt ja surm Ta peale käis, Meid seega lunastada wõis.

5. Nüüd tulge julgeste, kui tah'te Ja Talle järel; kõndige; Küll wiimaks Siionisse lähte, Kui palwele end sunnite. Kui hooletumast' elate, Siis õnnistusest lahkute.

6. Seepärast, minu armsad wennad, Ja õed, kuulge seda nüüd, Kes rõõmsast' siin kõit kannatavad, Ja tundwad omad rasked süüd, Need Siionisse lähwad siis, Kes risti rõõmsast' kanda wõis.

7. Ehk jooksku meie sooned werest Siin risti sõja platši peal, Kui sõuame siit waewa merest, Waat' wõidu lipp, see lehtwib teal; Ka taewa linn ju paistab teal, Siioni püha mäe peal.

8. Seal on meil walmis elu-ase Ja walged riided, wõidukroon; Seal mingisugust waewa pole, Seal elupuude mahla joon. Seal feerawimid lau-
latwad, Ja feerubimid kiidawad.

9. Nüüd alles olen nutu-orgus Ja kõnnin waewa teede peal Ja risti-kiusatusse kõrbes, Dõd päewad waewa tunnen seal. Siit hirwe kombel jooksen ma, Sest et mul fiibe jänu ka.

10. Siin surm mind kangešt' taga ajab, Si anna aega hingata, Mu põues õõd ja päewad

magab, Mind tahab ära kautada; Mull' ütleb iga sammuga: Weel wiimist korda astud sa!

Wiisil: Jumal maa ja taewa Eooja, nr. 174.

171. Kõigest hingest tahan nõuda Jesust oma Peiukest, Ja Ta juure rutust sõuda Hirmsaist surma laenetest. Kes siis tahaks jääda weel Selle kurja ilma peal!

2. Oh siis, armas Jesus, tõta Meile ja meid awita; Kurjast ilmast õndsast wõta Meid, Su lapsi peastada. Batu waewast awita — Mita Siionisse ka!

Selsamal wiisil, nr. 174.

172. Mina seisan kindlast' lootes, Issand, Sinu abi peal'; Piki-filmi seda ootes, Millal häda lõpeb teal, Mis see kuri ilm mull' teeb, Kui m'ust kindlat usku näeb.

2. Kui ma tões wõtan käia Selle kurja ilma sees, Ja weel julgest' tunnistada Jesu nime rahwa ees, Ülekõhtust taganen, Jesust üksnes armastan.

3. Oh mu Jesus! wõta ise Mulle abiks olla siin, Et ma ei jää patu sisse, Kust mull' tuleb raske piin. Kallis Jesus aita Sa Minu elu paranda.

4. Sinuga ma wõidan ära Kõik, mis mulle tülik ees; Sinu sees on elu wara, Mis mull'

tarwis taewa sees. Jesus mulle waraks jää, Ei
fiis mina hukka lää.

Maanitsuseks.

Wiisil: Su hing, oh Jesus, tehtu mind, nr. 37.

174. Löö maha uhked kõrged mäed, Mis tore-
daste tõstwad pead, Kes wariseeri meelega Siin
waesid wõtwad põlata.

2. Mis kasu on sull' kõrkusest? Mis rõõmu
tunned uhkusest? Mis annab hooplemine sull' Kui
saadab hauda surma kell?

3. Kui naerdes tahad elada, Miks naerdes
sa ei sure ka? Sa wiidad aega ilmaga, Ja sur-
res: „hilja!“ ütled sa.

4. Siis ilm, rõõm, uhkus jätab sind, Kui
keha katab mulla pind; Siis rõõmu aeg on lõp-
penud, Surm annab sulle wiha suud.

5. Kui näed ju surma külmad käed, Siis
walus wärisema jäed; Ei kuld, ei hõbe, samet,
fiid, Ei need fiis kustuta su süüd.

6. Kõik mis sa teind, kui elasid Ja julgest'
pattu teenisid, See waetwab sind nüüd südames,
Ja põrgu nuhtlus seisab ees.

7. Siis pöörab filmad seina pool', Sul süda-
mes on surma nool! Ei sõbrad sind wõi aidata,
Ei walu wähendada ka.

8. Su noore põlwe elu siis On ärakuitwand
nii kui dis, Ra sõbrad jätwad maha sind, Sa
pole enam nende wend.

9. Ei ükski sulle rõõmu too, Mis muud, kui
surma rohtu joo! Sa enne naersid surma siin
— Nüüd naera ka, kui surma piin.

10. Ei enam ilmas rõõmu näe, Nüüd looja
lääb su elu-päe; Nüüd kustub elu-küünal sul,
Ehk olid suureline küll!

11. Sa ise ütled walu sees: Mul põrgu
juba lahti ees; Nüüd pean sinna minema Sa
igaweste põlema!

12. Weel hüüad surma walu sees: Oh püha
Samaria mees Weel tule mind nüüd aitama, Kui
wõitlen kurja waimuga.

13. Sa läksid appi rõõwile, Oh tule ka
weel minule, Ehk küll Sind naersin, pillkasin,
Nüüd on mul tibe walu piin.

14. Oh Jeesus, Jeesus aita mind! Oh Jeesus
nüüd ma usun Sind. Kes sureb patust pöõrmata,
See peab pöõrgus põlema.

15. Weel wiimse surma walu sees Sind
hüüan appi, armas mees, Kes ristis surid waluga
Sa hüüdsid: Issa halasta!

16. Ei ole teadnud, mõistnud ma, See lihal
oli teadmata, Nüüd igaweste hukka lä'an, Kui
patust pöõrmata ma jään.

17. Veel hüüan oma sõpradel': Et kuulge: tornis hüüab kell Ja laulab: Mingu mulda nüüd, Kes surma kirja kätte said.

18. See päew teil' tuleb kätte ka, Mill kantakse teid raamiga, Ja teie kehad hingwad seal, Kõik lõpetud on ilma peal.

19. Siis waadataki' sind wiimist kord, Ja öeldakse: ta on ju muld! Et wiigem teda hauda siit, Ta hais see juba waewab meid!

20. Ehk homme sedasama sa Saad kätte, mis sain täna ma; Mind täna kellad saadawad, Sind homme wastu wõtawad.

21. Mind täna mulda matad sa, Ehk homme langed ise ka; Mind jätad siia magama, Ehk homme heidad kõrwa ka.

Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja, nr. 174.

175. Liha-meel on hõel ja kuri Kurja waimu seeme sees; Hirmus hõelus, patu pori Mlati ta mõtetes, Himude sees põleb ta Dõd ja päewad lõpmata.

2. Liha-meel ei anna armu, Hing on ta kae wangis siin; Tema orjab tühja põrmu, Kellest hingel' tuleb piin. Hing on waene häda sees Kurja liha meele kões.

3. Liha ütleb ikka nõnda: „Sa wõid kõik siin pruukida! Pole iial karta häda, Kõõmu saad

sa maitseada; Rui on elu-dhtu kae, Siis full pais-
tab armu pae!"

4. Oh sa waleliku isa! Mis sa waletad mu
sees? Kurja liha-meele osa On ju pörguliste seas;
Kes ei liha risti löö, Taewa riiki see ei näe.

5. Rui sa tahad öndsaks saada, Pead uuest'
sündima; Lihal' twerel' armu anda, Wötab hinge
hufata; Wanad pühad mehed ka Liha wötnud
surmata.

6. Liha-meelt oh surma ära Palwe, wal-
wamisega; Nöua hingel taewa wara Usus wöit-
lemisega. Kes siin wöidab Talle wäes, Taewas
elu-kroon on käes.

Usu-tunnistajateft.

Wiisil: See aeg on tdest ulke ees, nr. 208.

176. Oh Jumal! selle ilma sees Rdi' on siin
pörm ja pihu; Siin käiwad waesed filma wees,
Ja närtsib nende ihu: Mis öitseb siin kui öieke
Ja ilus kena lillike, Pea surma pörmu langeb.

2. Eks ole selle ilma sees Siin juba mõnda
nähtud? Küll seistwad usu-mehed ees, mis nendega
on tehtud: Küll nende werd ka walati, Ja hirm-
fal wiisil piinati — Eks nad oln'd inimesed?

3. Küll neid sai tules põletud, Ja risti
külge löödud, Lõukoerde ette heidetud, Ja muudest

murdjaist söödud, Kõik seda on nad kannatand
Ja hirmsal wiisil surma saand, On siisgi õnd-
fast surnud.

4. Küll mitmed oksa tõmmatud Ja nooled
läbi lastud, Ka eli-katlas keedetud, Naht seljast
ära kistud; Küll oli neil siis hirmus waew, Mis
tegi põrgu wiha waen, Et Jesust tunnistasid.

5. Neid küpseti raudresti peal Seal pikalt
tule leekis, Ehk löödi posti külge seal, Tuld jalge
alla tehti. Seal karwad peast neil kistuti, Suust
keeled ära lõigati, — Oh hirmust põrgu wiha!

6. Ka müüri sisse müüriti Ju elawalt neid
kinni; Ja liige haawalt lõigati Ja sooned wälja
kisti. Puust saagidega lõhuti, Ja mõdegaga neid
tapeti, Kristuse nime pärast.

7. Küll wangi rauad ahelad Neil käsi jalgu
pandud, Kui Issand hoidis, ei siis need Neid pi-
dada ei jõudnud. Raud wäraw see läks lahti
siis, Kui ingel Peetrust wälja wiis, — Küll Ju-
mal imet teinud.

8. Küll Tehwanust sai wisatud, Seal kiwi-
dega surmiks; Pauluse pea sai raijutud Ja Beet-
rust risti löödud. Küll mitmed saiwad upatud,
Ja ahjudes ka põletud — Said surma mitmet
wiisi.

9. Neist kõige juurem were heal Neid hüüab
Kolgatale: Ennæ, kes ripub risti peal: Oh tulge
kummardage; Kes teie jänus olete, Ja were-
armu otšite, Teid weri kinnitagu!

10. Küll mitmel filmad pisteti Peast ora-
dega wälja; Küll neitsid ära teuti Ja tehti roppu
nalja. Kui selle peale mõtlen ma Siis süda ta-
hab nõrkeda Ja ära minestada.

11. Eks nad ka eland liha sees, Ja kannud
patust ihu? Waew, häda, rist neil oli ees, Käis
peale põrgu wiha: Meid saatan, maailm wihkas
siin, Neil palgaks oli waew ja piin, Et Kristust
tunnistafid.

12. Oh kuidas elab nüüd see hulk, Kes usu-
tee peal käiwad, Kes palwes walwamises kõi-
Siin wõitlema ka jääwad? Küll mitmed waesed
magawad, Ja mõned ära-langewad, Kus wõitle-
jate weri?!

Armu maitsemine Jesuses.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule Sa, nr. 31.

177. Oh kallis were kogubus, See Tall on
meie rõõmustus, Kes meile antud Peastijaks, Ja
hinge õndsaks tegijaks.

2. Nüüd wõime Temast rõõmusta, Et meil'
uut elu andis Ta, Meid patust surmast lunas-
tas, Ja õigusega ehitas.

3. Ta armu jõgi woolab weel Siin iga
närtsind hinge peal', Ja hingel elu kaewuks saab,
Kes jänus joodab, rõõmustab.

4. Waim hingesid nüüd äratab Ja Jeesul' lapsi sünnitab, Kui diisi halja puude peal Neid kaswatab Su ema meel.

5. Su armu rind neid imetab Ja Waimu wägi kosutab; Sest Sinu arm on otsata, Mis iial ei wõi lõppeda.

Wiisil: Dh wõitlejad et käige peale, nr. 138.

178. Mu kallis kuningas Sa oled Dh püha helde were=Tall' Dh millal ükskord taewast tuled, Mill' paistab Su täht taewa all? Mill' puhutwad need pasunad, Mis üle ilma kõlatwad?

2. Dh püha helde were Peiu Ja kõrge taewa kuningas, Mill' kutsud kõik need lapsed koju Kes laial' ilmas leinamas? Su lastel pole abimeest, Dh peasta meid siit häda seest.

3. Kõik õhates ja nuttes käitwad Siit taewa poole waadates, Ja Sinu armu peale lootwad Siin waetwa naeru kannates. Siin õhkawad nad häda sees, Seal aga laulwad Talle ees.

4. Dh helde kallis Jeesukene, Sa oled armas hingele; Mind, kes ma nõder wäetifene, Dh aita uue elule. Dh tule, taluta mind Sa, Sest muidu hukka lähen ma.

Kõndimine Jumalaga.

Wiisil: Niisid olen mina põhja leidnud, nr. 141.

179. Siin kõndimine Jumalaga Peab püha elu olema, Siis annab armu Lunastaja, Hing taewasse saab tulema. Oh kõnni paltwes Tema ees Kui waga Enof, püha mees.

2. Siin olgu hinge elu püha Maailma rahwa hulga seas; Meid hingesi on wäga wähe, Kes kõndiwad siin Jumalal. Siis kõnni paltwes usu sees Kui Noa Tema pale ees.

3. Küll mitmed wõtwad aega wiita Siin kaduwa maailmaga, Ja seda endal õnneks kiita, Mis hukka läheb tulega; Nad seda õnneks arwawad Ja kalliks waraks kiidawad.

4. Need kõik on tühjad tolmud pilwed Mis pea ära kaduwad. Kõik raha, wara, tühjad ehted Neg ajalt ära lõppewad. Kõik, mis nüüd kalliks pidawad, Kui surm on käes, siis wihkawad.

5. Oh armsad kallid inimesed, Oh waatke pange tähele Ja tehke lahti silmitused Ja tundke läbi põhjani: Ei ilmast leia inime Mis surres kõlbab hingele.

6. Siis hing on halasti ja paljas, Kui ilmale siin elab ta; Surm lõikab kõik, kas küps ehk haljas, Ja siub wihku — korjab ta; Muist kantaks' taewa rõõmuga, Muist pörgu piina põlema.

7. Siis laisad hinged suures walus Seal põrgu tule leekides; Hing kahetseb, et wähe palus, Kõik süüd ja wõlad hulgal ees; Siis kurjad waimud naerawad, Ja hulgaliste waewawad.

8. Nii saatwad siis kõik kuitwand oksad Ja kerged wihud põlema; Siis koristakse kõik need wõsad Ja tühjad wihud hoolega, Neid wisatakse tulesse Ja igawese walusse.

9. Siis hirmus ahastuse tuli Saab igaweste põlema; Kes maa peal laisk ja tuim siin oli, Saab piinas walus õhkama. Ei armu pole loota seal Neil, kes siin külwand liha peal'.

10. Oh kuulge, kuidas põrgu walus Seal hüüdis üksford rikas mees, Ja isa Abrahami palus: Oh lasse tulla Laatsarust, Et sõrme otsas wett mull' tooks, Et pisut jahutust keel saaks!

Pühast õhtusöömaajast.

Wiisil: Oh Jeesus, ülem abimees, nr. 204.

180. Sa oled leitwaks minule, Mu nälgind hinge täidad; Ma ruttan tulla Sinule, Et armuga mind söödad. Sa oled minu warjupaik, Su tiiva alla wõitwad kõik Maailmast põgeneda.

2. Su warju alla põgeneb Kõik usklikkude fugu, Kui kuri rahwas taganeb Ja hirmus nende

lugu; Siis Sina kaitset warjad neid Kes Sinust pühitsetud said Su püha vere läbi.

3. Sa söödad taewa mannaga, Ja elu weega joodad, Ja katad walge riidega, Ja püha paika saadad. Seal on see püha elumaa, Kus ma wõin laulda lõpmata Seal kõige pühadega.

Wiiit: Oh Jeesus meie juure jää, nr. 40.

181. Siin tulen ma Su lauale, Oh armas kallis Jeesuke, Mind sööda taewa mannaga Ja jooda elu-wiinaga.

2. Sa oled wiina piima hoog, Ja kõige kallim hinge roog, Kõik nälgind hinged söödad Sa See kalli elu-leiwaga.

3. Sa kutsud: „Tulge, wõtke nüüd, Ma annan teile taewa hüüd, Teid söödan oma ihuga Ja joodan oma twerega.“

4. Oh tulge nõdrad talleksed, Teid wõtiwad wastu armu käed; Teid elu-manna kosutab, Ja elu wesi jahutab.

5. Kes kõnniwad siin elu teed, Oh need on waesed patused, Neid Talle arm siin juhatab Ja Jumala Waim õnnistab.

6. Need hinged pattu wihtawad Kes uskus Jeesust paluwad; Patt nende meelest hirmus on, Neil Jeesuses on rõõm ja õnn.

Wiisil: Ma tulen armas Jumal nüüd, nr. 78.

182. Sa Jeesus, elu mannaga, Siin nõbrad hinged söödad; Neid kosutad Su armuga, Ja elu-weega joodad! Sa kallis magus elu-piim, Dh kallis paradüüsi Waim, Dh kosuta mu hinge!

2. Sa waatad kõige waeste peal', Kes nutwad oma häda; Su arm see lehwib siin ja seal, Dh süda, mõista seda! Dh kuidas jookswad armu jõed, Dh tulge jooge, wennad, ded, Weel elu-wesi woolab.

3. Dh tulge, tulge patused, Kes juba surma hädas; Dh waatke kõwad südamed, Kel patt weel wäga armas; Dh jätke kurjust maha nüüd Ja nõudke kallist taewa hüüd, Weel täna Jeesus kutsub.

4. Dh taewa roog ja elu-piim, Sa elu õis ja manna! Dh waata, kuidas kuri waim Kõik tahab hukka saata. Dh põgenege surma eest Ja nõudke taga Desukest, Kel surma üle wdimus.

Wiisil: Ma tänan Sind, et oled mind, nr. 21.

183. Mind wõta, Issand, wastu weel, Ja anna armu näha; Ma olen käinud kurjal teel, Sind pole nõudnud taga.

2. Siin tulen ma nüüd roomates Su were hallikale, Ja palun nuttes õhates: Dh halasta mu peale.

3. Su werehallik woolab nüüd Küll iga hinge peale, Kes tunneb oma patu süüd, Ja loodab Sinu peale.

Igatsemine Siionisse ja taewa Jerusalemma.

Wiisil: Oh wõitlejad! et käige peale, nr. 141.

184. Oh paradüüsi õnnist elu! Oh millal sinna jõuan ma? Siin wõderal maal on palju walu Ja häda waewa kannata. Oh millal jõuan sinna ma, Kus häda ei saa waewata?

2. Seal on kõik armsad Jsa lapsed, Ja elawad kõik rahu sees, Kes olid ilmas halwad, wae sed, Ja põlgtud ilma laste ees: Üht' sõimati siin ketseriks, Teist peeltseubi teenijaks.

3. Seal laulawad kõik püha sugu Siioni linnas isamaal, Siis kõdikidel on õnnis lugu. Seal kõrge preestri warju all. Tuhat kord tuhandetega Seal kiitwad Loojat lauluga.

4. Siioni Kuningas siis wõtub Kõik pruudid kokku koguda, Ja wõidu ehtega neid katab, Mis ime ilus waadata. Seal wana päew ei paista siis, Kõik uus on selle linna wiis.

5. Siis wana päew on looja läinud, Ei tolm, põrnu pole seal; Mis siin ei ole filmad

näinud, Ei kõrivad iial kuulnud weel. Seal hiilg'wad kuldseid uulitsad, Ja pärlist linna wärawad.

6. Küll seda päewa ootan mina Küüd suure igatsusega, Et elu-aaset püha linna Ma igaweste saaksin ka, Kus kohisedes kõlab seal Üks lõppemata laulu heal.

7. Küll igatseb mu hing ja süda, Mill' elu päew saab tõusema; Mill' näen ma seda püha linna, Kus kõik saab wastu läikima! Siin nutan mulla põrmu peal, Seal inglitega hõiskan teal.

8. Oh seda imelikku lugu, Mis minu süda maitseb siin; Oh küll suur kiusatuste kogu Mill' teeb siin waewa ja on piin. Ma siisgi kõnnin were wäes, Kristuse rist mul kepiks käes.

3. Ma olen rumal, nõdrufene, Üks jampsija ja segaja, Üks pisufene usfikene, Mis mitme jalgus tallata. Siin külwan seemet nutuga, Seal lõiskan rõõmu lauluga.

Wiihil: Mu elu Kristus ise, nr. 9.

185. Küll õnnis on see elu, Mis Talle rahwas saab, Kus püha kaunis ilu, Mis igaweste jääb.

2. Kõik kandwad wõidu palmid Ja walged riided ka, Ja laulwad uued salmid Seal ingli hulgaga.

3. Seal on kõik pühad mehed Ja pühad prohwetid, Kes hiilgawad kui tähed, Päikese sarnatsed.

4. Seal Talle pruudid laulwad Rõik pühas Siionis, Ja wagad! hulgad kuulwad Seal walgis riites.

5. See ilus taewa kannel, Mis inglid mängiwad, Ei ole igaw nendel', Kes seda kuulewad.

6. See õnnis Talle rahwas, Kes risti kannud siin, Kui nuttes semet külwas, — Seal unustud kõik piin.

7. Nad käisid ilmas waewas Küll risti kitsast teed; Müüd aga laulwad taewas, Kus jookswad elu jõed.

8. Küll magus on see manna, Mis toidab taewas seal, Ets Tall meil seda anna Seal pulma laua peal?

9. Seal õndsas paradiisis Ja pühas Siionis Rõik laulwad walgis riidis, Ja palmi oksad käes.

Wiisil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

186. Ma käin weel ilmas häda-orgus Ja külwan seemet nutuga; Ka sagedaste häda põlwes Weel waewan hinge patuga. Siin filmaweega leiba soon, Kui risti kõrbest läbi lään.

2. Siin usklik ristiinimene Saab palju waewa kannata, Kus taewa taim ja püha seeme On hinges pandud kaswama. Sest see on wderas ilma ees, Mis kaswab taewa Issa wäes.

3. Siis hüüab armas Jesukene: Oh armsad lapsed, kuulge nüüd: Pea hakkab röödm, mis iga-

wene, Sikkude hulgast kutsun teid; Oh tulge lapsed, kutsun ma Teid oma pruudi nimega.

4. Ma kutsun kurwad waesed hinged Nüüd dhtu söömaajale, Ja lüffan wälja tuimad, leiged, Ei need saa iial taewasse. Kui lapsed armu järje ees, Siis kurjad pörgu walu sees.

Wiisil: Mu elu Kristus ije, nr. 9.

187. Mul himu on küll minna Siit hõela ilma seest; Küll igatsen ma sinna, Kus rõõm on igawest'.

2. Küll elu-päike weereb, Ja pea dhtu kää, Siis rõõmu päew mull tõuseb Ei enam kurbtust näe.

3. Mul reisi riided selgas, Ja tõttan minema, Ka kingad on mul jalgas, Et walmis kõndima.

4. Siit wõderalt maalt ma lähen Nüüd warsti minema; Siit koju minna tahan, Kus ma saan hingada.

Wiisil: Nüüd ristirahwas lauloge, nr. 208.

188. Kui wõitlemine lõppend Ja kurad finni pandud, Pätt, surm ka ärakantud Ja elul wõimus antud, Siis Eluwürstil wõimus käes, Surm äraneeldud Tema wäes, Siis wõitlejad kõik rõõmsad.

2. Siis rahu-mängid hüüawad Ja wditlejad kōik laulwad, Ja pūha Beigmeest tawatwad Ja Teda kumardawad; Kōik pūhade hull hōiskatrad Ja Kuningast seal nägetwad, Kes rahu-linna kaitseb.

3. Siis serawimid keerubid Nut rōdmu lugu laulwad, Ja pūha ingli mängisid Seal õndsad hinged kuulwad. Laul, mäng seal kōlab ühtlase, Teeb rōdmu wditlejatele, Oh, mis suur rōdm on nendel!

4. Nad kōnditwad kuld uulitsas Ja pūhas taewa templis, Kuld kroonid hiilg'wad nende peas, Nad taewa kartwa riidis. Seal hiilg'wast pärlist wärawad Neil' ikka lahti seisawad, Kust siēse wälja kaitwad.

5. Ka elupuu on nende ees Restpauka pūha aeda; Nad seda wilja maitsebes Ei tunne enam waewa. Neil kēna armas rohu-maa, Kus sōöwad õndsa karjaga, Kes taewa Jsa talled.

6. Seal tõuseb elu-hallikas Rest templi õuet üles, Nii selge kui kristali klaas, Kes janu ajab selles, See tunneb terwist eneses Ja jäädwat rōdmu südames, Kus nälg ei janu waewa.

7. Ei ööd ei päewa pole seal, Kus walgus lõppemata; Ei küünalt pole tarwis teal, Ei pimedes maad kata. Seal on see walgus pūha Tall, Suur walgus taewa Kuningal, Kōik saawad walgust Temast.

Wiisil: Mo elu Kristus isi, nr. 9.

189. Dh hinge Peiukene, Sind ootan waluga!
Kus oled armukene Müüd mu käest kadund Sa?

2. Ei saanud öösel mina Mu filmadele und,
Dh ilmuta end Sina — Dh jēuaks tulla tund!

3. Kui üksford waljust hüüdwad Need pühad
pasunad, Mis kõigi kõrwad kuulwad — Maa
taewas kõlatwad.

4. Siis kõif need Talle pruudid Seal laul-
des tulewad, Ja kallid walgeid riideid Nad selgas
kannatwad.

5. Seal Siionitse lähwad Kõif targad neit-
sid siis, Ja Talle laulu laulwad See hulgaga
need wiis.

6. Siis pasunate helin Saab kangešt' kõlama
Kui palju wete kohin Saab jookstes kohama.

Wiisil: Wõitle hästi kui sind Jumal, Lisa nr. 2.

190. Paaristiku järjestiku Seiswad meie wēn-
nad, ðed, Lõõwad kandlid läbisku, Laulwad Loo-
jal' päetwad ööd.

2. Siis neil' ligi Jesus Kristus, Püha Tall
Imanuel, Kes neid patust lahti peastis, Ja neid
ostis enesel'.

3. Oma were õigusega Neid kõif lunastanud
on, Kes siin ilmas häda tundwad, Mis patt neile
teinud siin.

4. Siin maailmas nemad õhk'wad Oma patu koorma all, Ja ka libedaste nutwad, Et on wõlgu Jumalal.

5. Süda sulab nende rindus Selle peale mõteldes, Kus on jäänud nende õigus? Kus on nende õnnistus?

6. Oh suur Jumal, tule aita Waesed hinged õigel' teel', Ei me' enam jäkka käia, Wõimust wõtab liha meel!

7. Tule saada were läbi Armuga meid edasi; Ei siis patt tee meile häbi, Ei siis lange tagasi.

8. Siis on rammu meie hinges, Luud ja kondid tugewad Wõõ on wõöl ja kingad jalges, Mõel ja kilp on tugewad.

9. Küll siis kurad turtsub peale, Pole sest küll wigaga siis; Mina näitan were noole, Siis ta wärioseb mu ees.

10. Ei sul, saatan, pole luba Hinge peale tungida; Sull on põrgus ase juba, — Lõõn sind were mõdegaga.

11. Siin sa luurad ööd ja päewad, Otsid, keda kätte saad, Patu teele hinged saadad Mitmed hirmsast' ekfitad.

12. Kes on hooletumad, tuimad, Neid küll pea kätte saad; Need su tahtmist teha wõiwad, Neid sa põrgu poole a'ad.

13. Aga neid, kes Jesust tundwad, Põlewad
Ta armu wäes, Südamed Tal' ohwriks and-
wad, Jääwad kindlaks Tema sees.

Wiisil: „Walwage!“ meid hüüab Looja, nr. 355.

191. Kes siit ilmast tahab minna See hinge
peiu püha linna, Kus pulma koda walmistud,
Sell siis olgu ümber pandud Kõik ehted, mis tal'
Tallest antud — Usk, lootus, arm ja alandus.
Need kõik neist ehitud, Kes Jesust otsinud;
Nad kõik saatwad Siin ilma peal Küll põlg'tud
teal, Ja halwaks peetud siin ja seal.

2. Aga nemad rõõmsast' kandwad Kõik häda
ja weel tänu andwad Siin oma armsa Loojale,
Kes kõik head neil' rohkest' jägab, Mis ihul hin-
gel tarwis läheb — Ka wiib neid Poja pulmale.
Siis möödas häda, waew Ja kiusatuse aeg; Si
neid iial Siis ükski saa seal waetwata, Kus rõõm
ja rahu lõpmata.

3. Seal siis laulwad uued laulud, Ja elu-
päew on neile tõusnud, Gest Talle auu neid wal-
gustab; Seal on kõik siis Isa lapsed Ja armu
karja tallekesed, Auu-tuningas neid armastab.
Siis uus on nende heal Seal taewa koori peal.
Nende laulud On ilusad Ja mõnusad; Kõik wäga
armsast' kõlatwad.

4. Seal siis ingli kannel hüüab, Ja püha
laulude heal kõlab, Küll püha! püha! igawest';

Seal siis Tall ja taewa wägi Dn ringi püha
 Ista ligi, Kes hüüab templist wägewast': Dh
 kuulge, tulge nüüd, Teid olen õndsaks teind, Ja
 teil' annan Uuu-kroonikest Mu armu käest, Mis
 särab hiilgab igawest'.

5. Seal ka siis see Tallekene Weel näitab
 oma haawu neile, Kes lunastud Ta were wäes;
 Seal on siis kõik armu lapsed, See taewa Ista
 taimetised, Mis püha paradüüsi sees Seal kaunist'
 kaawatwad Ja kenast' õitsewad Kõik need hinged
 Kes silma wees Maailma sees Dn seemet kül-
 wand õhkades.

6. Seal on siis küll õnnis elu, Ja igawene
 auu ja ilu, Ja Tallel' pandud warandus; Seal
 kõik laulwad Talle laulu Ja Halle-halleluja lugu
 — Nüüd wana möödas, kõik on uus. Tõest'
 õndsad oleme, Kui taewas laulame: Halleluja!
 Seal Talle ees Inglise seas Jehowa templis,
 kroonid peas.

7. Dh! ei minu mõistus jõua Kõik feda
 rõõmu kuulutada, Mis walmistakse taewa sees;
 Kui mu hing siin tunneb feda, Siis nutab minu
 waene süda Ja sulab ära minu sees. Siis sil-
 mast weerewad Mul rõõmu pisarad, Ja ma tun-
 nen Üht' wägewat Uuu-kuningat, Kes ristist hauast
 läbi käind.

8. Dh mis kuninglik auu wägi Saab Talle
 were-higi läbi Jehowa wäega ehitud Neil', kes

patust ümber pöörwad, Kui tõlner templis kahetsewad, Ja südamest on rõhutatud. Reid wõtab ehita Tall pulma kuuega, Ja weel annab Rõik neile weel Mis tarwis teel. — Muu, kiitus olgu Jeful'! —

Wiihil: Jesus surma ärawõitja, nr. 300.

192. Oh kuis püüab minu süda Taewa linna lennata! Siis ma tunnen rasket häda Ja saan palju kannata. Põrgu kullid ümber lend'wad, Minu hinge kinni püüdwad, Et saaks mind waest neelata, Taewasse mind keelata.

2. Oh mu armas Jefulene, Keela hinge waenlasti, Mina wäga wäetifene, Wõitlema liig nõder ka. Patu himud awatlewad, Elu laulu lammatawad; Siisgi ikka tahan ma Laulda õndsahulgaga.

3. Seal on haljad elu lehed Paradiisi puude peal; Ja kõik hiilg'wad taewa tähed Igaweste paistwad seal. Seal kõik pühad lauljad laulwad, Õndjad hinged hulgal kuulwad Püha paradiisi sees Igaweste Isa sees.

Wiihil: Müüid olen mina põhja leidnud, nr. 141.

193. Kui üksford elu-puude wilus Rõik pühad laulwad rõõmuga, Siis wäga kena, wäga ilus Kulb kandlitega mängida; Rõik laulwad puhta healega: Oh Issand, püha oled Sa!

2. Siis õndsad hulgad walges riides Ja Talle weres ehitud, Kõik pühas ehtes, puhtas fiidis On õnnistuseks walmistud; Siis paistawad kui hele päe, Mis igawest ei looja lä'e.

3. Suur Jumal wõtab walmistada Kõig' risti wõtitejatele Head aset, — majad ehitada Neil' were wõtitejatele. Kes risti lippu kannab siin Neil elu-kroon, kui lõppend piin.

4. Oh armas Jumal! kuule armust Mind, kes ma ka üks wõtiteja! Ma õhkan, hüüan mulla põrmust; Mul wäga raske sõbida; Mõel raske kanda nõtras käes, Wast kübar pealegi weel peas.

5. Ränk raske raudne riie selgas Mis ümber ringi pigistab, Ka kingad tugewaste jalgas, Nii et kõik keha higistab, Wöö ümber keha siutud, Kõik wastu rindu wajutud.

6. Nii astun ma siis julgest wälja Su nimel, armas Jesuse; Si selles sõjas põle nalja, Kus kuradiga tapleme, Su were wäega tahan ma Kuradi kantsid lõhkuda.

7. Kes tahab, tulgu ruttu wälja Maailma patu Babelist; Meil pole kuradiga wõlga, Miks hulgate ta hoonetes? Pea saatan ise põrgu saab, Ja kuri selts ka sinna jääb.

8. Oh sina kurja waimu seeme, Miks kaswad sa nii jõudfaste? Sa tahad katta taewa

taime, Mis istutatud hingesse. See seeme, keda Jumal loob, Küll süisgi hingel' elu toob.

Selsamal wiisil, nr. 141.

194. Oh seda õnnist püha paika, Kus Talle pruudid laulawad! Siin nuttes käisid eluaja, Nüüd elu-kirjas on seal nad. Nüüd Tall neid wõtnud ehita Seal oma were kuuega.

2. Neil wõidu palmid, walged riided Ja risti-were lipud kae, Küll tenast ehitatud hinged Seal paistawad kui hele päe. Nad wõidu ehtes hiilgawad Ja wõidu laulu laulawad.

Wiisil: Oh wõitlejad! et läige peale, nr. 138.

195. Nüüd püha taewa linna poole Siin kõrbes meie kõnnime; Oh millal saame sinna mäele, Kus inglitega laulame. Seal pühad seiswad Talle ees, Neil wõidupalmi oksad kääs.

2. Siis igawesest igaweste Nad ühte-järge laulwad seal; Inglise hulk kui hiilgaw kaste, Mis särab halja rohu peal. Siis elu-roosid dits'wad seal See kalli rahu rõõmu maal.

3. Kui armsaste ja magufaste Siis kosutab Tall pruuti seal; See elu-hallik, taewa kaste Seal jookseb õndsas rahu maal. Siis paradiisi puude all Kõik lilled roosid kastab Tall.

4. Seal pühad armu talle karjad Nut lugu lauldes mängivad; Siis rõõmu pisaratest märjad Neil filmad kõigil hülgavad. Siis suures rõõmus hõiskavad, Ja oma Jesust kiidavad.

5. Siis elu died taewa roosid Seal magust haisu lõhnavad, Ja püha linna templi tornid Seal hülgavad ja säravad. Oh õnnis, õnnis, õnnis see, Kes saanud selle linnasse.

6. Seal Talle pruudid väga fenast' On ehitud ja palmid käes, Nad unustavad iseennast, Ja kiitvad Talle rõõmustes. Seal inglid kandleid mängivad, Ja pühad hulgal' laulavad.

7. Siis imeks pannes tõstan filmad Ja waatan püha hulga peal', Kes Siionisse fiske lähwad Ja Jesust ikka kiitvad seal. Ja wiimaks ka weel seda näen, Et ise nende seltsi jäen.

8. Ma tõstan ka seal oma heale Ja hüüan oh Sa püha Tall! Siis astun halja rohu peale, Ja kõnnin elupuude all. Siis laulan kuldse kandle peal — Küll ilusaks seal läind mu heal.

9. Seal näen siis mitmed õed ja vennad, Kes siin maailmas nutta said, Nad pühas ehtes kõik on lenad, Kes teutusels ilmal jäid. Müüd igawest nad rõõmsad seal Ja waatwad armsa Talle peal'.

10. Siis mitmest suurest wiletsusest Suur hulk seal kokku koguwad, Ja suurest kiisatuse kõr-

best kui wapräd wõitjad tulewad. Nad wõidu-
krooni kannawad, Ja Talle' kiitust annawad.

11. Seal tulewad hulk wangikojast, Lõukoerte
haugust, tulest, weest, Maa kobastest ja risti-
sõjast Ja teewa eli katla seest; Need kõik siis püha
linna sees, Kes maa peal käisid ilma wees.

12. Oh kallist paradiisi ilu, Mis maitstawad
armsjad wennad öed, Eks see meid sunni taewa elu
Siin nõudma päewad ja ka ööd. Oh tulge ru-
tust', lähme siis, Küll saame sisse, kus said wiis.

13. Siis aga saame seal ka näha Kõik püha
mehi prohwetid, Kus kummardawad maani maha,
Kafskümmend neli wanemad; Nuujärje ette heida-
wad Ja were Peigmeest kiidawad.

14. Seal seiswad siis kõik pühad wennad
Nuujärje ümber ehitud; Kõik walgis riidis wäga
kenad, Kes Talle pruudiks kihlatud. Nad Talle
laulu laulwad siis, Et kohiseb kõik paradiis.

15. Kuld templi õuest tõuseb üles Seal püha
elu-halikas; Seal kasvab elu puude külges See
kallis marja kobaras. Nut sööwad jookwad taewa
sees Kõik õndsad pruudid Talle ees.

16. Roos on siis pühad õndsad hulgad Ja
laulwad Haleluja seal; Kõik on seal igatweste
rõõmsad Ja waatwad üksnes Talle peal'. Oh
õndsad, kes seal aset saand, Mis Jesus neile
walmistand.

Wiisil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

196. Oh armsad Jesu pruudikesed, Oh millal wiiaks' kodu meid? Oh taewa Isa lapsukesed, Küll kiusatakse taga teid! Oh Siioni suur Kuningas, Meid ole armust aitamas!

2. See häda, mis siin tunda saame, On wäga raske kanda küll; Mis meie igapäew siin näeme, Teeb walu kõigil' ja ka mull'. Kristuse risti kandjad siin Neil käes on kõigil waew ja piin.

3. Neil risti karikas on juua, Mis Jesu werest täidetud; Oh armas maa ja taewa Looja, Oh millal saame peastetud? See on tõest wiha karikas, Mis Kristus jõi kui kannatas.

4. See were hallikas weel woolab Kristuse haawust rohkest, Ja Talle järje ette hoowab, Sealt hüüab alla heldeste: Oh ristikandjad kuulge healt: Pea kutsutaks' teid ilma pealt!

5. Müüd wõtke aga juua julgest', Ehk see küll wiha maitseb teil', Et jooge ööd ja päewad järgest' Ra wiimist tilka jooge weel! See on küll wiha kibe teal, Küll magusat saab taewas seal.

6. Oh weri, püha Talle weri! Küll magus oled hingele; See lõppemata armu meri Su haawust jookseb minule. See haiged hinged terweks teeb, Ja janutajaid jahutab.

Selsamal wiisil, nr. 141.

197. Oh millal saame Siionisse, Kus püha!
püha! lauldaske? Mill öndsa paradüisi sisse, Kus
walged riided kantakse? Peas kullast kroonid hüilga-
wad, Räes palmi oksad kõiguvad.

2. Küll nuttu-orgus siin weel käime Nüüd
filma-wee ja nutuga, Kus mõnda risti waewa
näeme Siin ihu muldse majaga. Raud naelad,
okkad, ohatad, Ja kibuwitsad terawad.

3. Oh armsad wennad, armsad sõbrad, Oh
kuulge wahimeeste healt! Oh armsad naised, neitsi-
kesed, Oh kuulge Peigmees hüüab sealt! See heal,
mis kõlab taewa all, See on see püha were Tall.

4. Ta hüüab armsast' heledaste, Ja kutsub
pruuti pulmase; Ta süda nutab haledaste, Et
heal ei kosta pruudile. Oh pruud! miks magad
raskeste? Weel hüüab üksford Jesuke.

5. Si paradüisis waewa pole, Si seal mu
liikmed wässiigi; Seal hülgab minu Peiu peale,
Ja mina hülgan isegi. Seal uue laulu laulan
ma Siis püha ingli seltsiga.

6. Seal seiswad pühad hingli hulgab Ja
ootwad maa peal reisijaid; Nad wõtwad wastu
kõiki waesid, Kes nuttes Jesust otsisid. Ingli
heal seal heliseb Nii, et kõik taewas kõliseb.

7. Kuld uulitsate peal siis käitwad Kõik pruudid were ehetes. Muu-pasunad ja kandleid hüüdwad, Inglise seltsis kõlades. Pühade hulk ja wanemad Kõik ühes kooris laulawad.

8. Kõõm täidab seal kõik Talle rahwast, Kes wõideldes were lipu all; Nad elu-puude wilus käitwad Ja nende karjane on Tall. Seal eluaasab ditsewad, Kuld kroonid pärlid hiilgawad.

9. Seal on siis kõik need talled karjas Ja armu wainul mängimas, Mis Jesus enesele korjas, Kui Kolgatal Ta kannatas. Seal sööwad wilja elupuust, Ja joowad elu-jõe suust.

10. Siis Talle järje ümber laulwad Inglise hulk ja kogudus; Nad wõidu-würsti lippu kandwad, Kus igawene õnnistus. Kõik laulwad püha! püha! seal See kõrge kuldse templi peal.

Wiihil: Oh armsad hinged armu taimed, nr. 455.

198. Küll waene Siion õhkab waewas Siin Babelis ja surma maal; Ta süda meel ja mõte taewas, Weel liha wangis patu all; Ta hüüab, õhkab, hädas kaebab: See koorm on raske, mis mind waewab!

2. Oh waene halwaks läinud Siion, Kes Sa nii maha-rõhutatud; Su reisiriided katkend hirmus,

Räed jalad katki kistud. Su tee on kitsas waewa-
line, Räed orud ees, järsk häfiline.

3. Dh waene Siion, ära leina Nii suure
raske mure sees, Pea jõuad surma orust wälja,
Jerusalem ju paistab ees; Waat' tempel särab
hülgab kenast' Siioni püha mäe peal armsast'.

4. Dh kuule, armas Siion, kuule, Dh kuule,
kuidas lauldakse; Dh ruttu kärmeste ja tule, Seal
kandlid meile antakse, Siis laulame ka meie rõdm-
sast', See püha templi fooris järgest'.

5. Siis Siion hõistab rõdmu pärast, Kui
nutu-aeg on lõppenud; Ta on siis peasend sõja
kärast, Ehk wereni on wõidelnud.

6. Ehk, Siion, ja küll sagedaste Siin kõrbe
tee peal nutta saad, Ja hüüad wäga haledaste,
Nii, et ka minu nutma a'ad; Dh Siion, wõta
kannatada: Pea igawest' saad rõdmustada!

Wiisil: Kes tahab tõest' armastada, nr. 138.

199. Kes ohakate hulkas kõnnin Ma nuttes
taewa linna pool; Dõd päewad liha taga sunnin,
See kõik mu hinge waimu hool: Dh millal peasen
waewa maalt, See raske risti koorma alt?

2. Kes Siionisje fisse läinud Siit häda-orust
nutu maalt, Need walgis riietes seal käitwad, Dn

peasend risti waewa alt. Siin kaitwad wiletsuse fees, Seal aga laulwad Talle ees.

3. Oh silma tera Jesu weres, Oh waata waimus Kolgatal! Kas elad sa ka Tema peres, On kallis sull' see püha Tall? Kas elad were armust ja, Wõi põlgad Teda alles ka?

4. Rõit Jesu armu talled kaitwad Ta järel' julgest' wõideldes, Ja Tema armu paled näewad, Ta armu maitswad südames. Neid Talle weri kimitab, Ta walu, rist, waew kosutab.

5. Kui mesilased lille õitest Mett magusat fiin koguwad, Nii ärkand hinged Jesu werest Ka hinge elu otswad; Nad leidwad Jesu haawadest Küll warju paika surma eest.

Kristuse riigi kaswamiseft.

Wiijil: Armas Jesus awita, nr. 169.

200. Mitmest maadest tulewad Paganad maailma äärtest, Sinu sõna kuulwad, Mis Sa neile jagad rohkest'; Anna neile seda rooga, Mis nad pole maitsend suuga.

2. Siis nad wõtwad rõõmsaste Sinu kallist sõna wastu, Kui Sa, Isand, heldeste Annad oma

Waimu kasu. Siis Su armu maitsta saatvad,
Ja Su lapsiks ikka jäävad.

3. Issand, Sinu järele Pagana maa rahvas
vootvad; Et saaks rahu hingele, Sest Su armu
peale lootvad. Issand, võta kõik maailma Oma
riiki, oma karja.

Wiisil: Oh armsad hinged armu taimed, nr. 445.

201. Kõik waimu põllud pakatanud, On kuitva
tuha sarnatsed, Ehk kallist seemet sai küll külw'tud
Põldude peale hooljaste. Umbrohi siisgi kasvab
väga, Mis kurat ööse külwand wälja.

2. Küll hinged hägades kõik nutvad, Kui
waatvad were põllu peal, Ja seda nähes rutust'
tõtwad Rüst hüüab were Peiu heal. See hüüab
üle ilma maade Ja kasvab kuitva põllu jälle.

3. Veel kuitvad liitva kõrbe kohad Ju haljen-
dama hakkavad, Ja kõik need waimus surnud kehad
Ka hüüdes ülesärkawad. Küll wiimaks põld, mis
pakatanud, On heaks wiljaandjaks saanud.

Wiimse päewa märgid.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha, nr. 147.

202. Pea kätte jõudvad wiimsed päewad, Ja
armu aeg saab lõppema; Ka näha on ju wiimsed

waewad, Sest kõik peab tdeks minema; Mis kirjas ette kuulunud, Saab täieste kõik täidetud.

2. Ju rahwas tõuseb rahwa wastu, Ja kuningriigid kõikuvad; Kõik maailm nõuab kangešt' kasu, Ja rahwad rahu rikkuvad. Kõik ilma pühkimid otsiwad, Ja õige tee pealt eksiwad.

3. Ju mitmes maades nälja häda Nüüd rahwast waewab armuta; Ka mitmel pool on kanged sõda, Mis tuhanded wõtn'd lõpeta. Kus nalg ja katt ja sõja surm, Seal lõppenud kõik heldus arm.

4. Suur ülekohtus wõimust wõtab, Ilm waratega täidetud, Ja pimeduse pilw kõik katab Siin, kus küll walgust näidetud. Küll kõigil teada taewa tee, Ei siiski nad sest hoolige.

5. Küll kurat oma nooli lasseb Nii tihti ristimeresse, Ja otsib omal' eluasel, Nüüd ristirahwa peresse; Ta katsub seda rikkuda, Mis Jesus wõtnud ehita.

6. Seepärast Jesus hüüab waljust', Ta heal käib üle ilmamaa: Et tulge, jooge elu-kaljust, Ma taewa rooga annan ka. See taewa mann ja elupuu On walmis — oh hing! söö ja joo.

7. Mu kõrwad seda kurjust kuulwad, Mis risti-maades tehakse; Mu silmad libedaste nutwad, Et minu armu põlg'takse; Mu libe walu, risti surm On mitme meelest tühi põrm!

Wiisil: Ma tänan Sind et oled mind, nr. 21.

203. Üks rahwas tõuseb rahwa peal', See
kuri sugu kašwab; Küll hüüab wahimeeste heal,
Mis üle ilma kostab.

2. Kui pikse mürin pilwe sees Seal hirmsal
wiisil raksub, siis Kristus ligi ukse ees, — Küll
pea maha astub.

3. Ta kutsub hüüab ligi siis Kõik rahwa
suguwõtsad; Kas hea wõdi kuri nende wiis, Kas
kuin'd ehk toored oksad.

4. Üks heal siis kõlab üle maa: Oh tulge,
tulge kokku! Oh tulge Peigmeest waatama, Waat'
pea käes on õhtu!

5. Ei saa küll enam ükski siis Seal pulma
kotta sisse; Kui ukse taga nutwad wiis, Siis
Peigmees wastab ise:

6. Ei mina iial tunne teid, Kust olete te'
tulnud? Kust tulete nii hilja nüüd, Kui ukseid
lukkud pandud?

7. Teil on üks jala kawal nõuu, Ei mina
teid ei tunne; Ei teie annud mulle auu, Ei kuts-
mist kuulnud enne.

8. Nüüd hilja, hilja on teil aeg, Nüüd seda
ise näete; Nüüd südames teil walu waew, Ja ar-
must wälja jääte!

9. Nüüd teie osa waewa sees; Mis kahju küll on näha, Nüüd lahkudes teil filmad wees, Ja tunnete ju häda.

Wiihil: Kes tahab tdest' armastada, nr. 138.

204. Waat' juba koidu-täht on tõusnud, Ja koidu piire paistab ka; Nii mitmed märgid kätte jõudnud, Mis tunnistawad meri maa. Waat' meri juba kohiseb, Ja mets ju pakatama läab.

2. See were karwa patu pilwe, mis punab üle ilma maa, Ja hele wiimse päewa walge, Mis pimeduse wõidab ka, Oh! patu wõimus suureks läab, Wõit siiski digusele jääb.

3. Küll hoigab hägab rahwa fugu Siin ilmas patu waewa all; Siis õnnetu on nende lugu, Kel wõeras on see õhturi-Tall. Kes põlgab waga elu siin, Sel ees on tibe põrgu piin.

4. Nii kaua, kui weel patt ja kurjus Siin wõtab wõimust ilma peal, Ja seni kestab patu orjus, Kui Peigmees pilwes tuleb teal. Kui tuleb kohut mõistma siis, Siis libedaste nuttwad wiis.

5. Need wiis on kõi need hooletumad, Kes laisad leiged ilma sees, Kõik pattus furnud õnnetumad, Seal kiskendawad kohtu ees. Kui taewas raskub, põleb maa, Siis kurjad hüüdwad waluga:

6. „Meid mäed ja kaljud katke kinni See püha Talle wiha eest; Nüüd kustunud on meie nimi See Talle elufirja feest. Si elawate maale saa, Waid tules peame, põlema;“ —

Selfamal wiisil, nr. 138.

205. Kui waimus tõstan filmad üles Ja waatan taewa pilwe peal'; Üks ime märk seal taewa külges Ja wali pasun hüüab seal; See kõlab üle ilmamaa Nii et kõik seda kuulwad ka.

2. Jehowa wiha tuli põleb Siis wäga suure auuga, Maa taewas kõik Ta ees stis sulab, Päew kustub oma walgega. Kuu paistab were karwa seal, Ja tähed langwad põrmu peal.

3. Üks ingel seisab taewa külges, Suur raske weskki kivi kae. Ja taewas paistab tule pilwes, Inglitel wiha kausid kae. Siis lõpeb kõik see kuri ilm, Mis patust pime, tuim ja külm.

4. Siis taewas taganeb kõik ära Kui paber kofku keeratud; Siis kaub ilm ja rikkus wara, Saab tules ärapõletud. Kui kõrs ja kulu lõpeb siis kõik ära tuule leegi sees.

5. Siis nuttes leinawad kõik taga; Kus on see uhke ilm nüüd jään? Siis wiha tuli põleb

wäga, Kõik kurjad põrgu hauda läind. Siis uhke Babel otsa saab, Ja wale prohwet põrgu läab.

6. Siis ahastuses wõtkwad hüüdwad: „Mäe kingud katke kinni meid, Et Talle wiha eest end hoida!“ Ei ükski wõi seal kaitsta end. Küll wiha tuli põleb siis, Ja lõpeb kõik see ilma wiis.

7. Oh seda õnnetumat lugu, Oh seda hirmu ahastust, Mis tunneb kõik see kuri sugu, Kes põlgand Jesu armastust. Küll suur siis nende kahju on, Kui wagabel on rõõm ja õnn!

Wiisil: Müüid risti rahwas laulage, nr. 208.

206. Oh waatke üles taewa pool' Kõik risti-rahwa sugu, Kuis paistab taewa pilwe peal See õnnistuse sugu: Seal walmistakse hoolega — Sest inglid, taewa wägi ka Kõik auu-päewa wõtkwad.

2. Kõik inglid püüdwad kummardees See auu sisse waata, Ja pühas ehtes auu sees Kõik wõtkwad sisse saata, Kus uued majad walmistud Ja kallist kivist ehitud, Mis hülg'wad igaweste.

3. Ei ole seal siis enam muud, Kui püha! püha! laulud; Dinn selgest kullast ehitud, Ei ole lukku pandud. Siin libuwitjad kaswatwad, Seal kuld ja hõbe hülgawad, Oh seda rõõmu-püha!

4. Kui ussikene ilma sees, Râin suures wae-
was, hädas; Seal aga laulan Talle ees, Siis
kuldjes taewa kijas. Dh seda püha laulu siis,
Mis laulame kõik Talle ees, Seal elu-puude wilus.

5. Dh kuulge waesed wõitlejad, Dh wõidelge
kõik truuißt; Ehk tuleks tuhat kuradit ka surma
põrgu riigist; Kui nende nooled ihutud, Mis
hirmsast wihasst kihutud, Küll pühade hulk wõidab.

6. Ehk küll siin ilmas halwad need, Kes
elu-tee peal käiwad; Seal paradiisis elu-weed
Neil hinge jahutawad. Seal paradiisi puude all
Neid kosutab ja toidab Tall, Kes Teda armastawad.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja, nr. 300.

207. Tuhat korda kergem elu usklikkudel elada;
Ei nad tunne waewa walu, Ei end lase segada;
Ehk küll maailm neid siin wihtab, Sõimab wan-
nub, taga kiusab, Ehk küll tihti nutawad, Siisgi
rõõmsast' laulawad.

2. Dh mu armsad usu wennad, Wõidelge
siin julgeste! Ehk küll palju kannatate, Kes siin
elab Jeesusele. Noored nõdrad taewa taimed,
Kes siin ilmas waewa näinud, Rõige häda waewa
sees Dn neil Jeesus südames.

Wiisil: Dh armsad hinged armu taimed, nr. 445.

208. Küll risti lipud lehtwitawad Neil', kes
on truuid wõitlejad; Küll need ka waenlast maha

lööwad, Kes Talle järel kõndiwad. Need wõitwad Talle weres ära Kõik pörgu wõimust patu kära.

2. Oh et kõik tuleks Talle järel', Ra war-
gab, hoorad, joodikud; Weel jõud ja wägi on
Ta werel, Kes peastab pattu kõidikud. Üks tilk
sest kallist Talle werest, See aitab wälja patu
merest.

3. Kui tuleks aga kõik need waesed Ja kum-
mardaks end põrmuni, Ja kõik need hukka läi-
nud hinged, Kes langend juba pörguni. Need
wõiwad lahti saada tõest' Kuradi patu, surma
käest.

4. Need kõik, kes risti lippu kandwad, Kes
truuiste siin wõidelnud, Nüüd lauldes Tallel'
tänu andwad, Et patu wangist peasenud. Nad
enne olid suures hädas, Kui kurat pörgu poole
wedas.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

209. Nüüd pruut ja Siion lauldes ootab:
Wist tuled nobedaste Sa; Ta juba wiimist aega
waatab. — Puud juba pakatawad ka. Pea hal-
jendab see õnnistus, Mis püha on ja ilus uus.

2. Siin Siion laulab waewa põlwes Ja
ootab oma kuningast; Ta käib siin nutu-orgus
palwes, Saab kiusatud ka saadanast; Oh tule
Jesús, tule, tule Ja meile ärapeastjaks ole!

Wiijil: Kes Jumalat nii lasseb teha, nr. 143.

210. Oh Jesus! kuule, kuidas õhkab Su pruut ja Siion ilma peal; Oh eks Sa näe, kui ära kohkub Su laste kari siin ja seal! Su laste hale nutu heal See kõlab kõige ilma peal.

2. Ja jüiski Siion weelgi tunneb Siin rõõmu suure nutu sees; Sest wiimaks nutu külwist tuleb Suur rõõmu lõikus Talle ees; Kes nuttes siin nüüd külwatwad, need taewas rõõmsast' lõikawad.

3. Oh eks Sa näe kuidas Siion tõstab Siin rõõmsast' silmad taewa pool'; Ehk teed küll' filma weega kastab, Weel kindlam on ta hinge hool. Ta silmad tilguwad küll wees, Ja jüiski rõõm on nutu sees.

4. Rõik patt ja kurjus nutma paneb Su lapsi laia ilma peal; Siin nende süda walu tunneb, Et were palk läab hukka seal; Küll kahju tundes näewad siin, Et kadund lastel ees on piin.

5. Siis aga jälle rõõmu tundwad, Kui waatwad usklikkude peal', Ja ohwri-tallel tänu andwad, Kes lunastas neid Kolgatal; Siis nutt ja rõõm on mõlemad Siin nende hingel' magusad.

6. Neid ajab häda ühtepuhku Siin Jesu ette palwele; Sest tämulik see püha sugu Kes pühitse-

tud Jesule. Nad tänades ja paludes Siin käi-
wad Jesu jälgedes.

Tänu-palwe laul.

Wiisil: Dh Jesus Kristus tule Sa, nr. 237.

211. Mis tahad, hinge sõber, Sa Et Sulle
peab antama? Mis on mul waesel patusel, Mis
kõlbab püha Jumalal?

2. Dh Jesus! mina tunnen Sind, Ei Sina
taha muud kui mind; Ehk ma küll pattus rojane
Ja kõikipidi wigane.

3. Dh rääkimata palaw arm, Et Sa mind,
kes ma muld ja põrm, Nii wäga wdtab armasta,
Et ei wd'i ära arwata.

4. Dh kallis Jesus! aita Sa, Mind ikka
tunda, tunnista, Et Sa mind ikka armastad, Ja
omaks lapsel's nimetad.

5. Kui tunnistan siin Sinu tööd, Mis oled
teinud ja weel teed; Su töö ja sõna tõsine, Ja
Waim on elaw tuline.

6. Kus Sina oma Waimuga Teed tööd, seal
rahwas ärkab ta; Need hinged kõik on elawad,
Kes südamed Sull' annawad.

7. Need hinged pattus magawad, Kes kahte
härrat teeniwad, Ei Jumal ela selle sees, Kel
tühjad himud südames.

8. Sest Jumal südand puhastab, Ka pühitseb ja ehitab, Teeb templiks püha Waimule Ja pruudiks armsa Tallele.

9. Kel Jesus armas südames, See kuum ja keew on armu sees, Ei see siin maga elu-teel, Ei tuku iial armu tööl.

Tänu ja palwe laul, kui 25 aastat abielus elanud.

Wiisil: Jesus peastnud oled Sina, nr. 299.

212. Oh mu Jesus, kallis Jesus! Sinu ette tulen nüüd; Mul suur puudus hinge waesus, Anna andeks minu süüd. Ma üks kõlwatu ja rumal, Süisgi armastad mind Jumal; Mind, oh Jumal, aitfid Sa kakskümmend wiis aastat ka.

2. Oh mu Jesus, kallis Jesus! Sinu ette tulen nüüd; Elu-rõõmud, patu kurbtus, Raine, lapsed ja muud hüüd Sõbrad, sugulased, tuttwad, Waimus sündind lapsed nutwad, Kõik mis hinge põhja sees, Kõik on teada Sinu ees.

3. Oh mu Jesus, kallis Jesus! Sa mu hinge elu-roog; Sinu rist ja were wõimus Ja Su fibuwitsa kroon On mu elu ankur olnud, Kõiges waewas abiks tulnud, Üle risti mere wiind Kakskümmend wiis aastat mind.

4. Sina oled ligi olnud, Igal päeval, igal ööl; Sinu inglid kirjutanud Ülesse kõik minu tööd; Mis ma mõteln'd, mis ma teinud, Du kõik Sinu filmad näinud; Küüd ma seisan Sinu ees, Ja mu süda nutab sees.

5. Miks ma nutan, miks ma leinan? Miks mu filmad seiswad wees? Miks ma nõnda mures seisan, Miks mu süda walu sees? Sa mu wend, mu õde, sõber, ütled mull': Miks oled nõder? Minu wõlg on suureks läind, Mis ma taewa wastu teind.

6. Sumal on nii armsast' aitnud Rakskümmend wiis aastad meid; Abielu õnnistanud, Söötnud, jootnud, katnud meid; Ja weel hinge äratanud, Patu unest üles hüüdnud, Pannud käima elu-teel, Ja ma siiski efsin weel.

7. Selle pärast mina leinan, Süda kurb ja filmad wees, Et ma Looja wastu efsind Iga päewa tunni sees, Et ma Jesust kurwastanud Ja ka uuest' risti löönud. Jesus on mind armastand — Mina siiski pattu teind.

Haiguse ajal.

Wiisil: Su hing, oh Jesus, tehtu mind, nr. 37.

213. Ma olen haige häda sees, Surm seisab juba sängi ees Ja ootab millal käsku saab, Mill' ihu elu lõpetab.

2. Ta teeb mu kallal juba tööd, Mind wae-
wab läbi päewad ööd: Und wõtab ära filmadest
Ja rahu kõigist liikmetest.

3. Mind ajab walus hägama, Mu aseme
teeb kõwaks ka, Ei maitse enam ükski toit, Pea
juba surma käes on wõit.

4. Siin praegu juba pakub ta Mu kätte oma
karika, Kus wiha, surma rohi sees, — Nii wali,
katwal surma mees.

5. Pea walutab, waew südames, Ka weri
muudab soonte sees, Siin praegu palaw läm-
mat, Pea külma wärin raputab.

6. Mu terwis jättis maha mind, Ma kui-
wand nii kui puu ja pind; Kõik liha lõpeb luude
pealt, Waew häda tuleb siit ja sealt.

7. Nii õnnetu nüüd olen ma, Ei jaks enam
paluda, Et olen raskest' haige siin Sest on mul
isegi suur piin.

8. Kõik aastad, pääwad, minutid Need too-
wad ette kõik mu süüd, Mis ammu olen unu-
sand, Nad kõik on hoolkast' kirja pann'd.

9. Ei seda enne mõistnud ma, Kui mängi-
sin weel patuga; Ma mõtlesin: kes seda näeb,
Kus tehtud, sinna kõik ta jääb.

10. Oh see on ime saladus See nägemata
kirjutus: See on üks tark ja wägew mees, Kel
kõik nii selge filma ees.

11. Ei ole ühte pattu ka, Mis Tema ees on teadmata, Mis ükski film ei ole näind, On Tema ometi seal käind.

12. Kõik wiha waen ja uhke meel, Ja tühi kõne, libe keel, Kui ka weel süda tuim on sees, Maailma asjad hulgal' ees.

13. Kui inimene mõtleb ka: Ma võin kõik hästi pruukida, Sest Jumal on ju helde weel Ja halastab ka minu peal.

14. Kõik rahvas üle ilmamaa Nüüd võttvad nõnda mõelda, Ja siisgi suurem jagu neist Lääb põrgu hauda igatvest'.

Wiijil: Nüüd jurnu teha matame, nr. 37.

214. Ma leinan nutan filma wees, Mu armastus on haige maas, Ma waltwan teda waluga Ja ootan surma nutuga.

2. Küll võiks ta weel siin elada Ja minu südand rõmusta, Ei siisgi teda keela ma Siit Jesu juure minema.

3. Tal parem põli ootab ees Seal püha paradiisi sees, Kus kõik need puhtad neitsid on, Kel on nii lõppemata õnn.

4. Siin sagedaste filmad wees Ja luud ja liikmed walu sees, Siin on küll waelwa kannata, Seal toidetakse mannaga.

5. Siin liha lõpeb luude pealt, Seal kuuleb ingli laulu healt; Siin on veel häda walu sees, Seal aga laulab Talle ees.

6. Oh armsad kallid wennad, õed, Ma lõpetan nüüd nutu teed, Ja Siionisse lähen ma, Kus õnnistust saan maitseada.

7. Seal elu palmipuude all Ja igawese rahu maal Seal laulawad kõik Jumalal' Ja püha, püha, püha Tall!

8. Kui jään see peale mõtlema, Siis rõõmsast nuttes ütlen ma: Mu päewa töö on lõppenud Ja woodi walmis ehitud.

9. Mu kõrbe=tee on käidud nüüd, Ja nutu seeme külwatud, Ma waatan nüüd veel teie peal' — Küll pea wait jääb minu heal.

10. Veel waatan kuiwand käte peal, Neid panen risti rinna peal; Wait jäewad minu suu ja keel Ja kaub kuulmine ja meel.

11. Nüüd Jumalaga jätan ma, Ja hakkan maa pealt minema; Sealt tuleb ingel lauluga Mu hinge ära kutsuma.

12. Ma näen ju kaugelt seda maad Kus inglid kandlid mängiwad; Sealt paistab paradiisi päe. Mis igawest' ei looja lä'e.

13. Kuld=ehtes särab Peigmees seal Ja waatab minu waese peal'; Ta hüüab: Ingel, mine too, Mu pruuti tõbe woodist ju.

14. Ma näen nüüd ingel tuleb sealt, Wiib mind siit mulla põrmu pealt, Mu hinge wõtab ehita Seal Talle were kuuega.

15. Mu teha saatke rahuga Siit mulla põrmu puhkama; Nüüd wõtke wiimist korda weel Mu teha kanda käte peal.

16. Kui mulda pandakse siis weel Mu filme kohta kirstu peal, Siis põrmu läheb jälle põrm, Ja mulda katab finni muld.

17. Mu sõbrad, sugulased ka, Nüüd teie jääte leinama, Siin Jumal saatku ise teid Siin maa peal õiget elu teed.

18. Nüüd Jumalaga jätan teid, Mu armsad kallid wennad õed, Mu sugulased, tuttawad, Kes libedaste nutawad.

19. Ei enam minu nõdrad käed Sa iial teha teile head; Ei enam teie hulkaš saa Ma laulma, palwet tegema.

20. Mu kallid usu-wennad õed, Oh paluge nüüd päetwad õõd, Oh kallid lapsed, wanemad, Oh kallid emad hallid pead!

21. Oh noored neitsid, kuulge ka: Pea teie lähte hingama, Kui puhub surma tuule-hoog, Siis noore põlwe elu kaub.

22. Oh kuulge! kuulge! hüüan ma, Surm saab kõik ära-kerjama, Siis olgu noor wõi wana ta, Wõi rikas, waene kerjaja.

23. Ei keegi kauaks siia jää, Võib täna olla viimne päe; Waat' surm ju annab sulle suud, — Mis himustad ja enam muud?!

24. Kõik auu ja ilu aga kaub, Ja alla mulla põrmu waub, Kõik noore põlwe ilu siis On surmas kui üks närtsind dis.

25. Kes Jესusega sureb siin, Ei seda waewa põrgu piin, See hing läab taewa rõõmusse Ja püha ingli seltsisse.

Neekruti laulud wanemate juurest lahkudes. — (Jsa maanitus).

Wiisil: Su hing oh Jesus tehtu mind, nr. 37.

215. Mu poeg, et mine rahuga Müüd Keisri-Härrat teenima; Ja ela sõnakuulmises Kõik töö ja tegemise sees.

2. Kui sul on raske, õhka sa; Ja palu: Jumal halasta! Kõik tee ja hakka Demaga, Küll aitab Ta sind armuga.

3. Mu poeg, oh ära unusta, Et Jumal wägew kaitseja, Kas lahingis, wõdi tules, wees, Sa Jესu armu rüpe sees.

4. Mu poeg, oh ära kurwasta, Ja ära wõta mõtelda, Et Jumal sinust maha jääb', Kui ka su ihu waewa näeb.

5. Mul on küll lahju saata sind, Et juba rõõmustasid mind, Kõik oma töö ja waewaga Mu elu fergitasid sa.

6. Need kõik on mehed pojad ka, Kes peavad wälja minema, Kõik isamaa eest sõdima Ja waenlastega wõitlema.

7. Kui wõeras muld sind katab seal Ehk mere laened hauaks teal, Ei ole sul siis kahju sest, Kui palud usus Jesukest.

8. Oh mõtle ka seal wõeral maal Ja ela usus Jumalal'; Sa palu Teda filma wees, Siis on sul rõõm ja rahu käes.

9. Kui kurjad kiusawad sind seal, Siis tõsta filmad risti peal', Ja waata, kuidas Kolgatal Seal sureb su eest ohwri-Tall.

10. Mu laps, nüüd mine teele sa, Su armsa Jesu nimega; Oh õnnistagu Jumal sind, Kui lahkudes nüüd jätad mind.

Wiisil: „Mu järel“ hälliab Jesute, nr. 121.

216. Oh tule, saada Jesuke Mind isamajast wälja; Mind aita, kes ma nõdruke, Kõik seda koormat kanda, Mis pained peale wõeral maal, Mis walmistand Sa ise teal.

2. See tee on kõik mull' teadmata, Kus peale täna astun, Ja teenistus on tundmata, Mis juba käega kaisun, Seepärast, Jesus, palun Sind, Oh tule aita ise mind!

3. Su pühad emalikud käed, Need wõtku mind nüüd sülle; Ja nõdrust kõik mis minust näed, Oh anna andeks mulle; Ma olen ka ju inime Ja nõndra lapse sarnane.

4. Ma täna õhtu olen weel Siin teie arm-

fas majas; Mul lahkuda on hale meel, Mul isa ema armas. Oh Sumal, tule saada mind, Et ma ei jäta maha Sind!

5. Ma olen teie warju all Siin mõnda aastat olnud, Mu koht nüüd kaugel wõeral maal, Tee-reis on kätte tulnud. Mind oodetakse juba seal, Mu armsad andke kätt see peal'.

6. Nüüd Sumalaga jätan ma, Mu armsad kallid sõbrad, Mu isa, ema, teiega Rätt andes ärdast' nutan. Oh helisegu teie heal Mu kõrwu ka weel wõeral maal!

Wiisil: Sumal maa ja taewa Looja, nr. 174.

217. Nüüd on aeg ju jõudnud kätte, Nüüd ma hakkam reisima, Nüüd ma wõtan seda ette, Mis mul waesel teadmata, Nüüd pean teiest lahkuma, Armas isa, ema ka.

2. Armas isa, ema teie Saatke mind nüüd minema; Teadmata, kas enam meie Saame koos siin elama; Nüüd ma lähen rõõmuga Reisri-Härrat teenima.

3. Sa mind oled kaswatanud, Armas ema hoolega: Wee ja tule eest mind hoidnud, Spetanud armuga. Rätkis kiigutanud mind, Toidust andis mull' ju rind.

4. Rakskümmend üks aastad olen Teie armus kaswatud; Silma weega ära lähen, Armsad, kes nüüd kurbastud. Tänan teid see armu eest, Mis ma saanud teie käest.

5. Nüüd ma astun majast wälja, Waatke

wiimist korda mind; Sõja mundri panen selga,
Juba pasun kutsub mind. Seal need mängid
hüüawad, Rahu-käjud nutawad.

6. Ei nüüd enam ole aega, Juba reisi-kepp
mul käes; Teie kurbtus teeb mull' waewa, Nüüd
weel seisjan teie ees. Nüüd ma lähen, lahkume,
Jumalaga jätame.

7. Jumalaga isa, ema, Jumalaga wennad
õed; Jumalaga suguwõsa, Jumalaga omaksed!
Wiimist korda annan kätt, Pühkige nüüd filma wett.

8. Nüüd weel laulan lõppe laulu, Palun
armas Jumal Sind. Glage kõik palwes kodu,
Küll siis Jumal aitab mind. Kandke palwe käte
peal Mind, kui olen wõeral maal.

9. Jumalaga sind ma jätan, Meie armast
kirik ka, Kurwastuse pärast nutan, Õed ja ojad,
mets ja maa, Kõik need rõõmustasid mind, Nüüd
jään ma kui üksik lind.

10. Seal on ees kõik uued asjad, Uued kom-
bed, elu ka; Mitmed asjad on küll rasked, Su
peal', Issand, loodan ma. Ole, Issand, minuga,
Ja mu omaksetega.

Surma ja matmise laulud.

Wiisil: Su hing õh Jeesus tehtu mind, nr. 37.

218. Mul himu minna ilma seest, Ma olen
juba tüdind seest, Mul taewas parem põli seal,
Kus kõlab ingli laulu heal.

2. Seal kohisebedes kõlab siis See püha elu laulu wiis, Kuld linna uulitsate peal, Tall ja ja Ta pruut meid ootab seal.

3. Oh saatke mind nüüd minema, Ma lähen taewa elama; Mind õed ja vennad võtavad ees Seal püha paradiisi sees.

4. Seal hinged seistvad Talle ees Kõik pik-kais walgeis riietes; Seal täieline elu õnn, Ja hülgab särab võidu kroon.

5. Seal waimus taewa linna näen, Oh millal sinna sisse saan? Seal inglid kandleid mängivad, Ja õndsate hulk laulavad.

6. Seal on see uus Jerusaleem, Mei' kallid hinge Peiu linn; Ei argipäewa pole seal Siioni püha mäe peal.

7. Seal mängid hüüdwad alati, Ei ükski seal ei magagi; Kui ilus on see laulu wiis, Mis igaweste lauldaks' siis.

8. Oh rõõmu, mis seal otsata Ja ilma äralõpmata, Kes Talle weres lepitud, Ja kelle süüd on kustunud.

9. Oh millal sinna jõuan ma? Mill' ihu walu kustub ka? Ma unustasin seda kõik, Et maa peal kõik on ajalik.

10. Ma siisgi liha võidan ka See kalli Talle werrega; Ta tõest' on surnud minu eest, Mind peastnud surmast põrgu wäest.

11. Ma tänu annan Jumalal', Et sündind kallid õhri Tall, Kõik inglid rõõmustawad seal, Et Kristus sündind ilma peal'.

12. Kõik meie võlga kandis Ta, Kui Kõl-
gatal' läks surema; Ta Isaga meid lepitab Ja
meie võlga kustutas.

13. Nüüd lahti paradüüsi tee On jälle teh-
tud kõigile, Ei keela Keerub inimest Nüüd enam
sisse minemast.

Viisil: Kes Jumalad nii lajeb teha, nr. 147.

219. Seal hingad ja nüüd Jesu süles, Mis
puudub sull' Ta tiiva all? Sa ujud nüüd seal
armu meres, Seal laulvad inglid Jumalal'.
Nüüd oled selle rõõmu sees, Mis maa peal nõud-
sid filma wees.

2. Nüüd on sul lõpend ilma kära, Nüüd
maitsevad kallist rahu ja; Sind kutsus sinu Peig-
mees ära, Seal saad nüüd manna maitseada.
Seal õndsad hulgad ühes koos Kõik laulvad Talle
järje ees.

3. Seal magust rahu igaweste Sa maitsevad
taewa Siionis; Seal elu manna taewa kaste,
Ja õnnis kallid elu siis; Seal elu-palmipuude
all Kõik laulwad: „Püha on see Tall!“

Viisil: Oh wõitlejad et käige peale, nr. 138.

220. Mu kallid, südamed ja sõbrad, Mu
armsad lapsed, vennad, õed! Nüüd lahkudes on
kõik siin kurtwad, Üks soowib teisel head ööd.
Oh olgu rahu sinuga! Nüüd Jumalaga jätan ma.

2. Oh armastuse kallist aega, Mis maitseada
nüüd saime siin; Küll pea näeme seda päewa,

Rus jookseb elu-puude wiin; Kui kodumaale jõuame, Siis uut ja wana maitseme.

3. Nüüd on mul selgas reisi riie, Ja kapi wotan kätte ka; Oh tulge ka nüüd seltsi teie, Siit uude linna minema. Ei seal me' lahku iialge, Waid ikka seltsis oleme.

Wiisil: Nüüd furnu teha matame, nr. 37.

221. Nüüd on see aeg et lahkume, Ja Sumalaga jätame, Üks teisele kätt anname, Ja surma pües kanname.

2. Pea wiimne tunnikene ka Saab meie kätte tulema, Kui tuleb surma tuule-hoog, Siis elu nii kui udu kaub.

3. Siit majast wälja astume, Ja kodu poole tõttame, Et on küll hale lahkuda, Küll Sumal jääb weel meiega.

4. Mu armsad lapsed, wennad ded, Oh lähme Siionisse nüüd; Seal lahti wäraw seisab ees, Ja wärawas on wahimees.

5. Seal oodetakse reisijaid, Kes ilmas ärapõlg'tud said; Kes siin teed käinud nutuga, Seal rõdmustawad lõpmata.

Wiisil: Mu elu Kristus ise, nr. 9.

222. Nüüd jääge Sumalaga, Mu armsad wennad ded! Teil püha inglitega Ma soowin head teed.

2. Nüüd jääge Sumalaga, Kõik wanad halid pead, Önn fell' kell' meel on waga, Siis rahu paika saad.

3. Müüd jääge Jumalaga Kõik võitlejate hulk! Oh käige Jeesusega, Siis saate taewa kõik.

4. Mu armsad lapsukesed, Müüd ära lahkun ma, Ei siin saa minu filmad Teid enam nägema!

5. Müüd nutu orgu jätan, Siit ära lähen ma; Weel reisi-laulu laulan, Pea tee saab lõppema.

6. Waat' juba kaugelt näeme, Sealst paistab paradiis; Küll pea sinna saame, Kus õnnis elu siis.

7. Siis reisi-tee ja elu Dn ära lõppenud, Ja kallid taewa ilu Dn peale hakanud.

Wiisil: Mu elu Kristus ise, nr. 9.

223. Su rahu-kamber ootab Müüd valmis ehitud, Ja meie filmad waatwad Siin nutust kastetud.

2. Müüd kaud meie filmast Su lahke pallega, Sa oled läinud ilmast, Hing lahkus waluga.

3. Müüd julle walmistatud Dn kena woodike, Weel kenam paik saab antud Sull' taewas hingele.

4. Su usu laewukene Dn jõudnud kaldasse, Kus püha Peiukene Sind ootab lahkeste.

5. Su ihu langeb hauda Siin mulla põrmusse; Hing kantaks' pulma lauda Inglise rõõmusse.

6. Siin oled waewa näinud Küll ihu hingega; Müüd oled taewa läinud, Saad armu maitseada.

7. Siin olid hädas waewas Ja risti koorma all; Müüd aga laulad taewas: Oh püha, püha Tall!

8. Siin filma weega kastsid Su leiwa palukest; Seal taewa manna maitsead, Peas kannad kroonikest.

9. Siin nutu orgus käisid Sa waewa teede peal; Siit paradiisi läksid, Su pale hiilgab seal.

Wiisil: Armas Jeesus awita, nr. 169.

224. Kui need kellad hüüawad, Kutsuwad kõik kodu poole, Ja need healed kõlawad: Kandke kõiki-pidi hoole! Surma wikat kõiki niidab, Ra kes laisk ja aega wiidab.

2. Seal see wäli ootab teid, Haua künkad kandwad rista; Sinna külwatakse neid, Keda elust wälja kisti. Sinna külwatakse maha, Olgu hõel ehk olgu waga.

3. Sinna poole ruttawad, Olgu noor ehk olgu wana; Surma riided ootawad, Ei ta iial aega anna. Kus ta kord ju ligi tuleb, Seal ta kõwa süda sulab.

4. Keisi-kepp on juba kää, Astun juba surma teele, Waatke, alla weereb päe, Juba surm teeb kangeks keele. Surma küünal põleb juba, Surm ju pühib praegu tuba.

5. Surm see mõedab karmeste, Juba laudu lõigatakse Ühtepuhku järgeste Surmu riidet kãristakse; Kuule, lauldaks' surma laulu, Saadetakse surnud hauda.

6. Siin need sõbrad nutawad, Oma armsat ära saatwad, Wiimist korda wõtawad, Käte peal weel Teda kandwad. Mulla saatwad kallid sõbrad, Wanemad ja lapsed nutwad.

7. Jumalaga! mine nüüd Roju armsa Jeesu juure; Jumalaga jätad meid, Eks me' kõik ju ära sure? Reha, maga haua wilus, Hing, oh hinga Jeesu süles!

8. Küll sind hüüab Jeesu heal Ükskord jälle

mulla põrmust, Kui Ta ilmub pilve peal, Mis
kui wälk seal tõuseb kärmest. Siis kõik hauad
lahsti lähwad Kui need pasunad seal hüüdwad.

9. Kui see wali wägew heal Mind mu
hauast wälja hüüab, Siis ka sina kuuled seal,
Kui kõik äratatud saawad. Wägewaste inglid
hüüdwad, Nii et ilma otsad kuulwad.

10. Oh see päew, mis paistab siis, Põleb
nagu tule ahi; Eks see ole siis kõik käes, Mis nii
pilgati ja naerdi. Walwajad siis õndsaks saa-
wad, Magajad kõik hukka lähwad.

Wiisil: Nüüd surm leha matame, nr. 37.

225. Oh maga haudas rahuga, Ja hinga ilma
mureta, Kuni sind Jesus äratab, Su mullast ihu
seletab.

2. Sind Jumal mulla tükist lõi Ja sinu ilma
elust' tõi; Nüüd pärib sind seesama muld, Mis
algusest sa olid oln'd.

3. Kõik surelikud oleme, Ja jälle põrmu lan-
geme; Ei ükski surma tundi tea, Sest walwage,
ta tuleb pea.

4. Sind oleme siin armastand, Su surm on
meid kõik' kurwastand; Ei mõteln'd keegi, et nii
pea, Sa meitest pidid lahkuma.

5. Sest mis see Õnnistegija Teind sulle, see
on kõigil' hea; Ta hoiab hana põhja sees Sind
ja meid oma walguses.

6. Seepärast hinga rahuga, Sind Jesus wd-

tab ärata Sel kohtu päewal auuga, Ja wiib meid taewa elama.

7. Seks aita meid, oh Jesuke, Su päralt meie oleme, Meid lase õndsast' lahkuda, Et taewas saame nägema.

Trööstimise laul wanematele, kelle laps surnud.

Wiisil: Mu elu Kristus ise, nr. 9.

226. Kui filmapihgud läh'wad, Nii läheb inime; Kui roosid aedas õits'wad, Mis tuulest aetakse.

2. Üks õhk, siis on ta kadund, Ei aset tuntagi; Ehk mõni maa peal eland, Küll kaua; sureb ka.

3. Mis teie palusite Siin kurja ilma peal, Müüd seda hauda wiite, Hing siisgi elab seal.

4. Mis noorelt ära wõetak' See armas Jumalal', Ehk kurbtuses küll maetak', Ta siisgi rõõmus seal.

5. Siis tõsta taewa poole Su südand, inime! Kõik anna Issa hoole, Su heaks sündis see.

6. Eks wõi sa rahul olla, Kui hüüab Jesu'e! Las' lapsed mulle tulla, Neid ärge keelake!

7. Ta teretab neid lahkest, Kes noorelt surewad, Ja õnnistab neid rohkest, Kes Teda tänawad.

8. Siis wõtkem rahul olla, Ehk süda kurb küll sees; Kõik wõidib meil õnneks tulla, Kui usk on südames.

9. Nüüd omad lapsed andke Ta kätte rõd-
muga, Ja ikka meeles kandke: Kes ann'd, wõib
wõtta ka.

Wiisil: Su hing, oh Jesus, tehtu mind, nr. 37.

227. Su silmarätik on su eht', Su saatijaks
su wõidutäht; Siis mine julgest surma teed, Kuni
sa Jesust taewas näed.

2. Oh kellad! hüüdke kauniste, Sest lõppend
on mu päewa töö; Seal ootab mind ju püha
hulk, Seal on ka minu kroon ja pall.

3. Siis pangem mulda, mis on muld, Küll
pea ditseb Jesu põld Sel wiimsel päewal auuga,
Kus mina saan ka tõusema.

4. Mis teile kurwastuseks on, See on nüüd
minu rõõm ja õnn; Teil ilmas on weel kurwas-
tust, Mul taewas selget õnnistust.

5. Oh jätkem nutu pisarad Ja tänagem kõik
Jumalat, Kes mind on peastnud waewa seest,
Nüüd laulab mu hing igatwest.

Wiisil: Kes Jumalat nii lajeb teha, nr. 143.

228. Mu haud on siin, siin on mu woodi,
Mis minu keha katma peab; Kus mitu tuhat
firstu oodi, Kes surid, kuida? Jumal teab! Kui
pisut mõtleb inime, Et surm wõid tulla häkiste.

2. „Mu haud on siin!“ Nii ütleb rahwas,
Ja suuremat ei mõtlegi, Kui aga, et nad siin
maailmas Kõik head nõudwad ihule. Ei ükski
mõtles selle peal': Kes peastab hinge kohtus seal?

Wiisil: Jumal maa ja taewa looja, nr. 147.

229. Oh hing! mine rahu kambri, Mis sull' walmistatud nüüd; Pane põlema nüüd lambi, Et saad kätte taewa hüüd; Kas on rohkest' eli ka, Mis nüüd kaasa wõtad sa?

2. Mine hing nüüd selle juure, Kes siin sõbraks oli sull'; Oli see su ülem mure, Üksnes elada siin Tal'? Keha on sul kirstus siin — Hingel juba rõõm ehk piin!

3. Küll me' soowiks seda sulle, Et sa laulaks Tallele! Küll siin meie meel on hale Saata sind nüüd hauale. Ilma elust lahkusid, Lähed waike hauda siit.

4. Kõik on sinust maha jäänud, Kes siin armastasid sind, Sinu hing on koju läinud, Kus sind ootas Jesu rind. Seal nüüd armu maitset sa Armu saanud lastega.

Wiisil: Ma waene muld, kes pattu teinud, nr. 136.

230. Oh minge mulda, minu liikmed, Oh minge hauda hingama! Küll hinge wastu wõtavad inglid Abraami sülle rõõmuga; Seal rõõmustakse teda siis, Kui kurjad põrgu walu sees.

2. Küll laenetas siin risti-meri, Küll oli sügaw kole see, Mind kinnitas siis Talle weri, Kui kitsas oli elu-tee. Jumala rahus lähen ma Siit taewa riiki elama.

3. Jah risti löödud Talle weri Siin kinnitas mind eluteel, Kui wahutas ja mässas meri, Ja

kurat ka mind kiusas weel; Siis tõstsin filmad Kolgatal', Kus suri kallid õhtri-Tall.

4. Seal Kolgatal mu Lunastaja Mind werega ju lepitas; See on mu õnnistuse andja, Ja rahu rõõmu hallikas. Jumala rahus lähen ma Siit Siionisise rõõmuga.

5. Seal juba ootab minu Peiu, Mu ase juba walmis on; Mind ingli pasun kutsus koju, Seal hiilgab kallid elu-kroon. Jumala rahus lähen ma Siit paradiisi rõõmuga.

6. Mul juba walmis walged riided, Seal ootab püha ingli hull; Nad mängivad seal taewa kandleid, Nuukeerubide peal see paik. Ma wainus juba seda näen, — Nüüd Sinu pruudiks Jeesus jään.

Laste surma ja maamise laulud.

Wiisil: Nüüd surma teha mattame, nr. 37.

231. Oh armas lapsukene sa Nüüd mine hauda magama Seal on su wilu woodike, Su pehme hääl, ehk kätlike.

2. Siin ema rinnast toitu said Ja kõigidele armsaks jäid; Sa olid nii kui armas lind, Ja rõõmsast' waatasid kõik sind.

3. Su armas pale nägu nüüd, Mis rõõmustas siin kõiki meid, On kadunud meie filma eest Ja tühaks jätnud majakest.

4. Su wiimne woodi ootab Sind, Sind wõtab wastu Jesu rind; Siin ema süles nutsid sa, Nüüd laulad taewalistega.

5. Sul parem põli on nüüd tdest', Sind läbi wiidi jurma jdest, Sa pisut aega walu said, Nüüd igaweste terweks jäid.

6. Su ema siin küll nutab weel, Tal on su pärast hale meel; Su wiimse woodist hüüad sa: „Oh ema, jää nüüd rahul' ka.“

Wiisil: Ma tänan Sind, et oled mind, nr. 21.

232. Nüüd mine hauda roosike, Sa taewa Isa wõsu; Sa närtisid siin rutuste, Jäi poolel' sinu kasu.

2. Jäid ema julle magama, Wiis ingel hinge taewa; Weel ema waatab nutuga, Ei näe sa enam waewa.

3. Nüüd oled koju läinud sa Oh kallis taewa seeme; Jääd paradiisi kaswama, Sa õnnistuse liige.

4. Siin jäid su rõõmud ittesse, Oh armas lapsukene; Ei patt weel pann'd sind ikkesse, Kes olid nõdrukene.

5. Ei waewand sind weel see maailm, Ei ükski patu himu; Sind walwas weel su ema film, Ei petnud sind weel ilu.

6. Nüüd magad wiimse woodi sees, Kust tõused ükskord üles; Weel nutab ema filma wees, Käed ristis tühjas süles.

7. Nüüd sulab ema süda sees, Ja laulab leina laulu, Kurb lapsukese kirstu ees — Oh walwa nüüd ja palu!

8. Oh waata siin see närtsind lill, See mur-
tud oksakene; Oh ema tunneb walu küll Siin
oma lapse üle.

9. Nüüd tühi ema süle siin, Ei lapse healt
ta kuule; Tal südames on waew ja piin, Ei uni
peale tule!

10. Oh kallis laps! nüüd mine sa, Sind
annan Jesusele; Su ihu jääb küll magama, —
Hing rõõmuks inglitele.

11. Küll üksford tuled wastu sa Seal püha
inglitega, Kui ma siit sinna tulen ka, Kus laul-
daks' pühadega.

Vanema inimese haua juures.

Eelsamal wiisil, nr. 37.

233. Nüüd mine waitse hauasse Su külma
wilu kambriisse, Su ihu muldas magagu, Hing
rahu-riikis hingagu.

2. Su waew on otsa lõppend nüüd, Sa oled
ära läinud siit, Nüüd hinga rahus haua sees
Senni kui seisad kohtu ees.

3. Küll olid maa peal armas sa, Nüüd ka-
tame sind mullaga; Haud seisab nüüd siin meie
ees, Hing taewas rõõmu riigi sees.

4. Sa alles mõne päewa eest Said walu,
waewa ilma seest; Weel sinu hagamise heal Siin
kõlab meie kõrwu weel.

5. Kus on need filmapijarad, Kus on need

walu waewa hood? Kus kõi su wõitlemine jäi, Mis waluga full' surma tõi?

6. Kus kõi need raske päewatööd, Kus kõi need murelikud ööd? Kus on kõi sinu elu läind Mis rõõmu kurbtust sulle teind?

7. Su elu on nüüd lõpetud Su nimi kirjast kustunud, Ei ükski enam sind siin näe, Sul igawene elu kae.

8. Sind nuttes meie saadame, Siin haua ääres leiname, Sa oled kadund meie eest, Ja äräläinud ilma seest.

9. Nüüd meie ära läheme, Sind Jumalaga jätame; Ei tule enam koju sa, Jääd külma hauda hingama.

Jumalaga jätmine kodumaalt lahkudes.

Wiiil: Mo elu Kristus ise, nr. 9.

234. Nüüd jätan Jumalaga Sind armas kodumaa, Kus sündind lastwan olen, Sust pean lahkuma.

2. Ma jätan Jumalaga Kõi wennad, waned, Ja lahkun teitest ära, Mu sõbrad, wõitlejad.

3. Oh armsad sõbrad! jääge Kõi truuwiks Jeesusel', Ja Teda armastage, Siis taewas rõõm on meil.

4. Oh olge ikka hooljad Siin Jeesust paluma, Ja Tema Waimus wahwad Siin, kuni tuleb Ta.

5. Nüüd lahkume siin ilmas Issanda nime sees, Ja ruttame kõi hoolfast' Siit taewa pool', mis ees.

6. Oh wanad isad, emad Ja noored wennad, ðed, Nüüd olgem k armed jooksuma Issanda elu- teed.

7. Oh armas Jesus! tule Siin saatjaks mei- tele Käi ise meie eele, Et nõbrad oleme.

8. Su armu käsi kandku Siit rahu-linna meid; Su veri jõudu andku, Arm t aitku südamed!

9. Nüüd wiimselt Jumalaga Ma jatan kõi- giga; Meid Issand aitku aga Ta armus elada.

Wiisil: Ma tänan Sind, et oled mind, nr. 21.

235. Nüüd Jumalaga jätame, Mu armsad ðed, wennad, Ja silma weega lahkume, Kes oleme n uud kurwad.

2. Kõik meie tee on nutu-tee Mis ülespoole läheb, Ja seda käies tunneme, Et ilm meid kur- jast' wahib.

3. N uud meie l h'me ära teist, Ja teie j ate maha; Kas ilmas näeme teine teist? — N uud jääge Jumalaga!

4. Weel lapselikult laulame ht armast lõpe- laulu, Ja silma-weega lahkume. — Nõuu Juma- lale olgu!

5. Oh püha ingel, tule sa Ja armuga meid saada; N uud lahkume kõik nutuga, Ja jääme Ju- malaga!

6. Küll pea kokku jduame Kõik taewa Isa juure, Ja inglitega laulame: Muu olgu Jumalale!

7. Siis reisi-kepid paneme Kõik maha Isa ette. Ta jalgule suud anname, Kui palmid antaks' kätte.

8. Siis walgis riidis ehitud Kõik pruudid koju tulnud; Kõik waew, rist äraunustud, Mis nad teed käies tunnud.

Wiimsest kohtupäewast.

Wiijil: Müüd olen mina põhja leidnud, nr. 141.

236. Muu-keerubide peal seal istub Siis Isa, Poeg ja püha Waim, Ja kõikide peal' kohut mõistab, Ka sell', kes hooletu ja tuim. Kõik kohtu ette lähwad siis, Kell' kuri meel ja ilma wiis.

2. Siis raamat tehakse seal lahti, Kus kõigi süüd ja wõlad sees, Kui elasid siin, siis kõik nähti, Mis hea ehk kuri Isa ees. Seal kiri ette loetakse, Ja kõigil palka antakse.

Taewalikust (mest) Jerusalemmast.

Wiijil: Oh wõitlejad! et käige peale, nr. 138.

237. See püha linn ja taewa wägi, Kus Siion kõik on üheskoos, Mis Johannes seal waimus nägi — Sinn selge kui kristalli klaas, Mis läbi paistab, hiilgab seal Kuld, hõbe uulitsate peal.

2. Seal keerubimid, seerawimid Kõik lauldes
Loojat kiidawad, Ja kõik need pühad õndsad ing-
lid Seal Halleluja laulawad Kui wete kōhin, pikse
heal On kuulda templi õue peal.

3. Nad kiites laulwad Talle laulu See püha
õndsas elu eest, Kes wõitnud surma pōrgu walu,
Ja kiskund wälja patu seest, Kes wana madu
wõitnud ka Ja rõhund puruks selle pea.

4. Kõik igawesest igaweste Seal hulgaliste
laulwad siis; Seal elu-manna, taewa kaste, Ja
kallis Talle laulu-wiis; Kui seda hakkaw mõtlema,
Siis süda sulab rõõmuga.

5. Mu luud ja liikmed nõdraks jääwad, Kui
waatan selle armu peal, Mis patust pōõrnud hin-
ged saawad, Mis üleshüüdnud Talle heal. Kes
hägand pōrgu waewa all, Nüüd laulwad: Püha,
püha Tall!

6. Ma langen maha pōõrnu peale, Si rammu
jää mu ihusse; Kui kuulen armsa Talle heale,
Kes hüüab mind nii armsaste, Ja ütleb: Armas
inime, Sa oled minu pruudike!

7. Oh armas hinge Peikene, Oh kallis
ohwri-Talleke! Sa oled minu Jesukene, Sa armu
annad waestele. Sa armastad neid ikka siin, Kel
südames on patu piin.

8. Kõik need, kes taewa rõõmu maitstawad,
Kõik wiletsusest tulewad Kes walged riided taewas
kandwad, Mofese laulu laulawad, Neid Talle
weri puhtaks teind, Need taewa rõõmu riiki läind.

9. Ma suure rõõmu pärast nutan Ja silma-
weega tänan Sind, Et armu tiivadega katad Sa,
armas Jeesus, ikka mind, et Sa mind taewa riiki
wiid, Kus inglid mängwad kannelid.

Wiisil: Mu jõud, sind tahan armatseda, nr. 138.

238. Oh seda püha paradiisi, Ja seda õnnist
rahu-maad, Mis hülgab seest- ja väljastpidi, Kus
püha rahwas elawad. Seal kohab wägew laulu
heal Kui suurte wete kohin teal.

2. Oh seda uut Jerusalemma, Kus pruut ja
Siion elawad! Oh seda kallist taewa linna, Kus
elu-aasad õitsetwad! Seal kasvab elu-manna siis
— Oh õnnis, õnnis paradiis!

3. Seal elu jõed ja sooned jookswad Ja
kastwad seda püha maad; Rõik Tallel; tänu kiitust
andwad, Kes werega neid lunastand; Need pühad'
hülgad laulwad siis: Oh õnnis, õnnis paradiis!

4. Seal kuningad ja sandid saawad Rõik sel-
gest' seda nägema: Kes Jeesust Kristust armasta-
wad, Ja risti-teed käind rõõmuga, Kas sandi
kepp, ehk keisri kroon, See Jumalal' üks pühas on.

5. Seal pole waesid, leski naisi, Ei haigeid,
hädalisi ka; Ei wanad hallid seal siis wäsi, Ei
ükski häda kannata. Seal waew on äralõppend
siis, — Oh õnnis, õnnis paradiis!

6. Seal tulewad kõik ühtekokku, Ja Talle
laulu lauldaske; Ei uksti panda ka seal lukku, Seal
kroonid pähe pandaske. Rõik inglitega laulwad siis,
— Oh püha, õnnis paradiis!

7. Seal paradiisi puude wilus Ja halja palmi okste all Nut laulu lauldakse mis ilus, Mis õpetab see püha Tall. Rõik püha! püha! hüüdwad siis. — Oh õnnis, õnnis paradiis!

8. Ei taewas pole argipäewa Üks pühapäew seal alati; Ei seal mu hing näe enam waewa, Ei filmad iial tufugi. Seal on see uus Jerusalemm, See meie hinge Peiu linn.

9. Ma näen, kuis ingli hulgad seiswad Jerusalemma wärawas; Nad wotwad sisse reisirahwast, Reid lauldes wastu wõtawad. See püha linn seal heliseb, Ja laulu healest kohiseb.

10. Seal hulgad walgis riidis seiswad, Kes wiletsufest tulewad; Uu-järke ümber ringi istwad Rakskümmend neli wanemad. Seal neli taewa elajast, Ja seitse lampi põlemas.

11. Rõik wanemad on walgis riidis Seal ehitatud kauniste; Nad pühas ehtes, kallis sündis, Kuld-kroonid pähe pandakse. Uu-järke ümber witerkaar, Uu kiitust laulab taewa foor.

12. Rõik wärawad on pärlist tehtud, Ja kenaste kõik wõlwitud, Mis Johannesest seal on nähtud Ja hoolsast' üles kirjutud, Seal õndsad maitstawad rõõmu siis — Oh õnnis, õnnis paradiis!

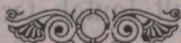
13. Rõik kuld ja hõbe, kallid kiwid, Ja igawese elu-rõõm, Ja puhtad pikad walged riided Ja Talle weres antud arm. Rõik wana mööda läinud siis, Seal kõik on uus ja püha wiis.

14. Oh süda, hing, et lenda üles, Nüüd tui tiivul lenda sa; Waat' Tall mis poonud risti külges, Nuujärje peal nüüd istub Ta. Küll see on suur ja ilus linn, — Oh et ma seal ju oleksin!

15. Mu hing, nüüd põrmust üles tõuse, End walmista ja puhasta; Sa näed ju waimus Talle naifi, Oh rutta, et saad sinna ka! Seal ootab walmis paradüüs, Kus on see õnnis elu siis.

16. Seal koos kõik õnnistuse sugu, Kes Waimus uuest' sündind on, See püha ema laste kogu Kes tules ristitatud on; Neil Talle Waim on südames, Ja were pitser otsa ees.

17. Nad on maailma ära wõitnud Ja kandwad wõidu lipud käes; Nad on nüüd paradüüsi läinud, Seal on neil kullast kroonid peas. Kõik laulwad wõidu laulu seal, Muu-linna uulitsate peal.

Juhataja.

Lehe kütg.

Gesikõne . . . . . 3—6

A.

Nr.		
68.	Armas hing! oh ärka sa	62
64.	Armsad hinged, tõtate	58
236.	Nuu keerubide peal seal istub	244
47.	Nuu kiitus saagu ikka Sull'	44
4.	Nuu olgu kõrges Sumalal'	11

B.

133. Hing, ruttu siis ja katsu sina 145

C.

17.	Jesus maa ja taewa Looja	22
29.	Jesu jügrid nägid Teda pilves	33
153.	Jesust Jesust armastab	166
157.	Jesus, Sina oled see	168
92.	Jerusaleml sa püha paik	93
48.	Jõhhand, tule võerats meile	44

D.

26.	Kell' iial elaw hing on rindus	32
191.	Kes siit ilmast tahab minna	198
87.	Kes kogub ilmas seda wara	87
122.	Kes läiwad ilmas kitsast teed	129
139.	Kes silma weega külwawad	151
121.	Kes tahab käia elu teed	125
57.	Kes tuimuses siin magab	49

Nr.		Lehe kllg.
119.	Reff ohatate hulkaš kōnnin	208
171.	Kōigest hingest tahan nõuda	179
201.	Kōif waimu põllud pakatanud	210
149.	Kōif äralainud wennad ded	161
152.	Kōif minu nutu pisarad	165
5.	Kōif taewa ingli hulgab laulsiid	12
130.	Kui mind siin sõbrad maha jätwad	139
224.	Kui need kellad hüüawad	234
109.	Kui saatan mulle käsku andis	113
226.	Kui filmapilgud lähwad	236
193.	Kui üksford elu-puude wilus	200
205.	Kui waimus tõstan filmad üles	214
188.	Kui wõitlemine lõppenud	194
80.	Küll Jeesus waatab haledaste	80
126.	Küll kitsas on see elu-tee	133
150.	Küll kurat minu hinge püüab	162
135.	Küll mustad risti pilwed tõuswad	146
185.	Küll õnnis on see elu	192
91.	Küll patu sõbrad tuttawad	92
160.	Küll raske käia elu-teed	171
208.	Küll risti-lipud lehwitawad	216
198.	Küll waene Siion õhtab waewas	207
67.	Küll waene lugu taewa all	60
138.	Küll see aeg saab pea jõudma	151
85.	Küll wahid hüüdwad waljuste	86

I.

174.	Löö maha uhked kõrged mäed	180
175.	Piha meel on hõel ja kuri	182

II.

22.	Ma häda orus kōnnin siin	28
108.	Ma igapäew siin ilma peal	112
214.	Ma leinan nutan filma-wees	223

Nr.		Pehe kllg.
213.	Ma olen haige häda jees	221
90.	Ma kõnnin küürus hägan ka	91
114.	Ma kõnnin suures kurbtuses	117
74.	Ma mõtlen järgest' selle peal'	69
125.	Ma käin ja kõnnin häda orgus	132
186.	Ma käin weel ilmas häda orgus	193
170.	Ma lähen taewa Siionisse	177
115.	Ma olen hallikas mis teedab	120
117.	Ma olen wõeras siin maailmas	122
164.	Ma olen noor, sest tahan laulda	175
132.	Ma olen waene reisi mees	142
123.	Ma olen ilmas kõigil wõeras	129
140.	Ma olen wõeras ilma peal	153
13.	Ma ruttan waimus Retsemane	18
27.	Ma ruttan kärmest' haura poole	32
53.	Ma tänan Issand kummardates	46
37.	Ma tänan armas Issand Sind	38
49.	Ma tänan armas Issand Sind	44
101.	Ma tulen nuttes Sinu ette	102
65.	Maailm on waene, waesed ka	59
10.	Mull kullast hobedast	16
172.	Mina seisn kindlast lootes	179
43.	Minu hing, oh ole rõõmus	41
144.	Minu elu laewutene	156
127.	Mind oled pannud käima Sa	135
147.	Mind waewab rahwa wiha waen	159
183.	Mind wõta, Issand, wastu weel	190
73.	Mis on siin inimese elu	68
81.	Mis on kõik maailma ilu?	81
52.	Mis film näeb Sinust walmistud	45
211.	Mis tahad hinge sõber Sa	219
11.	Mis usklikuid siin rõõmustab	17
200.	Mitimest maadest tulewad	209
23.	Mu hing! oh rutta, rutta kärmest'	30
38.	Mu hing ja waim see kiidab Sind	39

Nr.		Lehe kütg.
215.	Mu poeg, et mine rahuga	226
220.	Mu kallid südamed ja sõbrad	231
16.	Mu süda igatseb Su järel'	21
228.	Mu haud on siin, siin on mu woodi	237
218.	Mul himu minna ilma seest	229
187.	Mul himu on küll minna	194
10.	Mull kullast hõbedast	16
178.	Mu kallid kuningas Sa oled	186

N.

97.	Noor inimene mõtleb nõnda	97
9.	Nüüd hakkab meil' uus aasta aeg	15
222.	Nüüd jääge Jumalaga	232
234.	Nüüd jätan Jumalaga	242
235.	Nüüd Jumalaga jätame	243
50.	Nüüd kiitus olgu Issand Sull'	45
19.	Nüüd on meil täna jõudnud kätte	25
217.	Nüüd on aeg ju jõudnud kätte	228
233.	Nüüd mine waike hauasse	241
232.	Nüüd mine hauda roosike	240
221.	Nüüd on see aeg et lahkume	232
209.	Nüüd pruut ja Siion lauldes ootab	217
195.	Nüüd püha taewa linna poole	202
24.	Nüüd ruttan kurwalt kärmeste	30
119.	Nüüd taewa linna läab mu tee	124
30.	Nüüd taewasse on läinud tõest'	33
41.	Nüüd tõusen unest ülesse	40
6.	Nüüd tulge ligi wennad, õed,	13
39.	Nüüd unest ülestõusnud ma	39
42.	Nüüd walguft toonud meile	41

O.

45.	Oh armas helde Jesuke	43
156.	Oh armas kallid Jesuke	168
94.	Oh armas Jeesus! halasta	94
104.	Oh armas Jeesus! Sa kõik näed	106

Nr.		Lehe kiltg.
105.	Dh armas Jeesus! kuule Sa	107
102.	Dh armas Jsa kuule Sina	104
2.	Dh armas jõulu lapsute	8
70.	Dh armas hing! nüüd kuule sa	64
142.	Dh armas kallis helde Jeesus!	154
99.	Dh armas laps, nüüd tõtta sa	99
231.	Dh armas lapsukene sa	239
111.	Dh armas Tall, Sind palun väga	114
196.	Dh armsjad Jesu pruudikesed	205
62.	Dh armsjad hinged, andke ennast	55
69.	Dh armsjad hinged, tõtke kärmest'	63
118.	Dh armsjad lapsed, wõtke jõuda	123
12.	Dh armsjad wennad, õed ka,	18
15.	Dh armsjad ristii-wennad õed	20
89.	Dh armsjad usu-wennad õed,	89
28.	Dh armsjad wennad, armsjad sõbrad	32
84.	Dh ärka, ärka inime	85
113.	Dh helde Jumal Sa	116
128.	Dh helde Jumal, eks Sa kuule,	136
112.	Dh helde kallis Jeesus!	116
7.	Dh helde igawene Jsa!	14
14.	Dh Jeesus Õnnistegija	19
229.	Dh hing! mine rahu kambri.	238
189.	Dh hinge Peiukene!	196
25.	Dh hinged! kärmest' rutate	30
210.	Dh Jeesus, kuule kuidas õhtab	218
35.	Dh Jeesus minu hinge Peig'	37
134.	Dh Jeesus, hinge Peiuke	145
110.	Dh Jeesus, Lase armust Sa	114
168.	Dh Jeesus, Sinu armu peal'	176
124.	Dh Jeesus, waata minu kurwa lugu	130
34.	Dh Jumal! minu õnnistus	36
165.	Dh Jumal, kuule ülewelt	175
136.	Dh Jumal! küll Su Waimu wägi	148
161.	Dh Jumal! mina olen nõder	172

Nr.		Lehe kütg.
176.	Dh Jumal! selle ilma sees	183
158.	Dh igawese elu eha	169
95.	Dh inime, miks oled tuim?	95
3.	Dh inimene ärka sa	10
32.	Dh ime igawene wägi	35
79.	Dh Jõsand, küll Su armu heal	78
61.	Dh laisad neitsid ärkage	55
88.	Dh kogu hing nüüd seda wara	88
93.	Dh kallis kuulus püha linn	93
31.	Dh kallis nelipühi Waim	34
33.	Dh kallis püha elu Waim	35
21.	Dh kurwastuse mure päewad	26
177.	Dh kallis were kogudus	185
51.	Dh kiitke oma Loojat kõit	45
76.	Dh kuule kadund tallekene	74
63.	Dh kuulge armsad inimesed	57
83.	Dh kuulge armsad neitsikesed	84
54.	Dh kui armas on see kuulda	47
192.	Dh kuis püüab	200
58.	Dh maa! oh maa! oh maa! oh kuule	50
82.	Dh maa! oh maa! oh maa! oh kuule	83
225.	Dh maga haudas rahuga	235
106.	Dh magus armastuse õis	109
120.	Dh millal saame Siionisse?	206
129.	Dh millal lahti peajen waewast?	137
230.	Dh minge mulda minu liikmed	238
212.	Dh mu Jeesus, kallis Jeesus!	220
71.	Dh neitsi wägi, tõuske üles	64
103.	Dh nüüd kallid wennad, meie	105
116.	Dh paradiisi õie aega	121
184.	Dh paradiisi õnnist elu	191
72.	Dh patt, oh kuidas oled sa	67
96.	Dh põgenege ära siit	95
107.	Dh patt, kui hirmus oled sa	111
146.	Dh püha wõitlejate wägi	158

Nr.		Pehe kllg.
163.	Dh püha kallis wiinapuu	174
77.	Dh rahu tütreb, wõtke waata	75
75.	Dh ristirahwas, mötle, mötle	72
141.	Dh Sa helde armastaja	154
238.	Dh seda püha paradüüsi	246
167.	Dh seda õnnelikku elu	176
194.	Dh seda õnnist püha paika	202
166.	Dh suur Jumal! kuule Sa	176
1.	Dh püha taewa Kuningas	7
56.	Dh wõttem kõigest südamest	48
154.	Dh waatke elu-krooni	166
206.	Dh waatke üles taewa pool	215
148.	Dh wõttele sõdi julgeste	160
151.	Dh wõttelejate seltsid jõudke	164
18.	Dh tulge armsad õed ja wennad	24
20.	Dh Tall! oh kallis ohwri Tallekene	25
216.	Dh tule saada Jesuse	227

P.

162.	Paradiüüsis saan ma laulma	174
190.	Paaristiku, järjestiku	196
202.	Pea kätte jõudwad wõimsed päewad	210

S.

100.	Sa ütled: olen noor, sest aega	100
182.	Sa Jesus elu mannaga	190
86.	Sa, Jesus, oled wägew mees	87
180.	Sa oled leiwaks minule	188
40.	See kallis pühapäew	40
237.	See püha linn ja taewa wägi	244
143.	See wiletsuse waewa tee	155
44.	See õhtul armas Jesuse	42
219.	Seal hingad Sa nüüd Jesu süles	231
137.	Siion ikka igatseb	150

Nr.		Lehe kiltg.
145.	Siin igawese elu tee	157
66.	Siin ilmas meie elame	59
179.	Siin kõndimine Jumalaga	187
181.	Siin tulen ma Su lauale	189
36.	Sina, armas Jeesuke	38
155.	Su ette, Jumal, astun ma	167
169.	Su nimel kokku tuleme	176
223.	Su rahu-kamber ootab	233
227.	Su filma rätik on su eht'	237

D.

131.	Tdest' õndsad on need waimus waesed	140
207.	Tuhat korda kergem elu	216

H.

8.	Üht' teed Sa, Jssand, meile seadnud	14
60.	Üks heal, see kõlab läbi maa	52
203.	Üks rahwas tõuseb rahwa peal	212
159.	Üks waene nõder talleke	169
55.	Üks wägew Jumal Jssandaks	47

W.

204.	Waat juba koõdu=täht on tõusnud	213
78.	Weel armu jõed jookswad	76
59.	Weel on ruumi	50
98.	Weel ruumi on	97
46.	Wõta meid sel võsel jälle	43

